Contele Incappucciato

Discipoli, Maeștri, Avatari

Editura SANANDA 2014

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
INCAPPUCCIATO, CONTE
Cristalul viu / Contele Incappucciato - Bucureşti: Sananda, 2014

ISBN 978-606-93713-0-5

133.1

Editura SANANDA – Bucureşti 2014
Telefon: 0767.038.373

Adresă contact: office_cosmos@yahoo.com
Căsuţa Poştală nr. 34, Căsuţa Poştală nr.87 –
Oficiul Poştal 19, sector 3, Bucureşti

Editura SANANDA este un Departament Media al
S.C. SHANTI PREM S.R.L.

Cuvânt înainte

Din străvechime fiinţele umane de pe Pământ au căutat cărarea care duce către iluminarea spirituală. Un asemenea drum niciodată nu a fost uşor de parcurs, deoarece viaţa trăită în universul fizic tridimensional are cerinţele şi barierele sale. Din acest motiv întotdeauna a existat în oameni acest conflict interior, considerat astfel doar pentru că vibraţia corpului mental este mai apropiată de vibraţia materiei decât este vibraţia sufletului. Cu toate acestea întotdeauna s-au ridicat dintre oameni aceia care au întrezărit cu curaj şi speranţă un fir de lumină în orizontul cunoaşterii, şi aceştia au deschis mereu drumul pentru cei ce urmau să vină pe urmele lor. Căci a urma calea spirituală, aşa cum spuneam, nu este deloc uşor pentru că cerinţele sufletului şi ale conştiinţei, ele ascultând de spirit, sunt mai greu de îndeplinit decât sarcinile mentalului care este preocupat mai mult de trup deoarece trăim într-o lume de materie, deşi la ora actuală ştiinţa demonstrează clar că atomii din care sunt alcătuite toate lucrurile sunt în realitate goi la interior. Să fie chiar atât de goi pe dinăuntru? Conform

cercetărilor din ultimul deceniu astrofizica a reuşit să identifice ceea ce se cheamă energia neagră şi materia neagră, adică acea parte a Universului care nu este observabilă cu instrumentele pe care noi le avem la dispoziţie, din simplul motiv că atât materia neagră, cât şi energia similară ei vibrează pe alte frecvenţe pe care instrumentele încă nu sunt capabile să le pună în evidenţă la modul clar.

Din perspectiva evoluţiei fiinţelor umane, cel puţin aici pe Pământ, cei care au deschis calea cunoaşterii au descoperit, mai bine zis li s-a oferit de către fiinţe mai evaluate din planuri înalte dimensionale, informaţiile necesare despre cum să facă şi cum să acceseze partea spirituală interioară, trecând de bariera densităţii corpului fizic şi intrând în lumea interioară unde se află adevăratele comori, aşa cum spunea şi Iisus. În realitate interiorul nostru este ceea ce se cheamă "Împărăţia Cerurilor", iar accesarea ei presupune unele cerinţe care trebuie respectate. Altfel spus dacă vrei să accesezi propria latură spirituală, dar nu înţelegi că dacă nu faci nimic pentru asta este ca şi când ai privi un film la cinematograf fără a putea interacţiona cu actorii, atunci nu ai nici o posibilitate să te înţelegi pe tine ca fiinţă inteligentă şi raţională.

Deşi în fiecare epocă, încă din străvechime şi până acum, au existat Discipoli, Maeştri şi Avatari, care prin întreaga lor evoluţie şi dedicare spirituală au pus umărul la evoluţia generală a omenirii, încă mai este de parcurs

un drum până când civilizaţia noastră să atingă punctul acelei mase critice de la nivelul de unde procesul de trezire spirituală şi bunăstare a omenirii va putea deveni ireversibil. Desigur că în decursul evoluţiei omenirii au existat şi încă mai sunt pe Pământ acele forţe întunecate, ale materialităţii, care nu doresc o omenire liberă şi fericită. Dar după cum sunt semnele vremurilor, nu este deloc departe timpul când vom trăi această libertate la propriu, când vom elibera planeta de aceste forţe negre care nu-şi mai înţeleg nici ele rostul într-o lume care deja este infuzată cu multă lumină şi iubire de către alte civilizaţii ce există în dimensiunile superioare şi în alte zone ale galaxiei noastre.

Din această perspectivă ni se deschide în faţă un drum fabulos, o posibilitate fantastică de evoluţie dacă ştim să alegem corect şi clar, în cunoştinţă de cauză. În secolele trecute s-a mai vorbit despre Discipoli, Maeştri şi Avatari, însă acum avem mult mai multe date la îndemână şi datorită acestui lucru, avem şi posibilitatea să înţelegem mult mai bine şi la modul clar ce înseamnă fiecare dintre aceste trei categorii. În altă ordine de idei vă invit să călătorim împreună printre rândurile acestei cărţi, pentru a descoperi cum sunt acum, în vremurile noastre moderne, Discipolii, Maeştrii şi Avatarii. Pentru că trebuie spus că dacă în trecut omenirea beneficia doar la intervale mari de timp, odată la câteva secole sau odată la 1000 de ani, de venirea câte unui Avatar, acum trăim vremuri în care totul a devenit complex, totul se

desfăşoară repede şi evoluţia noastră ne cere să ne adaptăm. Veţi descoperi cu uimire că mulţi dintre voi sunt într-una din primele două categorii, şi asta nu e de mirare… Şi asta pentru că trăim vremuri în care au venit mai mulţi Discipoli, mai mulţi Maeştri şi mai mulţi Avatari… Ceva magic se întâmplă în interiorul omenirii, în timp ce întunericul şi suferinţa care au apăsat omenirea vreme de milenii se disipează de la un al la altul…

Vă invit să intraţi cu mine într-o altă lume… Lumea din Conştiinţa noastră… Lumea Viitorului…

Partea I

Discipolii

În vremurile de demult omenirea avea mult mai puţini indivizi, acest aspect fiind şi unul logic, dar şi impus de condiţiile în care oamenii trăiau. Dacă ne gândim la aceste aspecte ne vom da seama că după căderea Atlantidei şi a civilizaţiei Egiptului, în arealul euro-african a rămas doar ceea ce considerăm a fi, ca civilizaţie autentică, cea geto-dacă, pentru că de romani nu putem vorbi în acest sens din simplul motiv că bazele Imperiului Roman au fost puse aproximativ în jurul anului 27 înainte de Cristos, deşi prima formă de organizare romană a fost cea a Regatului Roman care şi-a început existenţa în anul 753 şi înainte de Cristos şi terminându-se în 510 înainte de Cristos. Şi se ştie din istorie că începutul regatului roman era ceva contemporan cu deja vechea organizare a geto-dacilor mai la est de ei. Ori civilizaţia noastră geto-dacă exista deja de mii de ani în zona estică a Europei, constituind nucleul din care ulterior s-au desprins unele triburi, dacă putem spune astfel, care au migrat înspre vestul continentului european, formând mai târziu galii, francii, celţii şi alte ramuri ce au populat apoi Europa. Vorbesc despre o asemenea migraţie cu caracter explorator şi civilizator a geto-dacilor care a început după ultima glaciaţiune care s-a terminat în zona emisferei nordice circa acum 10.500 de ani. Vatra transilvană a fost de altfel o zonă foarte sigură şi care a oferit adăpost în calea frigului şi a zăpezilor aduse de ultima glaciaţiune. Ei

bine, în acele vremuri de acum 8000-10.000 de ani nici egiptenii nu existau ca civilizaţie, deoarece aceştia au ajuns în Egipt odată cu venirea în nordul Africii a celui care a fost numit Hermes sau Thot Atlantul. Din literatura esoterică este cunoscut faptul că Thot-Hermes era ultimul Mare Iniţiat care plecase din Geto-Dacia către Atlantida cu misiunea de a-i salva pe cei de acolo, deoarece Maeştrii Luminii din Shamballa ştiau care urma să fie soarta civilizaţiei atlante dacă aceasta, prin preoţii săi care îmbrăţişaseră Artele Negre aduse de reptilieni, aveau să continue pe cursul ales datorită poftei de preamărire. Desigur că o parte a preoţilor atlanţi, care au refuzat să adere la gruparea celor care slujeau deja Artelor Negre, au plecat împreună cu Thot, care venise special pentru ei tocmai din Geto-Dacia, înainte de catastrofă. Nu ar fi de mirare ca Sfinxul nostru din Bucegi să-l reprezinte tocmai pe acest Thot-Hermes, Marele Om, şi din acest punct de vedere am putea să facem o analogie cu Zamolxes. Dar acesta nu e unul şi acelaşi cu Thot-Hermes, însă Zamolxe a fost continuatorul pe meleagurile noastre a străvechii învăţături hermetice. Căci dacă veţi compara hermetismul lăsat moştenire de către Hermes cu legile zamolxiene, ele seamănă foarte mult între ele, ceea ce ne duce cu gândul la faptul că Zamolxe a preluat ca Mare Maestru filiaţia şi moştenirea iniţiatică de la Hermes ducând-o mai departe. Pe mine mă frapează într-o oarecare măsură faptul că nimeni, nicăieri în vreo lucrare esoterică, nu a menţionat o asemenea predare de ştafetă, şi eu cred că nu s-a

menţionat pentru simplul motiv că niciun cercetător esoteric, cel puţin din bazinul mediteranean, nu şi-a dat seama de o asemenea moştenire lăsată de Thot-Hermes lui Zamolxe.

După prima prăbuşire a Atlantidei, în urmă cu 150.000 de ani, cu toată măreţia ei fastuoasă, o mare parte din cunoaşterea esoterică şi spirituală s-a pierdut. O parte din Preoţii Luminii adică Sacerdoţii au revenit în Geto-Dacia, Patria Mamă, iar supravieţuitorii castei atlante care îmbrăţişaseră Artele Negre s-au refugiat pe ţărmurile celor două Americi. Aşa se explică cultul sângeros ritualic pe care europeenii l-au găsit atât la mayaşi în America Centrală, cât şi în America de Sud la mii de kilometri depărtare în cultura incaşă. Este logic pentru că cele două direcţii de migraţie în urma catastrofei atlante asta indică. Deci în Europa în zona Carpaţilor româneşti s-au întors Fiii Luminii, şi procesul de transmitere a iniţierii, pentru a forma pe mai departe Maeştri, s-a pierdut din cauză că prea puţini dintre sacerdoţi, mulţi fiind deja în vârstă, au mai reuşit să ajungă înapoi în Geto-Dacia. Aveau de parcurs cel puţin 2000 de kilometri pe jos sau călare, până în zona noastră, şi nu era un drum uşor de parcurs pentru că nu aveau la dispoziţie mijloacele necesare. Tehnologia fusese distrusă iar sacerdoţii care reuşiseră să scape aveau la îndemână doar cunoştiinţele de magie şi esoterism, plus câteva amulete şi manuscrise sacre. Cel puţin din perspectiva descrisă de Platon în lucrările sale despre Atlantida,

catastrofa a survenit brusc într-o zi şi noapte, când nimeni nu credea că se va petrece aşa ceva. Deci este de înţeles că sacerdoţii care reuşiseră să se refugieze pe malul vestic European nu apucaseră să ia cu ei mare lucru din tot ce aveau. O parte din aceşti sacerdoţi s-au întors cu Hermes-Thot în nordul Africii. După ce au întemeiat bazele civilizaţiei egiptene, o parte a sacerdoţilor au plecat din Egipt către Geto-Dacia, ajungând cum s-ar zice acasă, în Patria Mamă, deşi puţini dintre ei au reuşit asta datorită vârstei înaintate. O să vă întrebaţi probabil că dacă erau sacerdoţi şi cunoşteau atâtea taine ale vieţii, cum au murit de bătrâneţe, fără a putea folosi prea mult cunoaşterea aceea pe care o aveau? Eu vă răspund aşa: dacă staţi la bloc şi vine un cutremur de 8 grade care dărâmă tot, dar apucaţi să ieşiţi din clădire, cu ce mai rămâneţi după asta? Mai aveţi la îndemână ce aveaţi înainte de cutremur? Nicidecum! Într-o situaţie similară au fost şi sacerdoţii…

Dar să nu ne depărtăm de firul istorisirii… După ce a întemeiat civilizaţia egipteană, Thot s-a întors şi el în Geto-Dacia, aducând cu el cunoaşterea esoterică şi schimbând radical sistemul sacerdotal. Ce a însemnat asta şi de ce a procedat astfel? Veţi observa că în tot ceea ce vă spun în această carte urmează pur şi simplu mecanismul logicii şi al raţionamentelor limpezi. Pentru că în Atlantida au existat sacerdoţi bărbaţi care, după interferenţele interesate şi negative ale reptilienilor au fost tentaţi şi au folosit Artele Negre – adică Magia

Neagră, Thot a considerat că vehiculele de gen masculin nu sunt potrivite pentru a fi sacerdoţi, pentru că foarte mulţi dintre preoţii atlanţi erau spirite Yang deci active, masculine (a nu se confunda spiritul Yang cu trupul de gen masculin care e Yang). Dovada era chiar clară, aceea că mulţi sacerdoţi atlanţi căzuseră în ispita interioară a Umbrei din ei înşişi, despre care vom vorbi ceva mai încolo în această carte. Ca urmare, din planurile superioare ale Ierarhiei Luminii, şi în acord cu cei din Shamballa, după întoarcerea lui Thot-Hermes în Patria Mamă, Geto-Dacia, sau DaKşa-Ţara Zeilor cum o numea Nicolae Miulescu, s-a decis ca şcoala sacerdotală să fie formată de atunci încolo din femei. Astfel au fost selectate dintre femeile geto-dace ale acelor vremuri cele care corespundeau pentru o asemenea sarcină spirituală. Este necesar să spun că în timpurile acelea oamenii nu aveau karma atât de încărcată şi dată peste cap, cum vedem că sunt azi femei – deci Yin – care au un comportament masculin şi bărbaţi efeminizaţi, asta întâmplându-se tocmai datorită atâtor geşeli comise de-a lungul succesiunilor vieţilor trăite pe Pământ, multe spirite umane în prezent ajungând să dezechilibreze balanţa karmică a omenirii. Deci femeile erau femei şi bărbaţii erau bărbaţi.

Aici iarăşi este necesar să fac o menţiune. Prin însăşi specificul său viaţa lumească este de tip Yang, asta presupunând activitate, muncă, efort, perseverenţă şi astea înseamnă forţă şi mişcare. Pe când viaţa spirituală este de tip Yin, fiind vorba de trăirile interioare şi de toate

procesele care se derulează în conştiinţă. Ori dacă bărbatul e Yang prin structura sa şi femeia e Yin, rezultă din punctul de vedere a ceea ce relatam că Thot-Hermes a schimbat polaritatea prin care şcoala spirituală urma să fie perpetuată pe mai departe. Aşa au apărut ceea ce noi cunoaştem din istoria veche drept Marile Preotese care au primit de la Thot-Hermes cunoaşterea Legilor Vieţii. Aşa se explică apariţia preoteselor care vreme de vreo câteva mii de ani au reuşit să conducă neamurile trăitoare în zona Carpaţilor cu iubire, blândeţe, şi cu multă pricepere. Apoi când a venit Zamolxe, acesta a preluat de la Marile Preotese aceste Legi ale Vieţii, şi primind ştafeta de la Thot–Hermes a înlocuit din nou casta sacerdotală, motivul fiind că preotesele deveniseră la rândul lor, după câteva generaţii, prea exigente în tot ceea ce făceau pentru comunităţile existente atunci, fiind nevoite să se confrunte deseori cu energia "agresivă" masculină a bărbaţilor care nu prea acceptau să fie conduşi. De ce spun "agresivă"? Pentru că energia Yang care este de tip masculin, activă şi dominatoare, vrea să controleze, dacă am considera partea sa negativă, iar energia Yin este blândă şi ocrotitoare dar în cazul în care este agresată, energia Yin devine negativă transformându-se în ceva care vrea să supună. Deci aspectele negative ale celor două energii sunt Yang – Controlul şi Yin – Supunerea, spre deosebire de aspectele lor positive, Protecţia în cazul energiei Yang şi Hrănirea în cazul celei Yin.

Aşadar Marile Preotese au fost înlocuite la rândul lor de către Zamolxe, desigur un asemenea act nefiind deloc un semn de misoginism, ci mai degrabă un act de selectare riguroasă, aşa cum se făcea la începuturile şcolii sacerdotale şi în Atlantida, aşa cum se făcea şi în Patria Mamă cu mii de ani înainte de Zamolxe. De altfel se ştie din unele scrieri rămase de pe vremea străMoşului nostru spiritual zamolxian că el avea trei categorii de Discipoli. Prima categorie a Discipolilor lui Zamolxe era cea care învăţând despre Legile Vieţii, puteau să rămână în comunitate trăind o viaţă obişnuită dar respectând pe ceilalţi semeni şi natura. Cea de-a doua categorie era a celor care puteau rămâne în apropierea lui Zamolxe ocupându-se cu unele sarcini spirituale, deşi şi aceştia puteau, dacă nu erau capabili de mai mult, să îşi întemeieze o familie şi să se împartă între aceasta şi anumite îndatoriri spirituale. Iar cea de-a treia categorie era formată din cei care puteau să îndeplinească până la capăt îndatoririle spirituale, uitând de atracţia efemeră a lumescului. Aceştia din urmă aveau să fie redutabila castă sacerdotală a lui Zamolxe, care a menţinut ordinea şi viaţa armonioasă în Dacia vreme de cel puţin 1000 de ani. Deşi se vorbeşte în unele înscrisuri greceşti antice despre Zamolxe, datând din perioada 60 înainte de Cristos, Zamolxe despre care vorbim noi a fost un spirit care s-a întrupat de mai multe ori în miile de ani până la Burebista şi Decebal. Este firesc deci să ne gândim la faptul că înfloritoarea civilizaţie geto-dacă, ce-şi trăgea originile

din neamul pelasg care se întinsese şi înainte de ultima glaciaţiune din vestul Europei până în Asia Centrală, a avut o arie destul de largă de răspândire în zona carpatică până unde este astăzi fosta Cehoslovacie şi până spre est către munţii Urali. Dacă ar fi să ne gândim, că probabil unele minţi cârcotaşe care ar citi asemenea informaţii ar spune "păi unde erau atâţia oameni într-un spaţiu atât de mare?", la câtă populaţie ar fi existat să zicem cu câteva sute sau mii de ani înainte de Burebista, pe aceste meleaguri carpatice, putem spune doar că, aşa cum demonstrează sursele autentice în baza cărora s-au realizat statisticile, în vremea Imperiului Roman au existat între 56 de milioane şi 88 de milioane de locuitori, desigur aceste cifre putând arăta totalul cetăţenilor de când se puseseră bazele Imperiului Roman de pe vremea când era un regat şi până când s-a destrămat. Cu toate aceste vorbim de câteva zeci de milioane de locuitori, ceea ce echivalează cu totalul populaţiei în prezent din vreo 3-4 ţări la un loc.

Zamolxe a fost de asemenea întemeietorul şi re-fondatorul străvechiului Ordin al Luminii care existase înainte de Atlantida şi care pornise înspre toate colţurile lumii de aici, din Carpaţii noştri care sunt cei mai vechi munţi de pe tot Pământul. Nu vi se pare logic şi normal să fie aşa? Şi ca să vedeţi că de aici s-a pornit şcoala esoterică pe întreaga planetă, încă de pe vremea pelasgilor dinainte de ultima glaciaţiune care începuse cu 103.000 de ani în urmă, voi face referire la faptul că surse

istorice, care nu sunt ale noastre, recunosc deschis şi clar că pelasgii au fost cum se zice primii oameni, prima civilizaţie avansată şi evoluată de pe Pământ, în actualul ciclu al civilizaţiei umane care şi-a avut începuturile cu aproximativ 1.800.000 de ani în urmă. Şi Imperiul Pelasg aşa cum a fost numit, de unde şi derivă numele de Belagine, probabil Legile Pelasgine, se întindea până în India şi Tibet. Una dintre cele mai clare dovezi ale acestui adevăr teribil, care nu convine deloc minţilor întunecate stăpânite încă de reptilieni, este asemănarea dintre multe nume ale unor localităţi româneşti cu nume ale unor localităţi din India. Noi avem oraşul Bihor, în India există statul Bihar, cuvântul "vana" care înseamnă butoi în hindusă seamănă cu cuvântul românesc vană care semnifică rezervor, deci o asemănare foarte mare. Iarăşi avem "paalayati" care înseamnă în hindusă palat este aproape identic cu "palatul" românesc, "raagin" care are înţelesul de roşiatic în hindusă are un omonim românesc în rugină, despre care ştim că este stratul roşu-maroniu care oxidează fierul. Şi exemplele pot continua, dar nu este scopul acestei cărţi de a face paralele între toate cuvintele din vechea limbă română şi hindusa provenită din sanskrită. Şi apropo de cuvântul "sanskrită" am putea să-l interpretăm drept "scrierea sfântă" sau "vorbirea sfântă" şi dacă strămoşii hinduşilor au fost pelasgii, deci înaintaşii geto-dacilor, rezultă că atât limba strămoşilor noştri, cât şi cea a hinduşilor, sanskrita, era una şi aceeaşi şi mai mult decât atât, conţinea elemente sacre, deoarece

sacerdoţii ştiau că limbajul sonor primordial era sacru. Mantrele hinduse au fost în realitate moştenite de la pelasgii civilizatori.

Deci putem considera lucrurile dintr-o asemenea perspectivă că încă de pe vremea pelasgilor, şi ulterior şi după glaciaţiune şi după decăderea atlanţilor, a existat şi s-a perpetuat linia sacerdotală a Ordinului Luminii, deşi din acest punct de vedere al oamenilor capabili şi cu adevărat pregătiţi spiritual, de abia în vremea lui Zamolxe, mai bine zis în urmă cu vreo 7000 de ani, au putut fi selectaţi bărbaţi înzestraţi spiritual. Pentru că vorbim şi de zestrea genetică a celor care, instruiţi de către Zamolxe, au devenit sacerdoţi trecând tot felul de probe, aşa cum făceau şi Discipolii egipteni în Marea Piramidă cam în aceleaşi vremuri. Ca o dovadă concretă a faptului că Vatra Ancestrală a Lumii se află în România – vechea Geto-Dacia – este acest "Divin Triunghi" carpatic ce conţine în interiorul său teritoriul transilvan, la care vecinii noştri de la graniţa vestică râvnesc atât de mult. Undeva în subsolurile acestui teritoriu transilvan există surse energetic ce provin din funcţionarea unor artefacte străevchi, rămase aici chiar cu mult înainte de ultima glaciaţiune. Şi dacă cele trei lanţuri muntoase carpatice protejează zona interioară transilvană, creând un fel de climat mai bland chiar şi pe timpul iernii, este de înţeles faptul că după ultima glaciaţiune şcolile misterelor, la adăpost de toate intemperiile, şi-a continuat perpetuarea specificului său. Este posibil ca această clasă sacerdotală

– Maeştrii Spirituali pregătiţi de Zamolxe – să fi existat după terminarea glaciaţiunii într-un număr suficient de mare încât să poată pregăti următoarea serie de Discipoli. Putem lua în considerare că în ultimele câteva decade ale retragerii gheţarilor de pe întregul continent european sacerdoţii zamolxieni trăiau preponderent în peşteri bine încâlzite şi oarecum izolate, în unele din ele având chiar legături cu zone ale Shamballei prin diferite tuneluri ce duceau spre măruntaiele pământului. Acelea erau coridoarele de legătură cu Maeştrii Shamballei, care au format Consiliul Luminii în zona Asiei Centrale în urmă cu aproximativ 60.000 de ani după ce ultimul val al civilizaţiei atlante, împinsă la război de către Consiliul Negru decăzut al Atlantidei, pierdea lamentabil în faţa unei armate adunate de pe coastele Mării Mediterane, unde multe segmente de popoare – ce aveau să formeze ulterior marele neam al tracilor – trăiau pe malurile mediteraneene atât cele europene, cât şi ale Asiei Mici şi ale nordului Africii, deoarece gheţarii de abia se retrăseseră pe jumătate pe continentul European. Căci aşa au consemnat toate cronicile străvechi, anume că armata atlanţilor care venise în Mediterana fusese înfrântă de către înaintaşii neamurilor trace la acea vreme. De altfel în zona arhipelagului grecesc lângă insula Antykithera a fost descoperit în 1901 un fel de mecanism, devenit celebru apoi în toată lumea datorită faptului că seamănă foarte mult cu un fel de dispozitiv de calcul, componentele sale semănând aproape identic cu cele ale

unui ceas. Este logic să ne gândim că a fost conceput de minţi luminate spiritual care cunoşteau rostul învârtirii unor rotiţe într-un mecanism bazat pe viteza de rotaţie a unor piese ce lucrează împreună.

Cu certitudine asemenea artefacte ca cel de la Antikythera erau concepute de către Maeştri Spirituali, însă este posibil ca astfel de dispozitive – e posibil ca cel de la Antikythera să fi făcut parte dintr-o maşinărie mai mare – să fi fost folosite şi de către Discipolii şcolilor spirituale ca instrumente pentru perfecţionare în cursul pregătirii lor. Căci Discipolii trebuiau să cunoască nu doar principiile spirituale ca enunţuri de legi şi filosofie, ci şi aplicabilitatea lor practică, altfel pregătirea lor nu ar fi avut consistenţă şi efecte asupra elevării lor spirituale. Deci vorbim despre taine ale vieţii şi universului pe care Discipolii le asimilau temeinic, având o dezvoltare foarte amplă a aurei personale, atât ca energie, cât şi ca vibraţie specifică fiecăruia dintre ei în parte. Este important de ştiut că discipolatul porneşte de la cele mai simple valori şi merge în mod constant şi progresiv până la stadiul în care Discipolul devine un Iniţiat. Din acel moment el intră pe o altă stare vibraţională care-i permite nu doar conştiinţei sale să acceadă planuri dimensionale diferite de cel terestru, ci şi să înţeleagă de ce i s-a schimbat o parte din natura sa interioară şi mai ales în ce fel este necesar să realizeze ajustările în conştiinţa sa pentru a putea avansa către nivelele superioare. Este evident că în străvechime, spre deosebire de zilele prezentului nostru,

asemenea cerinţe şi totodată posibilităţi erau mai usor de realizat, şi asta dintr-un considerent uşor de înţeles. În acele vremuri în exteriorul omului nu existau atâtea elemente care să-i atragă şi distragă atenţia Discipolului aşa cum vedem că există în vremurile noastre moderne. Cu toate acestea, dacă stăm şi analizăm cu atenţie cele două aspecte, adică Discipolii din vremurile îndepărtate şi Discipolii de acum, există clar diferenţe semnificative. Discipolii din străvechime evoluau mai mult pe nivelul sufletului dezvoltându-şi capacităţile psihice astfel încât sufletul să se poată manifesta şi astfel mentalul să fie adus sub control. Se ştie că mentalul reprezintă ceea ce numim ego, iar sufletul este Eu-l superior. De aceea Discipolii vremurilor de demult aveau un contact mult mai bun cu natura şi cu vieţuitoarele, ştiut fiind că mulţi sacerdoţi geto-daci de exemplu şi chiar Iniţiaţi aflaţi în stadiul premergător celui de sacerdot puteau comunica cu vieţuitoarele şi copacii în limbajul Trăirilor, care este de tip telepatic. În schimb, în ultimii 2000 de ani şi de-a lungul secolelor către vremea noastră, şi cu precădere la ora actuală Discipolii nu mai folosesc sufletul lor aşa mult pentru dezvoltarea capacităţilor spirituale ci mentalul. Şi aici din cauza asta apar diferenţe în ceea ce priveşte modalitatea de înţelegere a acceptării, dar şi a aplicării principiilor spirituale. În prezentul nostru deşi s-au scris foarte multe cărţi care au fost traduse în multe ţări în peste 30 limbi, chiar dacă se ţin seminarii de dezvoltare spirituală şi a acestor capacităţi spirituale, foarte multă

lume care frecventează asemenea locuri, şi care parcurg diferite tehnici care mai de care mai pompoase ca nume şi sonoritate, nu se aleg cu mare lucru deoarece rămân tot la stadiul de ne-manifestare a capacităţilor spirituale. Şi unii discipoli ai unor maeştri din diferite ramuri ale spiritualităţii – reiki, şamanism, theta healing etc. se trezesc într-o situaţie confuză, că nu reuşesc să acceseze prea mult planurile subtile despre care învaţă pe la seminarii. Desigur că o asemenea chestiune se întâmplă deoarece aproape toţi cred că trebuie să treacă aceste informaţii şi tehnici învăţate prin filtrul minţii, mai ales că la multe cursuri, chiar dacă acestea sunt din domenii diferite, de exemplu bioenergia şi autosugestia, cei care predau asemenea cursuri îi induc la rândul lor într-o mare eroare pe cursanţi. Aceşti aşa zişi ghizi sau învăţători preiau şi ei la rândul lor, fără să cerceteze amănunţit o serie de termeni spirituali uzitaţi în literatura din domeniu, preiau un termen pe care budiştii îl exprimă în limba lor desemnând – în traducere liberă, unul dintre corpurile noastre subtile. Budiştii l-au preluat la rândul lor de la hinduşi, din sanscrită, care aşa cum spuneam era limba adusă de pelasgi pe meleagurile Indiei străvechi. Şi ce termen folosesc actualmente învăţătorii spirituali moderni? Acest termen este "manas" care a fost tradus greşit ca fiind mintea. Alte înţelesuri ale cuvântului "manas" aşa cum se prezintă acestea în sanscrită sunt "intenţie", "spirit" şi "putere" şi atunci dacă lucrurile stau aşa, nu avem cum să considerăm că aceste capacităţi

spirituale ale noastre ar fi vehiculate de către mental, care spre deosebire de suflet este oricum mult mai slab în sensul unui randament energetic. Este foarte important de ştiut acest amănunt care în cele din urmă face diferenţa nu doar între noţiuni, ci şi între înţelesuri, căci pe baza a ceea ce înţelegem, putem să realizăm lucruri şi să obţinem rezultate spirituale în plan personal. Căci "manas" înseamnă la origine conştiinţă, şi aici se face legătura între înţelegerea folosirii manas-ului pentru parcurgerea procesului de elevare spirituală proprie, şi tehnicile împrumutate de către occidentali din Orient, şi care pun accentul pe procesele ce au loc în conştiinţă pentru înţelegerea fiinţei interioare, şi a faptului că în realitate orice proces spiritual şi de schimbare în acest sens se produce la nivelul conştiinţei proprii. Ori Discipolii moderni în loc să-şi folosească propria conştiinţă, înlocuiesc asta cu folosirea mentalului şi când se apucă să aplice vreo tehnică învăţată pe la vreun curs, şi mai ales o aplică pe cont propriu, constată că nu le iese, nu obţin rezultatul pe care-l aşteptau. Discipolii moderni nu înţeleg faptul că evoluţia spirituală nu are deloc de-a face cu mentalitatea – care aparţine oricum minţii, ci cu conştientizarea şi ideile din conştiinţă despre ce înseamnă toate aceste lucruri.

Şi mai putem vorbi despre încă o diferenţă între actualii Discipoli orientali şi cei occidentali. Pentru a păstra tradiţia esoterică şi spirituală a Asiei, aşa cum au fost învăţaţi de secole întregi, Discipolii Orientului, ca şi

Maeştrii lor de altfel, au ajuns să ignore prea mult corpul fizic punând accent într-o măsură foarte mare doar pe suflet şi spirit, controlând astfel mintea. La extrema cealaltă, Discipolii occidentali ai Europei şi ale celor două Americi, ai Australiei şi din multe alte zone ale lumii civilizate, pun bază pe îngrijirea corpului fizic pentru a putea să-l aducă într-un stadiu suficient de performant, atât energetic, cât şi fizic pentru a putea suporta tehnicile spirituale de evoluţie. Şi unii, şi alţii greşesc fundamental, deoarece trupul este vehiculul spiritului şi al sufletului aici pe Pământ, şi este necesar ca Discipolii – mai ales Discipolii viitorului – să îmbine atenţia pentru corpul fizic cu cea pentru suflet şi spirit, căci aşa cum afirma şi Iisus – corpul este Templul Dumnezeului Cel Viu din fiecare dintre noi. Ori aşa cum fac Discipolii orientali, e ca şi când meditezi şi practici spiritualitatea într-un templu de piatră de care nu te îngrijeşti, fără să-ţi pese că se adună praful şi mizeria în jurul locului unde te aşezi seară de seară să meditezi. Aşa cum spuneam, Discipolii occidentali se preocupă prea mult de confortul încăperii, gândind că trebuie asigurat un spaţiu adecvat confortului mental. Greşit! Sigur că un minim de confort este necesar pentru a te simţi în largul tău în propria casă, pentru a putea simţi că într-adevăr meditezi cu adevărat când faci aşa ceva, însă deseori Discipolul occidental, învăţat cu multe elemente ale societăţii moderne, confundă deseori confortul sufletului cu cel al minţii, fără să-şi dea seama că nu la nivel mental trebuie trăit procesul de meditaţie,

ci la nivelul sufletului, deci confortul trebuie să fie psihic, sufletesc, nu doar mental. De aceea se şi spune că e necesar să Te Simţi detaşat, nu doar să gândeşti că Eşti Detaşat de probleme atunci când meditezi.

Vedem deci că Discipolii trebuie să re-înveţe cum se practică spiritualitatea pentru a putea să treacă la următorul nivel al Iniţiaţilor, la care vor învăţa şi mai multe lucruri despre cum se practică tehnica de evoluţie spirituală. Ajuns la acest punct al expunerii, pot spune că Discipolii, ca şi Iniţiaţii şi Maeştrii Spirituali, primesc la rândul lor - şi este de înţeles că asta se întâmplă într-o măsură mult mai mare decât la ultimele două categorii - influenţe astrologice din partea planetelor. Aici astrologia se înţelege că are un rol fundamental pentru propria cunoaştere şi pentru a ştii de unde trebuie să începi pentru a intra şi a continua propriul proces de evoluţie spirituală. Este posibil astfel ca acel dispozitiv alcătuit din rotiţe mai mari şi mai mici, de la Antikythera să fie o parte componentă a unui fel de astrolab, adică a unui dispozitiv prin care se calculau ciclurile planetelor în interiorul sistemului solar. Este complet admisibilă această idee cu atât mai mult cu cât grecii antici, aşa cum au lăsat consemnat în arhivele lor istorice, cunoşteau în antichitate faptul că existau 7 planete. Însă nu doar grecii cunoşteau acest lucru, să ne amintim că strămoşii noştri geto-dacii aveau o dezvoltată tradiţie cosmogonică, spirituală şi mai ales astronomică a Celor Şapte Surori – constelaţia Pleiadelor sau Cloşca cu Pui cum îi mai

spuneau în tradiţia lor folclorică. Este bine de ştiut că spre deosebire de tradiţia iniţiatică a altor neamuri din jurul lor, geto-dacii prin sacerdoţii lui Zamolxe erau axaţi pe iniţierea spirituală ce ţinea de legătura ancestrală şi cosmogonică cu Pleiadele, faţă de care strămoşii noştri aveau un respect şi o existenţă ritualică unică. Grecii şi romanii aveau zeităţile lor, cam aceleaşi după cum au arătat străvechi documente, căci romanii au fost cei care au împrumutat panteonul zeităţilor greceşti şi le-au dat nume diferite. Egiptenii de asemenea aveau şi ei un panteon de zeităţi, chinezii la fel, precum şi hinduşii care îşi stabiliseră ierarhia zeilor conform trinităţii formată din Brahma, Shiva şi Vişnu. Ai noştri geto-daci îl aveau doar pe Zamolxe şi pe Creator, zeul geto-dacilor fiind singurul mijlocitor între ei şi Creator, întocmai cum Iisus la vremea sa prin ceea ce spunea – "Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine" demonstra un astfel de model unic de raportare între om şi Creator. Şi se poate spune că aici în România, ca învăţătură zamolxiană, s-a păstrat această legătură cu adevăratul înţeles al spiritualităţii şi al legăturii ei cu entitatea supremă care este Creatorul. Dincolo de zei şi zeiţe şi de alte figuri mai mult sau mai puţin mitologice, geto-dacii au păstrat nealterată credinţa în Unul aşa cum îi învăţase Zamolxe prin intermediul generaţiilor de sacerdoţi – Discipoli, Iniţiaţi şi Maeştri, aşa cum i-a împărţit el de-a lungul timpului, la modul cel mai corect conform capabilităţii fiecăruia dintre ei.

Dar pentru ca să nu ne îndepărtăm prea mult de subiectul cărţii să ne întoarcem la explicaţiile referitoare la Discipoli. Aşa cum au rămas consemnate multe scrieri ale unor popoare vechi, cum ar fi cele de la egipteni, dar şi cele de la noi, cei care deveneau Discipoli erau oameni ce atingeau, la un anumit moment din viaţa lor un anume grad de conştienţă, care îi punea în postura de a începe să-şi pună întrebări. Una dintre fundamentalele întrebări ale fiecărui om care se trezeşte spiritual, atât din vechime, cât şi la ora actuală, este "cine sunt eu?" şi o alta care urmează firesc ar fi "ce rost am eu în lumea asta?" Desigur că în funcţie de epoca în care s-au născut oamenii care au devenit Discipoli, atât întrebarea, cât şi răspunsul, sunt repere care sunt condiţionate în rezolvarea lor de elementele exteriorului. Astfel, cei din vechime care voiau să devină Discipolii vreunei căi spirituale nu aveau de întâmpinat atâtea ispite la exterior, aşa cum se întâmplă în epoca noastră modernă. Mintea lor putea procesa mult mai uşor informaţia spirituală, care oricum necesită putere de pătrundere şi de înţelegere a unor asemenea noţiuni ce depăşesc planul fizic al existenţei. La ora actuală cei care devin Discipoli au de înfruntat o sumedenie de elemente exterioare, prezente în societate la tot pasul, începând cu acele evenimente familiale de zi cu zi şi terminând cu socializarea sau implicarea în domeniul profesional. Căci dacă în vechime Discipolii aveau un alt stil de viaţă, desfăşurându-şi activitatea în interiorul unui templu, chiar dacă în Asia s-a păstrat

această tradiţie, în Occident Discipolii sunt oameni activi aflaţi în mijlocul societăţii, şi aproape toţi trebuie să aibă o activitate cotidiană permanentă pentru a-şi câştiga existenţa. Altfel spus, să se bazeze doar pe propriile forţe pentru a avea tot ce le trebuie. Aici explic ceea ce este necesar pentru a înţelege acum în epoca noastră modernă care e deosebirea dintre Discipolii din vechime şi Discipolii prezentului. Această deosebire constă nu doar în provocarea adusă de elementele exteriorului, ci şi de modul în care noi în etapa actuală a omenirii înţelegem procesele vieţii. În altă ordine de idei capacităţile cognitive, psihice şi parapsihice – parapsihologice ale omului au crescut mult faţă de cele avute cu 200 de ani în urmă, ori cu 500 de ani, un mileniu ori chiar mai multe milenii în urmă. Şi asta datorită simplului fapt că societatea s-a dezvoltat treptat, tehnologia produce foarte multe bunuri de consum care totuşi distrag atenţia celor care pornesc pe calea spirituală. Nu se poate spune acelaşi lucru despre Discipolii actuali din Orient, care urmează tradiţia veche a detaşării de lucrurile materiale, deseori această detaşare mergând chiar până la renunţarea aproape totală la orice formă de contact cu lumea civilizată din oraş sau din regiunea unde templul sau şcoala spirituală respectivă se află. Şi asta chiar dacă totuşi mulţi dintre ei studiază în temple fizica sau astronomia de exemplu. Deci repet, vorbim acum despre Discipolii orientali din epoca modernă. Dacă în urmă cu 3-4 secole Discipolii orientali studiau asemenea materii din

pergamente vechi, azi ei studiază astfel de informaţii din manuale editate modern, însă rigurozitatea practicii s-a păstrat până în cele mai mici detalii. La fel cum erau riguros testaţi şi abia după ce dovedeau că merită, erau acceptaţi, la fel şi astăzi aceleaşi criterii se aplică în cazul Discipolilor din Asia, deoarece mentalul lor este mult mai bine educat în sens spiritual decât mentalul occidentalilor. Aceştia – Discipoli ai Occidentului, au capacitatea mentalului formată pe criteriile analizei şi asimilării informaţiei şi structurării ei, conform normelor de studiu pentru latura profesională de tip competitiv. Discipolii occidentali nu au mentalul educat, precum cei din Orient, astfel încât să şi-l poată controla într-un mod eficient pentru dirijarea abilităţilor psihice şi spirituale. Mulţi dintre Discipolii occidentali nu au dezvoltată nici latura psihică – adică cea sufletească, iar dintr-o asemenea perspectivă departe de aşa ceva nu sunt nici Discipolii orientali. Deşi se poate spune în privinţa celor orientali că pe latura aceasta psihică-sufletească mulţi dintre ei sunt mai evoluaţi în sensul că nu manifestă ataşamente de tip emoţional-afectiv atât de mult cum o fac cei occidentali. Cu certitudine că şi în Orient, cum vedem în India şi Tibet de exemplu, sunt multe şcoli, şi multe curente ale unei singure învăţături care, în funcţie de curentul sau şcoala respectivă aplică o aceeaşi învăţătură comună – să zicem budismul, în stil propriu. Astfel unele şcoli pun accentul pe detaşarea sufletului faţă de tot ceea ce este lumesc, pentru a spori capacităţile spirituale în interiorul

Discipolilor. Alte şcoli aplică, din contră, implicarea graduală prin manifestare afectivă – cum este Bhakty Yoga sau Yoga Devoţiunii, sigur, atât cât e permis totuşi, acolo unde este cazul şi unde situaţia de moment o cere.

Când m-am referit la faptul că Discipolii occidentali nu au dezvoltată latura psihică, adică cea sufletească, nu înseamnă că ei ar fi oameni lipsiţi de suflet. Din contră, fiecare om are un suflet şi sentimente, însă ce vreau eu să spun aici este o trimitere la energia psihică de bază, interioară, ce se află în stare latentă în om sub forma sentimentelor. Pentru a folosi energia şi puterea psihică în stadiul de Discipol este necesară învăţarea unor principii şi însuşirea lor temeinică, pentru a fi folosite apoi în dezvoltarea spirituală personală. Deci atunci când vorbim despre puterea psihică sau capacitatea psi cum mai e numită, acest aspect semnifică în realitate accesul la această capacitate psiho-spirituală dar şi psiho-somatică a propriei fiinţe. O asemenea capacitate psi în cazul Discipolilor occidentali este oarecum redusă şi totuşi direct tributară, în acelaşi timp, tipului de educaţie avut anterior, în prima parte a vieţii, căci este logic faptul că oricare Discipol din lumea modernă a trecut cel puţin printr-o şcoală, colegiu sau liceu, până să intre pe calea spirituală. Un exemplu tipic în acest sens este gruparea fondată de către Osho, celebrul guru ajus în Statele Unite ale Americii, unde a pus bazele unei întregi reţele de şcoli spirituale. Învăţătura sa a fost distorsionată de către adepţii săi americani, şi cu toate acestea el a continuat

să-i înveţe şi să-i ghideze, chiar dacă tocmai din cauza adepţilor săi presa americană l-a criticat pentru presupuse fapte de imoralitate, care oricum niciodată nu au putut fi demonstrate concret şi mai ales cu probe de netăgăduit. Adepţii săi fiind oameni ai unui Occident tehnologizat, au deformat totuşi într-o anumită măsură învăţătura practicată, împingând-o până aproape de stadiul de la care se putea vorbi de lipsă de discernământ. Ori scopul principal al unui Discipol, indiferent că este din Orient sau Occident, îl reprezintă trezirea şi cultivarea discernământului. Doar astfel el poate face deosebirea între ispitele şi virtuţile căii spirituale. Iar o asemenea aplicare a discernământului este primul pas către trezirea spirituală şi practicarea virtuţilor. Personal am văzut aici la noi în România foarte mulţi oameni, de vârste între 20 şi 35 de ani, şi chiar şi de 40 şi 45, care după ce au învăţat cel puţin 2-3 tehnici esoterice-spirituale, au rămas preponderent pe vechiul stil de viaţă, şi din cauza unei asemenea situaţii se plângeau că profesorii respectivi, de la cursurile unde învăţaseră aceste tehnici, nu le-au transmis sau nu le-au predat corect aceste tehnici. Ştiţi… e ca în fabula cu vulpea… dacă nu poate să ajungă la struguri, spune că sunt oricum acri. Aşa şi cu Discipolii de aici din România care, odată ce au început mersul pe cale, cum se spune în termeni simpli, la un moment dat s-au poticnit, s-au blocat singuri datorită propriilor metehne de care nu au scăpat. Ca să dai vina pe profesor, pe ghid, pe învăţător sau pe Maestru, după ce îţi deschide mintea şi

conştiinţa şi îţi şi arată câte ceva la început, pentru ca să prinzi încredere în tine însuţi, după ce începe cu tine un set de practici spirituale prin care te ajută să-ţi creşti capacitatea psiho-energetică şi percepţiile subtile, este o atitudine de ingratitudine ce nu duce decât la un eşec în plan personal. Asemenea metehne sunt acele aspecte ale vieţii lumeşti, uneori de tip monden, pe care unii Discipoli prefer să le păstreze în panoplia comportamentelor personale, din teama nespusă de a nu fi consideraţi – încă, în 2014!! şi poate şi ulterior – ciudaţi, săriţi de pe fix, excentrici sau chiar cu unele deviaţii de personalitate datorită adaptării la unele cerinţe spirituale pe care tot ei le-au solicitat. Şi în acest fel pot apare discrepanţe tot mai mari între Discipoli şi cei care îi îndrumă, cum s-au întâmplat atâtea cazuri şi la noi în România, uneori ajungându-se de la o simbioză între Discipol şi Învăţător la o reală ruptură care este cauzată de către vechiul ego al Discipolului, ego ce nu vrea şi nu înţelege să renunţe la ceea ce este dăunător pentru Discipol. Socializarea şi relaţionarea sunt aspecte necesare fiinţei umane, în oricare stadiu al evoluţiei s-ar afla oamenii, dar asta este una, şi a vrea să fi mereu în centrul atenţiei şi să te însoţeşti, spiritual pretinzând că eşti, cu persoane – chiar prieteni să fie – care deja prin vibraţia lor energetică te trag în jos, este cu totul altceva. Căci odată ce ai păşit pe propria cale evolutivă, în calitate de Discipol, intri într-un stadiu de vibraţie energetică ce te duce clar pe nivele superioare de vibraţie faţă de vibraţiile prietenilor pe

care-i aveai şi poate îi ai în continuare, ceea ce la un moment dat produce o separare. Şi cum o astfel de separare vibraţională este inevitabilă dacă-ţi urmezi calea spirituală, a rămâne cantonat pe vechile relaţii înseamnă că în realitate nu ai avansat prea mult pe calea spirituală, ba din contră, s-ar putea să regresezi într-o anumită măsură. Acesta este un aspect real al fenomenelor energetice ce li se întâmplă majorităţii Discipolilor, chiar şi aici în România, şi dintr-o asemenea perspectivă se poate spune că există în continuare multe ispite ce trebuie depăşite. A avea o viaţă normală, din punct de vedere lumesc, cu un serviciu, o leafă plătită, nişte prieteni şi ceva distracţii, cu un partener de cuplu, nu este deloc un lucru rău sau nepotrivit pentru un Discipol. Ceea ce este greşit înţeles şi nu este aplicat de către mulţi Discipoli din România, este faptul că ei se duc şi frecventează mai departe locuri cu vibraţii joase încărcate prea mult cu astfel de energii, încât atunci când revin acasă pentru odihnă, deseori se simt puţin dezechilibraţi sau nu-şi dau seama pe moment de ce se simt aiurea, deşi atâta timp cât au petrecut în respectivul loc unde ei s-au simţit bine, s-au încărcat cu energiile parazite şi de vibraţie joasă ale acelui loc.

Se mai întâmplă uneori ca unii Discipoli, aşa cum spuneam anterior, să se mai supere pe Maeştrii care-i îndrumă, iar asta se poate întâmpla deseori datorită unor interpretări greşite ale unor situaţii existente care-i implică pe amândoi. Alteori Discipolul pretinde diferite

cerinţe din partea învăţătorului său, ori motivează prin diferite stări şi atitudini lumeşti că nu poate sau nu este în măsură să se conformeze anumitor cerinţe pe care chiar el, Discipolul, le ceruse iniţial, pentru a putea avansa pe Cale. Alteori Discipolul pretinde din partea Maestrului ca acesta să-i demonstreze neapărat o chestie sau alta, pentru credibilitate şi pentru ca Discipolul să creadă în ceea ce-i spune învăţătorul său. Regula de bază în relaţia dintre un Discipol şi un Maestru este că nu este nimic de demonstrat, iar asta nu are sub nicio formă la bază acel principiu religios "crede şi nu cerceta". Din contră, Maestrul prin tot ceea ce-i explică învăţăcelului îi arată că el singur trebuie să descopere asemenea capacităţi spiritual, ce ulterior le poate folosi în beneficiul său şi al altora. Asemenea lucruri se întâmplă în privinţa Discipolilor din Occident, inclusiv la noi în România, însă în Orient Discipolii nu pun la îndoială nicio clipă statutul şi credibilitatea Maestrului, chiar dacă lor nu li se demonstrează ceva anume. Ei învaţă cum să ajungă la rândul lor la nivelul de Maestru. Spre deosebire de Discipolii Orientului, cei din Occident pretind mereu să li se demonstreze şi să fie îndrumaţi, astfel încât la un moment dat riscă să devină dependenţi nu de ceea ce le predă Maestrul ca materie de studiu, ci de persoana însăşi a Maestrului. În acest fel ei nu reuşesc să atingă acel nivel la care se află destul de aproape de starea de Maestru şi mulţi cad sau se întorc înapoi la stadiul pe care-l aveau înainte. Şi astfel, cum spuneam, ajung să-l

învinovăţească pe învăţătorul lor pentru că nu i-a adus în stadiul la care ei doreau, fără ca ei înşişi să înţeleagă faptul că la rândul lor nu au făcut mai nimic pentru a se ridica spiritual.

Dacă tot vorbim despre asemenea aspect, este necesar să aducem acum în prim plan câteva elemente esenţiale, pentru a avea o imagine corectă a nivelelor de conştiinţă pe care marea majoritate a Discipolilor se află. De altfel pe parcursul cărţii vă voi oferi asemenea grade de evaluare a nivelelor, pentru a vă face o idee fiecare cam pe ce nivel se află. Pentru că în Occident totuşi în ultimii ani s-au făcut destule cercetări asupra modalităţilor de a găsi răspunsuri referitoare la nivelele de evoluţie spirituală, şi în acest sens au fost realizate scale de gradaţie a acestor nivele de conştiinţă. Profesorul David Hawkins – doctor în psihologie - a stabilit astfel o gradaţie a acestor trepte evolutive, care este foarte utilă în conexiunea dintre cerinţele Discipolilor şi posibilităţile lor de a accede pe nivele superioare. Deoarece profesorul Hawkins a împărţit scala în două componente clare, una negativă a atitudinilor inferioare, şi una pozitivă a atitudinilor superioare, pe lângă nivelele superioare voi reda aici şi intervalul corespunzător ce revine nivelului de Discipol, cu comentariile de rigoare. Aşa veţi înţelege mult mai uşor cum stau lucrurile chiar şi în privinţa propriei persoane. Iar toate aceste comentarii se vor împleti cu observaţii dinspre latura lumească a vieţii, pentru ca să

fie înţeles bine factorul perturbator atunci când acesta deseori interferează cu practica spirituală.

NIVELELE SUPERIOARE ALE ADEVĂRULUI

Perceperea lui Dumnezeu	**Perceperea de Sine**	**Nivel**	**Etalon energie**	**Emoţie**	**Proces**
Sine	Este	Iluminare	700-1000	Inefabil	Conştiinţă pură
Atotfiinţă	Desăvârşit	Pace	600	Extaz	Iluminare
Unul	Complet	Bucurie	540	Serenitate	Transfigurare
Iubitor	Blând	Iubire	500	Reverenţă	Revelare
Înţelept	Semnificativ	Raţiune	400	Înţelegere	Abstracţie
Milostiv	Armonios	Acceptare	350	Iertare	Transcendere
Inspirator	Plin de speranţă	Bunăvoinţă	310	Optimism	Intenţie
Împuternicitor	Satisfăcător	Neutralitate	250	Încredere	Eliberare
Îngăduitor	Făcător de...	Curaj	200	Afirmare	Împuternicire

După cum se poate vedea din tabelul de mai sus, nivelele de conştiinţă superioare echivalează cu atitudini clasificate conform cu manifestarea adecvată stării specifice. În raport cu toate cercetările şi experimentele efectuate pe mii de persoane, s-a putut stabili astfel că primul nivel pozitiv începe de la 200, unde începe Curajul ca stare interioară şi atitudine. Evoluţia de la om obişnuit către nivelul de Discipol începe de la acest nivel 200 şi se continuă până la nivelul de 350, unde deja în interiorul Discipolului a avut loc şi continuă să se petreacă încă transformarea de tip alchimic ce-l poartă către acele deschiderile subtile interioare, necesare înţelegerii fiinţei sale. Odată atins acest interval dintre 200 şi 350 omul

obişnuit devenit Discipol, chiar dacă a citit multe cărţi şi a mai practicat, să zicem, vreo tehnică însuşită pe la vreun curs, devine mult mai rafinat în interiorul său. Însă această rafinare încă nu este suficientă pentru ceea ce îi este necesar ca să acceadă spre nivelul de Discipol plin. Aici fac o scurtă paranteză şi vreau să menţionez faptul că mulţi oameni care intră pe Calea spirituală confundă de cele mai multe ori noţiuni care sunt simplu de înţeles. Unii consideră că odată ce ai atins stadiul de Discipol, cunoscând destule informaţii, dar încă nu suficiente, deja eşti Discipol plin, adică deja ai parcurs toate stadiile acestui discipolat. Eroare! Stadiul de Discipol are treptele sale, cu strădanii, teste, ispite, probe, încercări şi sacrificii, şi toate acestea trebuie depăşite dacă omul doreşte să devină Discipol. În cazul în care reuşeşte, se spune că ajunge în stadiul de Iniţiat, respectiv o treaptă intermediară între Discipol şi Maestru. Adică este Discipol avansat – deci un Iniţiat, dar şi un Iniţiat aflat spre primul stadiu de Maestru. Este evident că asemenea trepte cer întotdeauna răbdare, dăruire şi perseverenţă, însă din nefericire eu personal am văzut în anii din urmă mulţi Discipoli abandonând în timp ce se aflau pe Cale. Acest stadiu de discipolat este mai provocator în Occident, respectiv în ţările Europei şi Americii, deoarece persoanele care încep o practică spirituală au şi serviciu, şi din acest punct de vedere după atâtea ore de program, să mai practici şi o disciplină spirituală, mai ales în cazul tinerilor, este destul de greu, pentru că de obicei cei tineri au mulţi

prieteni şi de cele mai multe ori ei preferă deseori să socializeze prin baruri, cafenele sau să meargă în locuri unde îşi petrec timpul distrându-se, unde este muzică la mulţi decibeli, unde se fumează mult, este gălăgie şi o atmosferă oarecum amestecată, ca să nu mai spun de energiile de joasă vibraţie care persistă în asemenea locuri, unde vin mulţi doar pentru a se lăuda cu tot felul de chestii, uitând de natura lor interioară. La extrema cealaltă, Discipolii din Orient respectă cu stricteţe regulile discipolatului şi duc o viaţă nu neapărat austeră, dar axată pe principii riguros aplicate asupra propriei persoane. Cei din Orient nu se abat de la regulile Căii spirituale, şi nici nu cârcotesc faţă de învăţătorii şi Maeştrii lor atunci când li se transmit anumite sarcini. De aceea între Discipolii occidentali şi cei orientali există o diferenţă care se manifestă la nivelul mental, domeniu subtil al fiinţei umane unde Discipolii orientali stau mult mai bine decât cei din ţările dezvoltate industrial, deoarece în şcolile spirituale orientale se pune accentul pe educaţia spirituală a minţii, tocmai pentru a o impregna suficient cu noţiunile ce trebuie respectate, practicate şi trăite. Aşa cum spuneam, spre deosebire de cei din Orient, Discipolii occidentali nu ştiu, refuză sau nici nu se gândesc la faptul că mentalul lor trebuie educat spiritual. Şi aici nu este vorba de faptul că ar fi vreo diferenţă între cele două categorii, căci oricum mentalul uman pe Pământ trebuie trecut prin filtrul educaţiei spirituale, căci doar în acest fel vor dispare toate separatismele, divergenţele şi toate

neînţelegerile existente la ora actuală între oameni în interiorul societăţii noastre. Doar în acest fel valori precum compasiunea şi bunăvoinţa vor prevala în mod majoritar în viaţa societăţii, iar omenirea ar putea cunoaşte o treaptă cu totul nouă şi surprinzătoare a evoluţiei sale. Motivaţia principală necesară tuturor oamenilor de pe Pământ, nu doar a celor care intră pe calea spirituală, trebuie să fie educaţia spirituală a minţii, acest aspect fiind unul dintre puţinele care ar putea salva omenirea de faţetele ei distructive şi degenerante.

Tipologia de tip psihologic şi psihanalitic ce se aplică tuturor categoriilor de oameni, funcţionează cu atât mai mult în cazul Discipolilor. Fiecare dintre cei care încep să meargă pe Cale se naşte într-o zi anume, la o oră care-i configurează din perspectiva astrologică horoscopul natal. Sigur că nu toţi dispun încă de la naştere de abilităţi spirituale, însă indiferent cum ar fi, orice om îşi poate dezvolta această latură subtilă a fiinţei sale printr-o practică perseverentă. Partea mai puţin bună la Discipolii din ţările occidentale este aceea că, în momentul în care ei se apucă să citească şi să studieze, la început, pe cont propriu asemenea lucruri, mentalul lor tinde să acorde o importanţă exagerată acestor noţiuni şi potenţialului spiritual, astfel încât mulţi dintre ei ajung destul de repede în faza imaginaţiei şi aşa li se formează concepţii greşite despre ce înseamnă practica spirituală propriu-zisă. Unii vor şi cred că-şi vor deschide cel de-al treilea ochi destul de repede, cam în câteva luni, fără să practice

în mod constant tehnica respectivă, alţii vor telepatie în doar câteva săptămâni de practică sau clarauz măcar, însă toţi Discipolii occidentali, chiar şi cei de aici de la noi din România, uită că au un bagaj karmic cu care vin în această existenţă, şi uită mai ales că toate relaţiile cu alte persoane pe care le au îi obstrucţionează mai mult sau mai puţin în practicarea acestor tehnici. Ce să mai spunem, aşa cum menţionam, de cei care mai au şi un serviciu. Şi de cele mai multe ori acest bagaj karmic este cel care îi provoacă Discipolului occidental piedici, chiar şi în privinţa faptului de a înţelege natura unui asemenea blocaj, căci acest obstacol nu vine dinspre Maestrul sau Învăţătorul său, cum acuză uneori unii, ci dinspre modul în care Discipolul însuşi interacţionează cu persoanele pe care le cunoaşte, şi a căror energie poate bruia sau chiar perturba serios practica spirituală a unui om care a pornit-o pe calea spirituală. Există în cazuistica mea o întâmplare printre multe altele de acest gen, legată de astfel de manifestări şi de neînţelegere a aspectelor de interacţiune cu alte persoane, atunci când te afli pe calea spirituală. Omul respectiv – căruia îi păstrăm anonimatul - îşi dorea, tânăr fiind, să acceadă la asemenea capacităţi latente care existau în el şi mai ales să le folosească pentru a face bine oamenilor mai târziu, deschizându-le sufletul şi ajutându-i să se schimbe în bine. Cel puţin aceasta era intenţia sa. După o serie de iniţieri făcute în locuri unde energiile sacre se manifestă la cote vibraţionale foarte înalte, şi după câţiva ani de practică,

cu unele întreruperi periodice cauzate de interferenţele profesionale, omul a intrat într-o etapă în care cunoscând o persoană feminină, după multe alte mici aventuri de acest fel, a rămas cantonat în relaţia cu această persoană. Cum totul în această lume îşi are o cauză karmică, la un moment dat omul acesta care până nu demult îşi dorea atât de mult să îşi deschidă propriile capacităţi, a intrat într-un con de umbră fiind influenţat de-o manieră nepotrivită de către interacţiunea karmică relaţională cu persoana feminină menţionată. Mai mult de atât, nivelul de conştiinţă al acestui tânăr, după iniţieri şi practica spirituală crescuse la cota de 4,2 aşa cum Fondatorii – Conştiinţe Universului - au transmis pentru toţi pământenii informaţiile referitoare la nivelele de conştiinţă. Odată cu interacţiunea karmică cu persoana feminină s-a produs treptat decuplarea de la practica spirituală, influenţele lumeşti spunându-şi cuvântul şi influenţându-l pe tânărul respectiv într-un mod în care, în cele din urmă, a decis – fiind influenţat negativ – să înceteze relaţia spirituală cu învăţătorul său, deşi asemenea chestiuni rămân întodeauna în suspans, deoarece aşa cum spune şi Iisus, doar Tatăl din ceruri ştie dinainte tot ce se va petrece până la capăt. Şi iată cum factorii lumeşti pot influenţa negativ, dacă li se dă prea multă atenţie, practia spirituală şi mersul pe cale, în ţările occidentale. Prin această expresie raportez Occidentul faţă de zona Asiei care este cunoscută şi ca Orient, începând din Asia Mică vecină regiunii estice a Mării

Mediterane şi până în extrema estică a continentului asiatic - Japonia.

Pentru a putea înţelege, atât tineri, cât şi persoane adulte, care este la modul concret nivelul de conştiinţă al discipolatului, ca să nu existe confuzii, voi reda în cele ce urmează echivalenţele vibraţionale între scala lui Hawkins – cea a nivelelor de conştiinţă obţinute prin îndelungate testări kinesiologice, şi cea a Fondatorilor – Conştiinţele Cosmice - primită prin channeling de către mediumul american Sal Rachele. O parte a scalei lui Hawkins aţi văzut-o ceva mai înainte. Pentru a fi şi mai clar în privinţa acestor echivalenţe, voi mai spune că folosind un program de evaluare a personalităţii, am stabilit prin măsurători nivelul Inteligenţei Spirituale şi l-am adaptat acestor scale ale nivelelor de conştinţă menţionate, cu ajutorul inventatorului programului de care spuneam mai înainte, acest program fiind o reală invenţie românească. Aşa cum Hawkins redă scala nivelelor de conştiinţă, domeniul ei pozitiv începe de la nivelul 200 – nivelul Curajului, de unde începe Afirmarea ca emoţie a persoanei, pusă în aplicare datorită faptului că apare o Împuternicire proprie, conform unei decizii personale, ori oferită de cineva care se află mult mai sus pe scala acestor nivele de conştiinţă. Atitudinea unui om care porneşte de la nivelul 200 şi doreşte să evolueze spiritual este Îngăduinţa. Astfel nivelele discipolatului încep de la 200 şi se încheie la nivelul 500 de unde începe Iubirea şi individul în cauză ajunge să trăiască starea primelor sale Revelaţii. Desigur

că între 200 şi 500 sunt mai multe trepte de conştiinţă, nivelele de 300 şi 400 fiind intermediare într-un asemenea proces parcurs de Discipoli. De exemplu nivelul de conştiinţă 300 corespunde, conform scalei lui Hawkins, Intenţiei, Optimismului, şi Bunăvoinţei, în timp ce nivelul de 400 are drept semnificaţii Înţelegerea, Înţelepciunea şi Raţiunea, cu referire la perceperea noţiunii de Abstract. Asta după ce, evident, Discipolul a trecut conform practicii prin nivelul de 350 - Iertare, Acceptare, Armonie şi Transcendere. Deci vedem că sunt particularităţi ale fiecărui nivel de conştiinţă care poate fi atins, însă aceste rezultate pot fi obţinute doar prin practică spirituală şi printr-o atitudine constantă de devoţiune faţă de obiectivul propus. Pentru a înţelege echivalenţa scalei Hawkins cu scala nivelelor de conştiinţă oferite de Fondatori prin Sal Rachele, să vedem care sunt acestea: şi teoretic şi practic scala dată nouă de către Fondatori porneşte de la nivelul 3,00 de conştiinţă, de unde toţi oamenii încep să facă progrese. Sufletele aflate la nivelul acesta – ca suflete şi spirite întrupate – au tendinţa să fie aproape integral conformiste, cu o mentalitate de turmă şi deci uşor de manevrat de către Sistem. Este evident că în această categorie nu putem găsi nici un individ uman care să aibă nivelul de Discipol, deoarece însăşi vibraţia acestui nivel nu-i permite nici măcar înţelegerea realităţii că există şi altceva în afară de materia solidă a planului fizic. Şi la fel de evident este faptul că în categoria aceasta, care este destul de mare peste tot în lume, pe

scala lui Hawkins nivelul corespunzător pentru nivelul 3,00 este de 175 – Inflaţie, Ironie, Mândrie şi Indiferenţă, către 150 – Agresiune, Ură, Răzbunare şi Mânie, şi 125 – Înrobire, Dezamăgire şi Dorinţă. Aceste nivele inferioare ale scalei lui Hawkins sunt echivalente nivelului 3,00 de conştiinţă. Începând de la nivelul 3,00 oamenii întrupaţi tind să evolueze încet, uneori chiar prea încet, către nivelul 3,50 deşi cele peste 2 miliarde de persoane aflate la acest nivel cred doar ce le spun autorităţile şi nu cercetează nimic, viaţa lor fiind doar una a supravieţuirii, procreării şi competiţiei pentru resurse. Să admitem că nivelul 3,00 este echivalent cu 125 de pe scala Hawkins, cel de 3,25 cu 150 şi cel de 3,50 cu 175.

Nivelele de conştiinţă dintre 3,50 şi 4,00 sunt cele ale sufletelor care încep să întrezărească faptul că în calitate de indivizi umani sunt ceva mai mult decât nişte fiinţe bipede supuse unui Sistem. Deşi cele peste 3 miliarde de persoane cu acest nivel se străduiesc să perceapă prin intermediul intelectului câte ceva din domeniul spiritual, competiţia şi valorile materiale încă le domină existenţa. Se poate spune că nivelul 3,50 este echivalent cu nivelul 200 al scalei Hawkins în timp ce nivelul 4,00 corespunde nivelului 250 Hawkins – Eliberare, Încredere şi calitatea de a fi Îngăduitor.

De la 4,00 la 4,50 este nivelul celor care încep realmente să lucreze câte puţin la propria persoană din perspectiva laturii spirituale, însă chiar indivizii înşişi realizează că încă sunt dominaţi într-o anume măsură în

interiorul lor de partea materială a vieţii. Nivelele Hawkins aici sunt 250-300. Multe dintre aceste peste 1 miliard de persoane ce aparţin acestui nivel încep să se documenteze, citesc multe cărţi din domeniul spiritual, vizionează emisiuni cu profil esoteric, şi încep să înţeleagă la nivel intelectual ce înseamnă asemenea noţiuni spirituale. Dar încă nu sunt determinate să practice ceva spiritual la modul concret, şi deci nu pot avea parte de experienţe în plan subtil de pe urma cărora să trăiască la modul real stări prin care să se convingă şi să aibă pe mai departe deschideri în conştiinţa lor. De la acest nivel de 4,00 apar Discipolii care, în funcţie de cât înţeleg ei şi practică, reuşesc mai mult sau mai puţin să atingă treptele următoare.

De la nivelele 4,50 la 5,00 sunt persoanele care după ce au citit destule cărţi şi s-au documentat suficient pentru a înţelege într-o bună măsură ce este procesul de evoluţie spirituală, pornesc timid sau mai îndrăzneţ să practice ceva real în plan spiritual personal. Unii încep să frecventeze seminarii şi workshopuri esoteric-spirituale, unde învaţă lucruri noi pentru ei, majoritatea dintre ei având deja la activ cel puţin 2-3 experienţe spirituale cum ar fi deja-vu-urile, stări uşoare de telepatie sau intuiţia unor lucruri ce urmează să se întâmple în viitorul de peste câteva zile. În această categorie sunt şi unii oameni de ştiinţă care prin munca lor de cercetare contribuie la ridicarea nivelului de cunoaştere şi conştiinţă al omenirii. Acest interval de nivele, de la 4,50 la 5,00 corespunde pe

scala Hawkins intervalului 300-500, cu treptele de 350, 400 şi 450. De altfel puteţi revedea tabelul acestor valori pe care l-am redat cu câteva pagini mai înainte. Ei bine, Discipolii intervalului 4,00-4,50 devin la acest nivel între 4,50–5,00 Iniţiaţi, adică prin tot ceea ce asimilează şi practică, prin iniţierile primite, îşi ridică vibraţiile şi nivelul de conştiinţă astfel încât de la un asemenea nivel ei înţeleg că de abia din acest moment pentru ei începe cu adevărat evoluţia şi transformarea spirituală. Aşa cum aţi citit nivelul 300 este echivalentul stărilor de Optimism şi Disponibilitate, adică al stărilor şi atitudinilor de a accepta învăţătura spirituală şi rolul Maestrului în viaţa Discipolului. Următoarea treaptă a pragului de 350 – Transcenderea stării obişnuite de individ în această societate, vine însoţită de caracteristicile Acceptare, Armonie şi Compasiune. Deşi asemenea calităţi de abia de acum, din acest moment când se atinge pragul de 350, încep să fie manifestate, ele trebuie întreţinute altfel pot dispare la fel cum au apărut, fără o practică adecvată. După parcurgerea acestui nivel, prin practică spirituală – meditaţie, rugăciuni, contemplare, rostirea de mantre verbal sau în gând ori alte tehnici de purificare energetică a aurei, Discipolul devenit Iniţiat atinge nivelul 400 pe Hawkins, respectiv începe să înţeleagă ce înseamnă Abstractul – Înţelepciunea - Raţiunea. Analizând lucrurile prin prisma acestor noţiuni, Iniţiatul reuşeşte să priceapă, procesând în mentalul său care începe să fie impregnat treptat de energiile subtile din dimensiunile spirituale, ce

este Abstractul şi mai ales ce semnificaţie are Raţiunea ca proces de analiză a vieţii şi a universului, a principiilor spirituale. De la acest nivel Discipolul-Iniţiat începe să înţeleagă şi bizara atitudine a Maestrului şi a atitudinii sale în privinţa unor cerinţe de practică spirituală. Căci mintea Discipolului occidental, la început, nu poate să înţeleagă raţiunile după care se ghidează Maestrul, chiar dacă acesta pe dinafară arată şi se comportă ca toţi ceilalţi oameni. Şi devine astfel evident că pentru a reuşi să acceadă la treptele superioare pe calea sa spirituală, Discipolul-Iniţiat trebuie să înceapă de asemenea să înţeleagă natura sacrificiilor pe care este necesar să le parcurgă. Din nefericire, aşa cum am observat personal în multe cazuri aici la noi în România, mulţi Discipoli care ajung pe nivelul 4,00–4,30 adică 250-280 pe Hawkins, după o vreme din cauza influenţelor lumeşti, fie că sunt din anturajul profesional, fie că provin dinspre anturajele amical-relaţionale, ajung să se comporte indiferent faţă de propria stare spirituală, aşteptând ca Maestrul să vină şi să le arate vreun fenomen, adică să le demonstreze ceva, pentru ca ei să poată să creadă pe mai departe. Astfel practica spirituală la un moment dat li se pare plictisitoare şi greoaie, unii Discipoli nu mai au chef să continue şi inventează tot felul de scuze ca să se eschiveze sau să se scoată din culpă, pe motiv că aşa decid ei prin propriul Liber Arbitru. Desigur că fiecare fiinţă umană are un Liber Arbitru, dar întrebarea este, atunci când apar asemenea devieri de pe calea spirituală pe care chiar ei

au cerut-o: ştiu ei cum funcţionează cu adevărat Liberul Arbitru? Am exemplificat ceva mai înainte asemenea situaţii prin cazul relatat, şi cu certitudine sunt mulţi Discipoli, de vârste diferite, care ajung la un moment dat să procedeze astfel, crezând că în doar câteva luni sau un an de zile vor avea rezultate aşa cum şi-au dorit. Şi mai este o certitudine, aceea că fiecare dintre voi care citiţi această carte sunteţi Discipoli, unii abia la începutul etapei, alţii vă apropiaţi de stadiul de Iniţiat. Se înţelege de la sine că atunci când intri pe calea spirituală şi începi procesul de evoluţie în acest sens, până se vor deschide şi manifesta aceste capacităţi latente – telepatia, claruzul, clarviziunea, precogniţia, telekinezia şi altele, pot trece de la 1 an până la 3 ani, în unele cazuri poate mai mult, şi asta deoarece – Discipolii nu se gândesc la acest aspect – pentru a scoate la suprafaţă asemenea capacităţi spirituale dorite, este necesară mai întâi purificarea karmică. Nu poţi cere unui Maestru să-ţi aducă în manifestare din tine însuţi, asemenea puteri latente, dacă nu eşti pregătit pentru aşa ceva. Şi a fi pregătit presupune chiar asta, a te purifica din punct de vedere karmic. Ce înseamnă asta oare? Am constatat că Discipolii înţeleg greşit o asemenea noţiune şi cerinţă în acelaşi timp. Majoritatea Discipolilor au impresia sau cred în mod eronat că purificarea aceasta karmică înseamnă să renunţe la relaţiile pe care le au, să renunţe la serviciul avut, ori să renunţe la tabieturile vieţii – la cele pozitive nu, la cele negative, vicioase, da, chiar să renunţe –

considerând că dacă renunţă, după cum gândesc ei greşit, la acestea, viaţa lor va fi prea plictisitoare şi plină de nonsens. Această concepţie este în realitate cu totul greşită! A te purifica din punct de vedere karmic înseamnă să devii conştient că orice relaţie pe care o ai este un schimb informaţional de gânduri, idei, sentimente, atitudini, opinii care pleacă din propria aură şi se duc în aura altora, şi la rândul său Discipolul primeşte la fel idei, gânduri, opinii, atitudini dinspre ceilalţi. Devenind conştient de aceste procese, Discipolul nu se va mai implica cu atâta pasiune, uneori cu patos, şi cu atâta elan în multe chestiuni, chiar dacă participă împreună cu nişte prieteni, să zicem, la o aniversare onomastică sau o petrecere. Este necesară atitudinea de detaşare, chiar dacă Discipolul participă la aşa ceva, asta însemnând că poate lua parte la eveniment, poate să râdă, să facă glume, să danseze, să facă tot ce simte că îl face să se simtă bine, dar fără a o lua în sens personal. Adică să nu considere că ceva de acolo îl priveşte sau îl implică în mod direct. Altfel spus să aibă o atitudine de neutralitate dar cooperantă în acelaşi timp. Doar aşa va reuşi să-şi păstreze mersul pe calea spirituală nealterat. Dar, aşa cum menţionam, aproape toţi fac aceleaşi greşeli şi la un moment dat, plini de frustrări cauzate de faptul că au înţeles greşit ce li se cere simplu şi clar în plan spiritual, fie dau înapoi, fie abandonează sau o iau pe cont propriu, unii Discipoli considerându-se mai deştepţi sau mai capabili decât Maestrul respectiv. Şi uite aşa, din sute de

mii de Discipoli din România, dacă reuşesc vreo câteva sute, e mare lucru. Şi întrebarea este: din aceşti câteva sute, câţi sunt suficient de capabili să treacă prin furcile caudine ale propriului destin, şi să-şi înfrunte fricile, grijile zilnice şi nesiguranţa (închipuită de altfel, şi veţi vedea de ce în capitolul următor) faţă de viitorul său, reuşind astfel să atingă stadiul în care Iniţiatul, fostul Discipol, devine Maestru în primul stadiu al unui astfel de nivel evolutiv? Aici vreau să vă mai relatez ceva… de altfel la fel de interesant şi important în acelaşi timp… Şi anume că unii Discipoli, care dovedesc într-o primă etapă că sunt foarte capabili şi evoluează destul de bine în primele stadii ale discipolatului, trecând prin anumite iniţieri intense, care le pun aura într-o stare vibratorie amplă, suportând astfel energii înalte vibraţional, reuşesc să parcurgă repede stadiul de Iniţiat atingând primul nivel de transformare în Maestru. Aici iar apare o eroare din partea Discipolului, care mândru că a reuşit să ajungă pe o astfel de treaptă, în sinea sa începe să se compare cu Maestrul care l-a ghidat. Lipsit de un discernământ suficient de clar, Iniţiatul devenit Maestru pe prima treaptă, îşi închipuie că poate face tot ce poate Maestrul şi că dintr-o asemenea perspectivă proprie, se consideră oarecum egal ca valoare, uitând că mai are de parcurs multe, multe stadii până când va deveni precum Maestrul care l-a ghidat până în acel moment. Şi astfel i se instalează în mental Iniţiatului devenit Maestru, sub forma unei false impresii, ideea că din acel moment poate realiza aceleaşi lucruri ca

şi Maestrul, uitând că încă nu are priceperea necesară pentru a cântări în profunzimea conştiinţei lucrurile aşa cum o face Maestrul plin. Dacă Iniţiatul devenit Maestru în primul stadiu ajunge să gândească în acest fel, el va considera aşa cum am spus, că poate face toate lucrurile la fel de bine ca Maestrul său, şi din acel moment i se cuibăreşte în minte ideea că prezenţa Maestrului care l-a ghidat până atunci este inutilă. Şi va putea constata ulterior, că oricât s-ar strădui să facă lucrurile aşa cum le face Maestrul, Iniţiatul-Maestru se va lovi de piedici, de obstacole karmice, de încurcături ce-l vor pune sub semnul ridicolului sau al neputinţei, de situaţii pe care nu le poate gestiona şi rezultatele obţinute, în loc să fie unele pozitive, se transformă în eşecuri sau pierderi. Doar cel ce este modest, ascultător şi perseverent, urmând cu bunătate şi răbdare sfaturile şi îndrumările Maestrului său, va putea să devină asemenea Maestrului său într-o zi. Şi din câteva sute, doar câţiva reuşesc să depăşească aceste laturi devenite anacronice ale propriului ego, urcând treaptă cu treaptă, cu multă răbdare şi dăruire, cu devotament şi încredere, către stadiul de transformare spirituală de la care nu mai poate cade înapoi. De la stadiul de Maestru, odată ce este atins nivelul 5,00, chiar de-ar fi să facă greşeli – care oricum sunt necesare experienţei şi Înţelepciunii – Iniţiatul-Maestru nu are cum să mai cadă înspre nivelele joase, aşa cum se poate întâmpla cu Discipolul şi chiar şi cu Iniţiatul. Şi nivelul 5,00 de conştiinţă este stadiul de la care karma este foarte

mult diminuată, este practic arsă - cea negativă bineînţeles, şi încep să se facă simţite efectele Dharmei, adică stadiul care duce Maestrul către Transfigurarea sa. De la acest nivel 5,00 începe prosperitatea, armonia şi bunăstarea. Iar odată ce ai ajuns pe acest nivel, în conştiinţă trebuie să realizezi un lucru foarte important. Că accesul ce ţi se dă la aceste valori – prosperitate, armonie şi bunăstare – nu este pentru a le avea şi păstra doar pentru tine, ci pentru a le folosi pentru binele tuturor, să le sporeşti şi să creezi condiţiile pentru o lume mai bună. Dar cum se pot realiza toate acestea…? Vom vedea în capitolul următor…

Partea a II-a

Maeştrii

Din vremuri de demult, se spune că au existat fiinţe umane care erau mult mai evaluate decât oamenii obişnuiţi. Nu erau zei, nu erau creaturi supranaturale, erau totuşi oameni dar care nu făceau parte din linia evolutivă a speciei Homo Sapiens de pe Pământ. Aceşti oameni veniţi din stele cu peste un million de ani în urmă deţineau cunoştinţe foarte mari din multe domenii pe care noi azi de abia le descoperim. Ei erau Maeştri veniţi din alte lumi şi scopul lor civilizator presupunea de a lăsa o moştenire a cunoaşterii lor pe Pământ. Iar această cunoaştere urma să fie preluată de primii oameni ai speciei Homo Sapiens. Astfel ei au creat primul val de oameni ai Pământului şi au lăsat în ei, prin structura de ADN, capacitatea de auto propulsare, dacă se poate spune aşa, prin intermediul unor secvenţe genetice permutabile care produc în timp creşterea nivelului de inteligenţă datorită asimilării experienţelor parcurse şi trăite şi transformarea lor în interiorul ADN în programe evolutive cu comandă de permanentă îmbunătăţire. Acei Maeştri care au aparţinut câtorva civilizaţii stelare, ce au conlucrat simultan la apariţia omului pe Pământ, au lăsat apoi un nucleu în central continentului Pangeea – pe atunci unicul continent aflat pe planetă – un centru de

supraveghere a speciei Homo Sapiens. Acest centru a fost plasat în cea mai veche zonă muntoasă existentă la vremea aceea pe uscat, şi anume actualii munţi Carpaţi, care sunt cei mai vechi de pe Pământ, având vârsta de 204 milioane de ani. Dacă luăm în calcul că Pangeea s-a format în urmă cu 300 de milioane de ani, şi fragmentarea sa a început în urmă cu aproximativ 100 de milioane de ani, rezultă că munţii Carpaţi – fiind formaţi prin ridicarea crustei – au început să se formeze odată cu structurarea continentului Pangeea. Acesta mai fusese fragmentat înainte de câteva ori, ultima configurare având loc atunci când s-au unit iar bucăţile continentale formând un singur bloc continental, un asemenea proces tectonic fiind la baza ridicării munţilor Carpaţi. Apoi dislocarea Pangeei a determinat, în urmă cu aproximativ 100 de milioane de ani, datorită fragmentării, alte ridicări de dinainte de fragmentare producând ridicarea munţilor Pirinei, ulterior scoarţa terestră configurând-se şi formând încă un lanţ muntos cunoscut astăzi ca fiind Alpii, cu o vechime de aproximativ 65 de milioane de ani. Am considerat necesar să menţionez asemenea date deoarece atunci când un nucleu civilizator creează o nouă specie umană, şi se retrage strategic de pe scena evolutivă a Pământului, alege zonele interioare muntoase unde există posibilitatea de amenajare, într-un spaţiu paralel foarte apropiat de realitatea noastră, şi în acest mod beneficiază de un camuflaj original şi foarte greu de localizat. Aici în zona munţilor Carpaţi a fost pusă baza

primului nucleu, după care de-a lungul timpului acei Maeştri s-au arătat generaţiilor de oameni care trăiau într-un stadiu de evoluţie oarecum primitiv. Aşa cum apăreau aceşti Maeştri, în raport cu primele zeci de generaţii de Homo Sapiens, au fost luaţi drept zei veniţi din alte lumi şi li s-a acordat mare respect, deoarece aveau grijă de oamenii speciei Homo Sapiens. Acest lucru a continuat până când pe Pământ a ajuns o altă specie, non umană, care a dorit să monopolizeze resursele planetei şi să acapareze specia umană creată de către Maeştri. A urmat un conflict major care peste zeci de milenii a rămas înscris în miturile care au răzbătut până la noi, fiind transpuse pe bucăţi de piele şi mult mai târziu, când oamenii au putut să modeleze materia, au fost trecute prin copiere pe pergamente, unele din ele păstrându-se şi azi în grotele unor temple cu vechime de mii de ani din zona Asiei. După acel conflict nucleul Maeştrilor a lăsat pe teritoriul românesc un mecanism de veghe care a înregistrat tot ceea ce s-a petrecut pe teritoriul carpatic, arhivele unor asemenea înregistrări fiind plasate într-o dimensiune paralelă. De altfel, străvechea legendă a Ţării Luanei, care există şi persistă şi la ora actuală în mitologia românească, fiind traversată de-a lungul epocilor agathârşă, pelasgă şi apoi traco-dacă, aminteşte de un asemenea conflict din negura vremurilor şi fenomenele foarte bizare care se petrec în zona Carpaţilor de curbură, în zona Buzăului, stau mărturie pentru existenţa în acele îndepărtate epoci a

nucleului Maeştrilor. Însă după conflict o parte a centrului s-a mutat în mijlocul Asiei, fiind cunoscut în epoca noastră sub numele de Shamballa. Veţi vedea de ce am început acest capitol în acest fel. Şi veţi înţelege şi abordarea. Maeştrii din Shamballa au avut de altfel mai multe conflicte cu reptilienii veniţi din alte zone ale galaxiei noastre, în urma unor războaie purtate de către aceştia cu alte civilizaţii foarte avansate. Ultimul conflict de acest gen între Maeştrii din Shamballa şi rasa reptiliană a fost în urmă cu 60.000 de ani şi nucleul spiritual din zona centrului Asiei a rămas acolo supraveghiind evoluţia omenirii dintr-un plan paralel. Însă primii Maeştri din vremurile de demult au putut păstra protecţia lor asupra oamenilor tocmai datorită nivelului lor foarte înalt de conştiinţă. Dacă încercăm să ne facem cât de cât o idee despre ce fel de fiinţe erau, adaptând o asemenea chestiune la scala lui Hawkins, putem fără niciun dubiu să susţinem că acei Maeştri aveau cel puţin nivelul 700, cel mai puţin performant în practica spirituală, ca să spunem aşa mai simplu. Iar Maestrul cu cel mai mare randament categoric avea un nivel de 850-900. Nivelul de conştiinţă 800 de pe scala lui Hawkins are ca aspecte concrete Dăruirea ca simţ al acţiunii, astfel fiind permanent active simţul datoriei, Iubirea ca formă a atitudinii manifestate, înţelegerea noţiunii de Sacrificiu pentru întreaga colectivitate prin ceea poate fi realizat, precum şi Devotamentul faţă de toate formele Creaţiei de pe Pământ. În altă ordine de idei nivelul de 800 este deja al

Maestrului devenit Iluminat spiritual, care a atins integral desăvârşirea de sine sau altfel spus realizarea sinelui interior, prin aceasta înţelegându-se că întreaga sa structură energetic interioară – corpul astral, corpul mental, corpul cauzal şi cel sufletesc – s-au unit energetic şi pe deplin cu spiritul. Procesul acesta, despre care şi Iisus la vremea sa a făcut referire ca fiind desăvârşirea, presupune următorul lucru. Odată ce fuziunea corpurilor cu Sinele este realizată, se depăşeşte pragul Iluminării spirituale şi capacităţile latente, pe care noi astăzi le numim paranormale, se manifestă în toată plenitudinea lor. Pentru un Maestru cu un nivel de conştiinţă 800 era destul de uşor, în vremurile de care spuneam, să materializeze, cunoscând principiile spirituale ale unor asemenea lucruri. Se poate înţelege în acest sens, în conformitate cu un asemenea nivel, că Maeştrii acelor vremuri puteau face adevărate minuni sub privirile pline de veneraţie ale oamenilor din epocile străvechi. Şi multe pergamente stră-stră-străvechi au consemnat aceste minuni pe care Maeştrii, care atunci în vremurile de demult erau consideraţi Zei, le făceau atunci când ştiau că din punct de vedere al rolului pe care-l aveau trebuiau să-i impresioneze pe oameni pentru a-i determina să emane psihic energii benefice din fiinţa lor. Căci veneraţia ca recunoştiinţă, provenită din respect şi iubire, este o trăire ce generează câmpuri pozitive de energie. În schimb, veneraţia care-şi are sursa în frică şi supunere – de frică

sau teamă ca nu cumva Zeii să-i pedepsească pe oameni – declanşează în fiinţa umană câmpuri de energie negativă.

Cu timpul, după ce a avut loc ultimul mare conflict pe Pământ între Maeştrii Shamballei şi reptilienii sosiţi pe planetă, oamenii au început să fie influenţaţi de către aşa zişii preoţi reptilieni, mai bine zis magi ai întunericului, care prin capacitatea lor mentală au infiltrat în mod tacit emisii de gânduri necurate în mentalul oamenilor. Doar în acest mod ei au putut influenţa evoluţia oamenilor, în sens negativ şi treptat, provocând la nivelul mental uman o scindare a multor valori pozitive pe care oamenii le manifestau faţă de Maeştri. Printr-o intervenţie de acest fel reptilienii au mizat pe o deturnare a conştiinţei umane, de la valorile respectului către cele ale dispreţului, astfel oamenii ajungând la un moment dat, undeva înainte de Potop, deci cu aproximativ 12.000 de ani în urmă, să nu mai arate respect şi sinceritate faţă de Maeştri, ci o atitudine de respingere şi de ingratitudine. Trebuie spus aici că Potopul a fost interpretat greşit. Desigur că nu există undeva, în vastitatea Universului sau a cerului care se află dincolo de atmosfera terestră, un Dumnezeu răzbunător care chipurile ar fi comandat pedepsirea oamenilor pentru păcatele lor, aşa cum greşit şi în mod intenţionat religia vrea să continue să propage o asemenea idee. Şi nici pasajele din Vechiul Testament, atât de pline de informaţii false, cruzime şi perfidie, nu reprezintă realitatea despre acest Creator al Universului. Nici măcar nu putem lua în calcul că ar fi fost vreun

Dumnezeu local, care aşa… din plictiseală… să fi vrut să se joace de-a Dumnezeul crud şi pedepsitor uneori cu oamenii acelor vremuri. Realitatea este că după ultima glaciaţiune, care s-a terminat în urmă cu aproape 12.300 de ani, aşa cum au demonstrat toate cercetările ştiinţei moderne, masa imensă de gheţari care acoperea emisfera nordică, şi îndeosebi continentul european, datorită modificării poziţiei planetei în spaţiu şi faţă de Soare, a început treptat să se topească. Un asemenea fenomen geoclimatic a dat naştere la modificări atmosferice de anvergură, care au dus la rândul lor la o acumulare masivă în straturile atmosferei de deasupra suprafeţei Pământului a maselor de nori. Pătura de nori astfel formată, densă şi încărcată, şi supusă unei temperaturi mai ridicate, a generat un climat de precipitaţii atât de abundente, încât, aşa cum au consemnat şi alte scripturi în afară de Bilbie, într-adevăr a plouat timp de cel puţin 2-3 săptămâni fără întrerupere, cauzând cu suficientă probabilitate viituri care pornind de pe versanţii muntoşi ai Carpaţilor şi a altor lanţuri muntoase, au dus la inundarea văilor şi zonelor de câmpie, atât în Europa, cât şi în zona Asiei Mici. Chiar şi în cultura egipteană veche este pomenit Potopul. Astfel, în "Hitat" – o culegere de texte străvechi din secolul al XV-lea alcătuită de către Muhammad Al Makrizi (1364-1442), care cuprinde scrieri ale vechilor copţi – aceştia fiind adevăraţii urmaşi ai vechilor egipteni – se face o referire la faptul că însuşi Hermes Trismegistul, Marele Maestru artizan al Marii

Piramide, a scris despre venirea Potopului, citind în stele, drept pentru care a ordonat cu multă vreme înainte ca acesta să vină, ca piramidele să fie construite pentru a adăposti toate comorile de învăţătură şi înţelepciune adunate de-a lungul multor milenii. Se ştie că Hermes cunoştea de-o manieră foarte profundă astrologia şi astfel a putut să prevadă cu epoci înainte declanşarea acestui fenomen geoclimatic. Este evident că din perspectiva astrologică Hermes, care era o fiinţă extraterestră şi un Maestru spiritual în acelaşi timp, făcând parte din gruparea Maeştrilor de care vorbeam, cunoştea Ştiinţa Ciclurilor, care şi în momentul în care citiţi aceste rânduri este folosită în Shamballa pentru a prevedea cu mult înainte ce evenimente majore se pot întâmpla pe Pământ. Potopul ca noţiune ţine de planeta Neptun şi faptul că a existat acel dezgheţ ce a dus la topirea gheţarilor, arată că a fost vorba în epoca respectivă de conjuncţia lui Neptun cu o altă planetă, cel mai probabil Pluto care este tot de apă, deoarece guvernează semnul Scorpionului, şi la fel de posibil este ca aceste două planete să fi fost ambele implicate într-un ciclu comun, aşa cum este cunoscut astăzi în astrologie, ciclu ce are durata de 492 de ani, şi ne putem gândi că într-adevăr în vremea dezgheţului european, după ultima glaciaţiune, Neptun şi Pluto s-au aflat într-o combinaţie ce a determinat creşterea masei de vapori de apă în atmosferă, ceea ce a dus, aşa cum am explicat, la ploi

abundente de lungă durată cunoscute sub denumirea de Potop.

Dar să revenim la Maeştri… Aceştia după Potop au revenit în zonele unde rămăseseră oamenii, şi din toate cercetările efectuate de către ştiinţa modernă, cel puţin pe întregul areal euro-asiatic, cele mai vechi centre umane s-au găsit în zona Carpaţilor noştri, aceste centre de civilizaţie păstrându-se suficient de bine în zona Ardealului, acolo între cele trei lanţuri muntoase. Dovezi în acest sens sunt obiectele şi resturile găsite de către arheologi, despre care s-a scris la vremea respectivă. Însă un aspect foarte interesant, care se leagă de liniile generaţiilor de Discipoli, Maeştri şi Avatari, este cel care face referire prin cercetările din anii 70 şi 80 din secolul trecut la Ţara Luanei, străvechi tărâm românesc de mit şi legendă. Paul Lazăr Tonciulescu şi alţi autori ai secolului anterior, care s-au ocupat de cercetarea acestui mitic tărâm, au adus dovezi şi evidenţe încifrate în tot felul de basme, locuri şi obiecte existente din loc în loc în zona Buzăului. Dar să nu ne îndepărtăm prea mult… Maeştrii au revenit după glaciaţiune, şi am putea să ne facem o idee asupra faptului că ei, ca fiinţe atât de evoluate, au avut grijă să ocrotească oamenii care, aflaţi în diferite zone ale continentului European, deci şi în zona Carpaţilor noştri, au trecut prin ultimele milenii ale glaciaţiunii. Şi după terminarea erei glaciare au revenit în apropierea oamenilor, apărând din nou ca zeii cei buni din străvechime. În calitate de fiinţe foarte evoluate aceşti

Maeştri aveau capacitatea de a controla energiile naturii, unii dintre ei fiind ceea ce se numesc teurgi, alţi Maeştri stăpâneau principiile călătoriilor dimensionale, unii dintre ei ocupându-se de modul în care oamenii de atunci, după glaciaţiune şi Potop, se organizau frumos şi ascultau de învăţăturile Maeştrilor. De altfel pe teritoriul nostru, dar şi al altor state din Europa şi Asia Mică, au fost găsite urme ale dezvoltării civilizaţiei şi acestea constituie semne clare că cineva a ajutat vechile culturi din urmă cu 8000-7000 de ani înainte de Christos să se dezvolte tehnologic, astronomic şi agrar, după perioada de stagnare din ultima parte a glaciaţiunii.

Spuneam că aceşti Maeştri aveau, ca minim nivel de conştiinţă, nivelul de 600 pentru că oricum nu făceau parte din linia umană Homo Sapiens, fiind veniţi din alte lumi, iar cei mai pricepuţi şi evoluaţi dintre ei atingeau nivelele 850-900, apropiindu-se astfel de pragul de la care urmau cândva să devină la rândul lor Avatari. În acest fel ne dăm seama de capacităţile acestor fiinţe, şi este necesar să redăm în cele ce urmează acele elemente care fac diferenţa clară şi distinct dintre Discipolii-Iniţiaţi care au intrat pe primul nivel de Maestru, şi Maestrul care este deja consacrat. Pentru că există o asemenea diferenţă care transpare prin fapte şi consecinţele acestora asupra oamenilor, mai ales în epoca noastră modernă. Însă este evident că între Maeştrii din vechime, din urmă cu zeci de mii de ani, şi cei din contemporaneitate, şi aici mă refer şi la acei Maeştri spirituali din urmă cu câteva secole şi la

cei din deceniile anterioare, există de asemenea unele diferenţe de nivel de conştiinţă. Faţă de aceşti Maeştri din străvechime, oamenii acelor vremuri aveau cu mare probabilitate un nivel de conştiinţă de până în cel de 70, deci foarte jos. Şi este şi logic acest aspect atâta timp cât există consemnate în istoria veche toate acele războaie între triburi, regate, mai apoi imperii, culturi şi civilizaţii, aşa cum sunt descrise de exemplu în toate epopeile greceşti. În acele vremuri oamenii erau organizaţi – conform propriilor idei – în formaţiuni tribale, aşa cum o dovedeşte şi arheologia prin multele sale descoperiri pe toate continentele, ceea ce indică faptul că oamenii care trăiau atunci nu aveau nici măcar viziunea optimismului, ci a separaţiei şi confruntării. Nu exista coeziune la nivel de etnie în foarte multe zone ale lumii, mai ales după ce glaciaţiunea s-a retras lăsând în urmă condiţii de existenţă precare, pentru cel puţin 50 de ani, până a reînceput vegetaţia să reapară în zonele unde câmpiile şi dealurile fuseseră acoperite de gheţari, atât în Europa, cât şi în Asia şi America de Nord. Dar acei Maeştri veniţi din alte lumi, agathârşi, pleiadeeni, siriusieni, arcturieni şi din alte civilizaţii, au preluat după glaciaţiune arealele vechi de civilizaţie, apărând din nou în faţa oamenilor şi ajutându-i să reconstruiască centre civilizatoare. Aşa cum am mai spus şi cu alte ocazii, în zona Transilvaniei – unde triunghiul carpatic a protejat într-o bună măsură nucleul de civilizaţie de invazia glaciară, s-a păstrat centrul de cultură al speciei Homo Sapiens, unde oamenii rămaşi în

zona respectivă, în mijlocul ultimelor milenii de frig şi gheaţă, au învăţat de la Maeştri ce se adunaseră cu toţii acolo, tot ceea ce trebuia pentru ca ulterior, odată cu dezgheţul şi trecerea Potopului prevăzut de Hermes – care era unul dintre acei Maeştri – să reia valul civilizator către multe alte zone ale lumii. Dacă ne gândim că în emisfera sudică nu a existat glaciaţiune aşa cum a fost în emisfera nordică, am putea presupune că de exemplu în Africa şi America de Sud s-ar fi putut păstra câteva grupări răzleţe de oameni Homo Sapiens, aşa cum a descoperit arheologia în centrul Africii, acel schelet de Homo Sapiens botezat „Lucy" deoarece era de gen feminin, considerat a fi până în 1995 cel mai vechi exemplar al speciei Homo Sapiens – 1.800.000 de ani. Cu toate acestea vechimea omului pe Pământ este cu mult mai mare, şi faptul că „Lucy" avea o asemenea vechime demonstrează că ariile pe care oamenii erau răspândiţi, pe continente, erau cu mult mai mari decât se credea.

Maeştrii rămaşi în ultima parte a glaciaţiunii în arealul transilvan au ajutat oamenii de atunci să depăşească etapa gheţurilor şi pe cea a Potopului. Este interesant de remarcat că nici o scriere, nici o legendă, niciun alt document al grecilor, vikingilor, romanilor sau a altor neamuri trăitoare în vremurile de atunci, nu au consemnat din punct de vedere istoric cum au apărut după Potop neamurile care au populat apoi Grecia, coastele mediteraneene ale Asiei Mici, coastele nordice ale Africii de la Mediterana, căci nicăieri nu se aminteşte

de un asemenea moment. Se menţionează doar că la un moment dat au existat pelasgii, care erau deja în zona Carpaţilor româneşti chiar dinainte de Potop. Ciudat? Bizar? Cum de erau pelasgii încă acolo, când se ştie că gheaţa a acoperit aproape toată Europa? Singura explicaţie logică este cea oferită anterior în acest capitol, şi anume că oamenii au rămas în triunghiul transilvan, într-o climă ceva mai blândă, ajutaţi de Maeştri. Apoi din zona aceasta a Transilvaniei, după Potop, respectiv cu aproximaţie anul 10.500 înainte de Cristos, pelasgii au organizat cu ajutorul Maeştrilor expediţii civilizatoare în zonele europene vecine, şi ceva mai târziu, către nordul Africii şi Asia Mică. Discipolatul revenea în atenţia Maeştrilor, şi unul dintre cei mai importanţi Maeştri rămaşi pe meleagurile carpatice este Zamolxe, despre care doar grecii pomenesc în scrierile lor. Se poate spune că vikingii, precum şi alte neamuri nordice europene din vechime sunt descendenţii direcţi ai pelasgilor, deoarece după ce gheţurile s-au retras pelasgii au pornit în expediţii civilizatoare, la intervale de câte 20-30 de ani, pentru a forma şi în alte zone ale continentului, precum şi în alte zone ale lumii, alte nuclee de civilizaţie, aşa cum a făcut mult mai târziu Rama care pornit din Carpaţii noştri, a ajuns până în India. Iar vechii hinduşii vedici i-au cinstit memoria lăsand moştenire civilizaţiei umane epopeea lui Rama şi Mahabharata. Aceasta din urmă descrie lupta acerbă dintre Zei şi demoni, altfel spus dintre Maeştri şi rasa reptiliană.

Vedem deci prin toate aceste aspecte că după terminarea glaciaţiunii valul civilizator s-a extins destul de repede, astfel că Maeştrii au fost consideraţi iarăşi drept Zei, de către oameni. Am putea spune despre pelasgi că erau fiinţe cu un nivel de conştiinţă cel puţin 200, dacă au fost ajutaţi de către Maeştri şi au pornit apoi multe expediţii colonizatoare, lăsând în urma lor multe centre înfloritoare de cultură, ştiinţă şi agricultură avansată. De altfel, un exemplu ca un ecou al acelor vremuri a fost Alexandrul cel Mare care a vrut să domnească peste Europa şi Asia la un loc, amintire a vremurilor de după Potop când pelasgii se râspândiseră pe cele două continente. Şi este şi explicabil acest lucru, pentru că unii s-ar putea gândi că pelasgii trebuiau să fie foarte numeroşi pentru a organiza atâtea expediţii. Cu certitudine populaţia pelasgă de după Potop număra cel puţin 100 de milioane de indivizi, şi fiind aşa, rezultă că ei se aflau cel puţin la nivelul de conştiinţă de 200 sau chiar 300 în unele cazuri, nivele de la care începi să vezi totul optimist, de-o manieră armonioasă, extinsă, echilibrată şi constructivă, acceptându-se între ei în mod binevoitor. Erau prosperi şi asta se datora faptului că învăţaseră de la Maeştri – Zeii lor – modul de a trăi în simbioză cu natura şi cu principiile spirituale. Mult mai târziu ei au lăsat un codex al acestor principii dat de către Zamolxe, care s-a întrupat de sute de ori de-a lungul epocii post glaciare, pentru a coordona centrul nucleului civilizator din zona

Transilvaniei, unde după multe mii de ani s-a construit capitala Marelui Regat Geto-Dac, adică Sarmisegetuza.

Se ştie din foarte multe documentele istorice vechi descoperite în epoca noastră că în vremurile anterioare apariţiei imperiului roman, în zona euro-asiatică existau multe neamuri răspândite în jurul ţărmurilor Mediteranei. Cei din Troia nu erau decât urmaşi ai tracilor, la fel şi egiptenii, în privinţa cărora, aşa cum stă scris mărturie în vechi pergamente, se spune că au fost aduşi de către Hermes Trismegistul, unul dintre Maeştri, în zona de nord-est a Africii, după ce Hermes călătorise tocmai până în îndepărtata zonă a coastei vestice africane adunându-i de acolo pe cei ce supravieţuiseră Potopului atlant. Civilizaţia egipteană a apărut cam cu aproape 6500 de ani în urmă, la fel ca cea sumeriană din vechea Mesopotamia – Irakul de azi, iar grecii nu puteau fi nici ei mai vechi de atât. Rezultă că toate aceste neamuri, cu ajutorul Maeştrilor, au fost „puse pe picioare" cu ajutorul descendenţilor pelasgilor, respectiv geto-dacii care reprezentau nucleu central al întregii civilizaţii. Şi dacă ei erau nucleul, iar celelalate neamuri de abia se dezvoltau din ramuri tribale către caste nobiliare şi alte forme de ierarhizare, rezultă că populaţia geto-dacă în ansamblul ei avea un nivel de conştiinţă de minim 350, adică strămoşii noştri erau toleranţi, acceptau, aveau multă compasiune şi o mare capacitate de a ierta, printre ei fiind şi sacredoţi care treceau prin nivelul de transcendenţă. Un exemplu asupra faptului că acestea erau caracteristicile geto-dacilor este

cel rămas în istorie, al regelui dac Dromihete care, în urma unei bătălii cu Lisimah, regele macedonean, îl ia prizonier. Apoi îl pune la o masă bogată, cu farfurii şi tacâmuri din argint, şi-l tratează pe el şi pe comandanţii săi cu cele mai alese bucate, în timp ce la masa vecină, Dromihete stă cu ai lui, la o masă de lemn de brad, pe care se aflau farfurii de lemn şi tacâmuri de alamă. Iar în timp ce Lisimah bea vin din cupă de argint, Dromihete bea vin dintr-un corn de cerb. Aşa i-a dat un viu exemplu lui Lisimah despre ce înseamnă un adevărat rege.

Odată cu dezvoltarea treptată a regatului geto-dac, văzând că oamenii trăiesc în pace între ei şi prosperă, Maeştrii s-au retras după ce s-a format Marele Regat Geto-Dac, undeva pe la 7500 înainte de Christos. Însă în calitate de Zei, ei au rămas în zona arealului balcanic, pentru a supraveghea în ce mod se dezvoltau celelalte neamuri. În Carpaţii noştri a rămas doar Zamolxe pentru a gestiona evoluţia spirituală a geto-dacilor. Aşa s-a înfiinţat prima Şcoală a Misterelor, într-o vreme cu mult, mult înainte de Burebista. Acest model de Şcoală a Misterelor a fost apoi preluat de egipteni şi de greci, fiind în realitate planul Maeştrilor de a pregăti alte generaţii de Discipoli, aşa cum fusese cu aproximativ 150.000 de ani înainte de glaciaţiune. Şcoala sacerdotală zamolxiană era cea mai bună, fiind şi cea mai exigentă în acelaşi timp în privinţa cerinţelor. Spuneam că Maeştrii aveau un nivel de conştiinţă minim de 600, şi prin Şcolile Misterelor ei intenţionau să pregătească Discipoli dintre oameni, care

mai târziu să devină Maeştri la rândul lor perpetuând în acest fel, generaţie după generaţie, tradiţia iniţierilor spirituale. Iar geto-dacii aveau un nivel minim de conştiinţă de 350 – calculat aşa ca o medie generală. Însă treptele Discipolatului, aşa cum aţi citit în capitolul anterior, nu sunt uşor de urcat, iar Maeştrii trebuie să facă în aşa fel încât perpetuarea iniţierilor să nu se piardă. Conform legendelor greceşti, care nu erau altceva decât adevărurile împrumutate de la geto-daci şi cosmetizate într-o oarecare măsură, Zeii locuiau pe muntele Olimp. Şi într-o oarecare măsură era adevărat, însă trebuie spus că Maeştrii - adică Zeii, ştiind că neamul geto-dac era stabil, unit şi prosper, au considerat să-şi mute temporar centrul lor din Carpaţi către Marea Egee spre muntele Olimp. În Carpaţi a rămas Zamolxe, aşa cum am spus. Logica acestei mutări o reprezintă faptul că descendenţii pelasgilor, adică celelalte neamuri trace, nu erau atât de organizate şi dezvoltate social ca geto-dacii, şi de aceea era necesară prezenţa în mijlocul acestor neamuri a Maeştrilor – Zeilor din legende, pentru a coordona dezvoltarea unei aripi a civilizaţiei trace. Maeştrii au avut grijă însă să păstreze în Carpaţi un altar natural modelat prin capacitatea conştiinţelor lor, şi anume Sfinxul din Bucegi, ca reper al ideii că acei munţi şi acele meleaguri, adică ale noastre, sunt Centrul Lumii – Axis Mundi cum scria Mircea Eliade în lucrările sale. Iar pe muntele Olimp Maeştrii au amplasat acolo un alt centru

spiritual de comandă de unde supravegheau evoluţia neamurilor.

Unul dintre aspectele misterioase legate de această mutare a polului Maeştrilor către Grecia îl constituie conflictul avut cu reptilienii, aşa cum am spus. Bhagavat Gita şi Mahabharata, precum şi epopeea lui Rama descriu în detalii asemenea conflicte ce au avut loc şi înainte de glaciaţiune, şi după ce aceasta s-a terminat în urmă cu aproximativ 12.000 de ani. Creaturile reptiliene erau demonii din vechime, iar o parte din bătălia purtată de Zei contra titanilor, aşa cum a fost descrisă în legendele greceşti, de altfel furate de la geto-daci, a fost contra unor hibrizi realizaţi de către reptilieni, pentru a invada zona balcanică. O parte din Maeştrii de nivel 850-900 au trecut pe nivele superioare, devenind Avatari şi plecând spre alte tărâmuri dimensionale, chiar şi în afara Pământului. Astfel au rămas restul care mai demult aveau nivelele 600-700 şi la rândul lor au urcat spre 800-900. Din perspectiva acestor avansări pe nivele superioare de conştiinţă, ca să spun aşa, se explică şi schimbarea primelor generaţii de Zei de după Potop, aşa cum se spune în multe dintre legendele trace că zeul Cronos l-a detronat pe Uranus, apoi la rândul său Cronos a fost înlocuit de către Zeus în urma unui conflict similar.

Desigur că dacă ar fi să privim prin prisma cunoştinţelor noastre actuale, procesând raţional asemenea informaţii, ne vom da seama că în realitate nu a existat niciun conflict între generaţiile Zeilor – adică Maeştrii, aşa cum prezintă legendele grecilor, repet – furate de la traci. În schimb dacă analizăm cu atenţie ne dăm seama că în realitate acele aşa zise lupte între zei au fost ritualuri spirituale de predare a ştafetei, pentru a conduce evoluţia civilizaţiei, iar acele ritualuri conţineau elemente specifice de sacralitate şi conduită ce trebuiau respectate cu stricteţe, deoarece aveau legătură directă cu energiile vieţii gestionate de către Maeştri, şi predate apoi de-a lungul generaţiilor de Maeştri. Fiind prea puţin înţelese de către cronicarii acelor vremuri, care nici nu aveau cum să înţeleagă asemenea aspecte, deoarece erau oameni şi nu cunoşteau misterele spirituale, au fost puţin deformate şi înflorite cu fantezia proprie a celor care au consemnat cele spuse lor de către mesagerii Maeştrilor. Desigur că la intervale de timp reptilienii mai veneau şi se amestecau în treburile Maeştrilor, iar Hermes a lăsat scris în Tăbliţele de Smarald o serie de informaţii referitoare la interferenţa acestor reptilieni – pe care îi putem numi şi Archoni – în privinţa evoluţiei speciei Homo Sapiens. Nu s-a întâmplat asta doar o singur dată, ci în repetate rânduri, căci

civilizaţia umană şi Pământul deja deveniseră scenă de confruntare pentru supremaţie pe planeta noastră. Şi pentru a exemplifica aceste aspecte în legătură cu modul în care reptilienii Archoni reuşeau să păcălească oamenii, redăm un fragment din enunţul Tăblieţelor de Smarald: "În erele trecute au fost cuceriţi de către Maeştri, mânaţi înapoi către locul de unde au venit. Dar unii au rămas acolo, ascunşi în planuri şi spaţii necunoscute omului. Atunci când luau formă umană ei se mişcau printre noi, dar numai vederii noastre apăreau ca oameni. Aveau cap de şarpe când li se lua strălucirea, dar apăreau omului ca oameni între oameni. S-au strecurat în consilii, luând forma oamenilor, eliminând prin vicleşugurile lor pe şefii regatelor luând forma lor şi domnind asupra oamenilor. Numai prin magie puteau fi descoperiţi, numai prin sunete puteau fi văzute feţele lor. Din regatul umbrelor ei au căutat să distrugă omul şi să conducă în locul lui. Dar, află omule, că Maeştrii erau atotputernici în magie, în stare să ridice Vălul de pe chipul şarpelui, în stare să-l trimită la locul lui. Venit - au Maeştrii la oameni şi învăţatu-i-au secretul, CUVÂNTUL pe care doar un om adevărat îl poate pronunţa. Repede apoi au ridicat Vălul de pe faţa şarpelui şi l-au alungat dintre oameni. Merg nevăzuţi printre voi aceşti şerpi, în locuri unde s-au făcut ritualuri

cu sânge, iar timpul se scurge şi ei iau înfăţişarea oamenilor. Pot fi chemaţi de cel ce ştie magie albă su neagră, dar numai magul alb îi poate controla şi lega în carnea lor."(Thoth Atlantul despre Reptilienii Anunnaki – Tăbliţele de Smarald: Tăbliţa 8 – Cheia Misterelor). Din aceste pasaje ale cărţii lui Hermes – Thot înţelegem că din străvechime aceşti reptilieni Archoni, neavând pe atunci capacitatea de a se prezenta cu înfăţişare umană, îi păcăleau pe oameni prin a le fura energie psihică pentru a-şi putea construi o înfăţişare omenească şi a apărea drept fiinţe umane. În acest fel au apărut zvonurile şi mai târziu poveştile despre faptul că unii dintre Zei – adică Maeştri – deveniseră cruzi şi răzbunători. Nici vorbă de aşa ceva, în schimb putem să ne dăm seama că Archonii luau forma unora dintre Maeştrii mai mari – Zeii mai importanţi din panteonul neamurilor tracice, şi comiteau acte de cruzime, pedepsindu-i pe oameni în diferite feluri dacă aceştia nu făceau ce voiau reptilienii. Este evident că astfel s-a iscat un conflict între Maeştri şi Archoni, aşa cum au fost redate apoi ulterior în unele legende greceşti, care menţioneau că uneori Zeii se luptau între ei. Ar fi o prostie să considerăm că Maeştri de nivel 700-800 aşa cum erau cei din vremurile de atunci ar fi recurs la conflicte între ei pentru a se uzurpa reciproc. Asemenea

chestii nu au cum să se producă la asemenea nivele de conştiinţă, şi este foarte clar avertismentul lui Hermes din Tăbliţele de Smarald. Mai mult de atât, constatăm că încă de pe vremea aceea unii regi ai neamurilor trace erau înlocuiţi de către asemenea creaturi lipsite de scrupule, dornice de acapararea energiilor psihice umane şi de dominare a civilizaţiei umane. Dacă am vedea astfel de lucruri prin prisma unor legende şi mituri, putem considera că asemenea întâmplări sunt redate cu claritate şi mult strat filozofic-spiritual în cel de-al doilea film din seria "Stăpânul inelelor" – "Cele două turnuri". În cursul pregătirii unui front comun de luptă al oamenilor împotriva armatei întunericului, condusă de Sauron – nume de altfel predestinat care înseamnă Şopârlă – magul Gandalf cel Alb împreună cu regele de drept al ţinutului oamenilor ajung la curtea regelui Theoden, care fusese parazitat şi posedat de către unul dintre cei cinci magi ai ordinului din care şi Gandalf făcea parte, adică de Saruman care era şi şeful celor cinci ca ierarhie. Numai că Saruman trădase şi trecuse de partea lui Sauron slujind întunericul. Acest Sauron nu putuse veni în plan fizic decât printr-un alt rege care murise demult şi care se ocupase la viaţa sa, cât trăise, cu necromanţia, adică invocarea spiritelor morţilor şi a spiritelor rele. Odată ajunşi la

curtea lui Theoden, precum spuneam, Gandalf cel Alb, trecut printr-o luptă cu un demon din străvechime şi urcând la ceruri revenind apoi cu puteri sporite – cum se relatează în cazul unor morţi clinice în epoca noastră – îl forţează pe Saruman să părăsească structura energetică - aura - şi corpul regelui Theoden, care arăta ca la 90 de ani, deşi avea doar puţin peste 40. Momentul este redat în film cu o intensitate aparte, şi oricine vede acea secvenţă se va gândi toată viaţa sa la ce înseamnă influenţa şi posedarea din partea spiritelor rele – reptilienii Arhconi. Cine nu a văzut acest film cu adânc substrat spiritual îl recomand pentru a înţelege lupta dintre bine şi rău. În altă ordine de idei putem vorbi despre asemenea aspecte chiar şi în zilele noastre, când diverşi autori şi mediumi relatează în cărţile lor despre ceea ce se poate observa în anumite momente în privirea vreunui om politic sau om de afaceri important, cunoscut pe plan mondial sau în ţara sa de origine, ori despre faptul că în spatele câte unei personae ce deţine o funcţie importantă într-o instituţie guvernamentală se află un spirit reptilian, desigur în planul eteric-astral. Observaţii de acest fel sunt tot mai multe în ultimii ani, şi putem spune în privinţa asta, întorcându-ne acum la Maeştri, că ei au contribuit din lăcaşurile eterice ale astralului

superior şi dimensionale unde se află, precum Shamballa, atât în mod direct, cât şi prin intermediul tuturor Maeştrilor din Asia Centrală şi din alte ţări ale lumii, la menţinerea în echilibru a balanţei psiho-energetice a civilizaţiei umane, altfel aceasta ar fi fost dată peste cap demult, încă din 1945 de când fuseseră lansate primele bombe atomice asupra oraşelor japoneze Hiroshima şi Nagasaki. În urma cercetărilor moderne pe baza sutelor de documente din vechime, despre modul în care acţionează reptilienii Archoni, şi conform cu ceea ce se analizează de către mediumi şi clarvăzători referitor la ce se percepe în spatele unor persoane importante din diferite domenii – adică spiritele reptiliene, ne putem da seama că acestea acţionează asupra oamenilor prin intermediul fricii. Daţi-vă seama ce val imens de frică şi teroare mai ales a existat în 1945, după detonarea celor două bombe atomice, emanat de către japonezi. Ulterior când a început Războiul Rece în anii 70 între Est şi Vest, omenirea era masiv manevrată mental şi la nivel de conştiinţă în legătură cu asemenea evenimente. În timp ce occidentalii incriminau sistemul sovietic, făcându-i pe cetăţenii ţărilor dezvoltate din Occident să emane teamă aproape permanent la nivel mental, cetăţenii din ţările socialiste erau şi ei îndoctrinaţi la rândul lor de către

Sistemul socialist să se teamă de imperialismul occidental, care era acuzat ca fiind nemilos şi acaparator exploatând omul doar ca pe o unealtă de randament al producţiei economice. Ei şi atunci gândiţi-vă la ce eforturi extraordinare au făcut şi fac toţi aceşti Maeştri de nivel 800 care au rămas ca urmaşi ai Maeştrilor din străvechime, pentru a proteja civilizaţia umană de colapsul total. Desigur că aproape niciunul dintre ei nu este cunoscut lumii, deoarece nu s-au arătat, însă au acţionat prin intermediul altor Maeştri care fiind în lume printre oameni, au răspândit învăţăturile spirituale. De aceea acei Maeştri au fost numiţi Mari Maeştri şi doar o parte dintre ei s-au arătat câtorva Maeştri, cum au fost Sai Baba, Osho, Yogananda, Sri Yukteswar, Sri Aurobindo şi alţii. De multe ori Marii Maeştrii au inspirit munca unor Discipoli, chiar şi cu secole în urmă, unii dintre aceştia devenind ulterior Maeştri. Este cazul câtorva în privinţa cărora prezentăm câteva date în rândurile următoare. George Harrison a fost unul dintre membrii trupei Beatles, formaţie care a acaparat pur şi simplu admiraţia a milioane de oameni în anii 60. George Harrison a fost chitaristul trupei şi el a fost cel care scrisese majoritatea cântecelor care de altfel au avut succese extraordinare peste tot în lume. Acesta este un caz în care omenirea a

fost influenţată să se bucure prin muzică. George Harrison avea nivelul de conştiinţă 540, deja intrat pe nivelul de Maestru. Ar trebui poate să punctez aici amănuntul referitor la faptul că de la acest nivel de conştiinţă de 500-530 încep anumite fenomene, şi de exemplu în cazul unei persoane care trece prin moarte clinică, aşa zisa experienţă în preajma morţii cum este denumită ştiinţific, persoana în cauză se poate întoarce dintr-o asemenea experienţă cu un nivel de conştiinţă de cel puţin 500, chiar dacă înainte de un asemenea nedorit eveniment a avut nivelul de 300 să zicem. Un alt exemplu este cel al lui Carl Gustav Jung, celebrul psihanalist care a cercetat cel puţin un deceniu inconştientul şi psihicul uman, formulând apoi modelele atât de exacte ale Arhetipurilor umane. Jung avea nivelul de conştiinţă de 560, ceea ce deja îl plasa pe scala Maeştrilor, deşi el probabil nu şi-a dat seama vreodată de acest aspect personal în plan spiritual. Şi cu toate acestea se spune că însuşi Jung avea propriile sale temeri – deoarece nu dorea să vorbească nimănui despre problemele sale de teama de a nu fi considerat vulnerabil şi astfel să profite alţii de pe urma sa. Şi iarăşi revin ca un leitmotiv la sintagma de educaţie spirituală a minţii, în cazul occidentalilor. Căci după cum observăm, dacă Jung avea nivelul de conştiinţă de 560 dar avea temerile sale,

rezultă că ceea ce îl obstrucţiona în a fi un Maestru fără frici, era chiar educaţia primită în interiorul unei societăţi care începea să se dezvolte şi care încă din acele vremuri încuraja concurenţa şi eliminarea adversarilor pe piaţa economică. Cu toate acestea la ora actuală este unanim recunoscut faptul în întreaga lume că Jung a fost părintele psihologiei moderne, fără el probabil psihologia şi psihanaliza, ca şi ramuri medicale de investigaţie a problemelor psiho-mentale umane, nu ar fi existat azi sau ar fi avut o altă formă, poate deformată sau neînţeleasă. Nostradamus – celebrul profet francez aşa cum a fost denumit, deşi în realitate poate fi considerat doar un foarte bun prezicător, avea nivelul de conştiinţă de 220, şi asta deoarece multe dintre catrenele sale, care prevedeau evenimentele ale viitorului, conţineau referiri la războaie, violenţe, catastrofe şi distrugeri, deci nivelul Curajului aflat puţin desupra celor de frică şi negativitate. Pe Nostradamus nu-l putem considera Maestru, ci mai degrabă un Discipol. Am putea să luăm în calcul faptul că procedând la întocmirea profeţiilor sale, în timp ce compunea catrenele, el însuşi s-ar fi putut îngrozi în sinea sa de ceea ce urma să se producă în lume la câteva secole după existenţa sa. Şi este logic să se fi gândit cu teamă oarecum că asemenea lucruri se vor întâmpla, şi că ghizii

săi spirituali i-ar fi spus oricum să scrie toate catrenele acelea pentru a fi de folos mai târziu omenirii, în cazul în care ar fi fost descoperite şi descifrate la timp, prin anumiţi reprezentanţi ai săi să fi putut lua măsuri ca să nu se producă toate acele grozăvii. Că n-a fost aşa, istoria ne dovedeşte prin tot ceea ce ne-a adus la cunoştinţă de-a lungul ultimelor secole.

Un alt caz este cel al lui Mahatma Ghandi care avea nivelul de conştiinţă destul de ridicat – 760 – şi istoria a consemnat suficient de clar faptul că el a reprezentat un adevărat far călăuzitor pentru sute de milioane de hinduşi, în mijlocul secolului 20, răspândind doctrina non-violenţei. Tocmai de aceea a sfârşit prin a fi asasinat, însă a rămas în istoria lumii drept una dintre cele mai ilustre figuri spirituale care s-a manifestat în societatea umană. Dalai Lama în schimb se manifestă la nivelul de conştiinţă 570, şi chiar dacă el umblă prin lume propovăduind pacea şi înţelegerea între oameni, totuşi trebuie să înfrunte energiile societăţii planetare, căci fiind invitat în multe locuri din lumea asta, Dalai Lama este nevoit să-şi creze un cadru flexibil în conştiinţa sa pentru a se adapta în conformitate cu cerinţele, valorile şi tradiţiile fiecărei naţiuni pe care o vizitează. Un alt Maestru care a existat în lumea noastră – Yogananda – a avut un nivel de

conştiinţă de 540, şi asta deoarece în a doua parte a vieţii sale fiind în Statele Unite s-a preocupat să pună bazele reţelei spirituale numită "Fundaţia pentru realizarea Sinelui", care este activă şi în zilele noastre. Cu siguranţă că dacă s-ar fi retras în templul său din India ar fi urcat spre nivelul 600 de conştiinţă. Cu toate că s-a manifestat la nivelul de 540 o bună parte din a doua jumătate a vieţii sale, ulterior Yogananda a fost considerat un Avatar. Ramakrishna, un alt Maestru, a demonstrat prin tot ceea ce a făcut, că şi-a realizat Sinele şi ceea ce el a susţinut, ca idee de practică spirituală, este faptul că revelaţia în privinţa aflării lui Dumnezeu se poate obţine oricând şi aşa ceva nu este o condiţie care spune omului că doar la o vârstă anume poţi obţine realizarea Sinelui. Desigur că Ramakrishna vorbea prin prisma cunoaşterii sale, şi este o certitudine că ştia şi el despre cum se desfăşoară viaţa occidentalilor. Însă la fel de sigur este că nu avea cum să cunoască actuala dezvoltare socială care face dificilă pentru Discipolii occidentali acceptarea unei asemenea viziuni spirituale cum a fost cea a lui Ramakrishna. Acesta avea un nivel de conştiinţă de 620, destul de mare pentru vremea sa, el trăind în India între 1836-1886.

Tot un hindus ca Ramakishna, pe numele său Patanjali, şi care avea nivelul de conştiinţă de 660, a trăit

undeva cu aproximaţie între secolele 3 şi 2 înainte de Christos. El a scris o culegere de aforisme spirituale adunate sub numele de "Yoga Sutra", un îndrumar pentru o existenţă bazată pe principiile spirituale. De asemenea acest Maestru - Patanjali – a contribuit şi la îmbunătăţirea gramaticii sanscritei şi a multor elemente de Ayurveda. Spre deosebire de el, un alt Maestru hindus – Ramana Maharshi – care a mai fost numit şi "Înţeleptul de la Arunchala" s-a ridicat până la nivelul de conştiinţă de 720. El este considerat un Maestru al lumii moderne deoarece ca şi Yogananda, a trăit în secolele 19 şi 20, între 1879-1950. Cu toate că a fost admirat de mii de devotaţi hinduşi, el nu a permis niciodată ca o asemenea atitudine să se transforme în idolatrie. Prin ceea ce a propovăduit ca învăţătură a sa, Ramana Maharshi a insistat pe ceea ce el numea "căutarea interioară" sau "călătoria interioară" pe care noi în Occident o numim introspecţie. Conform experienţei sale, introspecţia este una dintre căile ce duc la trezirea spirituală, deoarece se poate constata că aduce un discernământ suficient de dezvoltat care în timp permite deschiderea unor căi interioare psihice.

Ceva mai în urmă ca timp, în 551 înainte de Christos, Confucius venea pe lume ca un alt Maestru,

opera sa fiind astăzi binecunoscută în lumea întreagă datorită mai ales filozofiei sale, care are la bază – şi acestea sunt valabile şi acum în vremea noastră – moralitatea actului guvernării, corectitudinea în cadrul relaţiilor sociale, justiţia şi sinceritatea. În timpul vieţii sale, Maestrul Confucius sau Kong Fu Tzi pe numele său original, a avut un rol esenţial pe care şi l-a îndeplinit cu brio, într-un imperiu chinez tulburat de lupte interioare pentru putere între diferite familii aristocratice. Tocmai de aceea meritele sale au făcut ca după secole întregi învăţătura sa să fie apreciată şi la ora actuală în multe state ale lumii. Nivelul său de conştiinţă atinsese pragul de 590. Un alt compatriot de-al său, la fel de cunoscut în epocă dar şi în literatura de pe mapamond, datorită lucrărilor sale filozofice la fel de interesante, pe numele său Lao Tse, a avut nivelul de conştiinţă 520, fiind din acest punct de vedere destul de aproape ca Maestru de Confucius. Lao Tse a lăsat posterităţii una dintre cele mai cunoscute lucrări pe care le cunoaştem la ora actuală, intitulată "Tao Te Ching" sau "Dao De Jing" conform altor dialecte chineze. Această lucrare se referă la doctrina îmbrăţişată azi în lume de zeci de milioane de oameni – Taoismul – care se referă la învăţătura ce derivă direct din contactul cu Sursa, ca experienţă trăită şi aplicată în viaţa

de zi cu zi. Taoismul descrie calea pe care orice fiinţă umană o poate parcurge odată ce înţelege acţiunea celor două forţe şi energii compementare Yin şi Yang.

Un alt Maestru care a fost contemporan cu noi şi care a trăit până în urmă câţiva ani a fost Sathya Sai Baba. Născut în 1926 în localitatea Puttaparti, statul Andra Pradesh – cum ar fi la noi un judeţ, fiind considerat de-a lungul existenţei sale şi cu precădere în ultima parte a vieţii sale un Avatar, Sai Baba a realizat minuni mai mici şi mai mari pentru unii dintre adepţii săi, atât din Occident veniţi din multe state dezvoltate, cât şi devotaţi din India. Învăţătura sa a fost şi este iubirea în acţiune. Materializa diferite obiecte mici pe care apoi le făcea cadou unor persoane aflate în preajma sa care aveau nevoie de dovezi concrete să creadă că este posibil ceea ce ele credeau că nu poate fi realizat. Nivelul de conştiinţă atins de Sai Baba a fost de 535, deci nivelul de la care cineva poate deveni Maestru aşa cum spuneam în prima parte a cărţii de faţă. Dacă unii dintre voi care aţi citit şi auzit de-a lungul ultimilor 20 de ani despre Sai Baba, aţi citit că a fost un mare Avatar venit la întrupare cu o misiune, aşa şi este, numai că trebuie înţeles că datorită faptului că el, ca Maestru spiritual, a avut de-a face aproape în fiecare zi cu tot felul de oameni, şi de multe ori

s-a deplasat în unele provincii ale Indiei pentru a discuta cu autorităţile şi a ajuta astfel la creşterea nivelului educaţional, dacă v-aţi pune cumva întrebarea dacă ar fi trebuit să aibă un nivel mai mare de conştiinţă, răspunsul ar fi că da, acest lucru ar fi fost posibil, dar numai dacă în majoritatea timpului său ar fi stat mult mai retras şi nu ar fi avut atâtea contacte cu oamenii. Deci prin prisma contactului cu oamenii, aşa cum explicam în capitolul 1 despre Discipoli, nivelul de conştiinţă poate întâmpina unele dificultăţi de înălţare, în funcţie de câte persoane se află în relaţionare cu Maestrul respectiv. Și asta în raport de modul în care personalitatea acelui Maestru, infuzată de către Sinele spiritual într-o măsură mai mică sau mai mare, se manifestă în procesul de predare a învățăturii, a unei tehnici sau a unor principii spirituale către Discipoli.

Mai spre zilele noastre haideți să luăm cazurile unor persoane, autori de cărți de spiritualitate, și să vedem ce nivele de spiritualitate prezintă. Cunoscutul Deepak Chopra, autor a mai multe cărți în domeniu, are un nivel de conștiință de 500. Uneori el cobora către nivelul de 150 datorită anumitor impedimente de ordin material și lumesc. O asemenea cădere temporară și aparentă nu face ca adevăratul nivel să scadă, mai degrabă vorbim de un nivel inferior cauzat de impactul în

relaționare, așa cum explicam despre Discipoli, cu diverse persoane cu care de exemplu trebuie să se negocieze contractul de editare, termenii de tipărire, și alte aspecte ce țin de apariția unei cărți. De asemenea să nu uităm de exemplu că Deepak Chopra, deși este un autor de succes și un ghid pentru multe milioane de cititori, este invitat în multe emisiuni și interferența sa cu astfel de medii de televiziune cu siguranță își pun amprenta, fie și temporar, asupra modului în care nivelul de conștiință se exprimă prin intermediul propriei personalități. Un alt autor contemporan, care ține și seminarii, este Eckart Tolle, binecunoscut pentru lucrările „Liniștea vorbește" și „Un Pământ nou". Din ce auzisem despre un caz tratat de către Eckart Tolle, de altfel un Maestru mic de statură şi destul de simpatic, al unei doamne care ajunsese să nu mai poată dormi noaptea din cauza propriilor gânduri. Mintea îi turuia într-una şi cu timpul, acest lucru a dus-o la exasperare. S-a programat la o consultaţie la Eckart Tolle, Maestrul a invitat-o să povestească, iar femeia a început să-şi depene problema. La un moment dat ea şi-a dat seama că vorbea doar ea, deşi Eckart Tolle asculta cu multă atenţie, având o atitudine calmă şi foarte destinsă. Femeia s-a oprit din turuiala ei, a procesat pe moment în mintea sa gafa făcută, şi vrând să adauge ceva, în acel

moment s-a oprit. Practic se blocase, nu mai putea scoate un cuvânt. A realizat imediat în clipele următoare că în biroul terapeutului se aşternuse o linişte extraordinară. După alte câteva momente, doamna respectivă şi-a dat seama de felul în care liniştea aceea a lucrat atât de repede în mintea şi conştiinţa ei şi brusc a avut o revelaţie. Se vindecase singură de afecţiunea care persistase ani de zile. Desigur, totul era doar în conştiinţa ei, iar Eckart Tolle – care avea un nivel de conştiinţă de 525 - a ajutat-o doar să înţeleagă şi să conştientizeze puterea energiei liniştii. Femeia a mulţumit şi a ieşit tăcută din biroul terapeutului. Acesta este doar un exemplu despre cum putem folosi energiile în beneficul propriu, dacă vom parcurge nivelele de conştiinţă care duc către stadiul de Transcendenţă, care se situează la pragul de 350. Se poate spune că practic, Maestrul Eckart Tolle îi ridicase nivelul de conştiinţă respectivei doamne fără să scoată absolut niciun cuvânt. De altfel cazul este deja celebru în domeniul psihologiei şi a făcut înconjurul lumii la momentul acela. Însă un asemenea lucru nu este în realitate deloc nou, căci Maeştrii spirituali cunosc acest adevăr, anume că liniştea are o putere de vindecare enormă, numai noi nu ştim să preţuim acest aspect al vieţii noastre. De câte ori nu ne întoarcem după-amiaza

din oraş, fie de la serviciu, ori de pe la cumpărături sau cu alte treburi, fiind atât de bombardaţi de zgomotele oraşului, şi abia aşteptăm să ajungem acasă să stăm puţin în linişte? Asta ni se întâmplă tuturor în fiecare zi indiferent de vârstă.

Alt autor este Osho, care pe parcursul anilor petrecuţi în Statele Unite unde şi-a răspândit învăţătura, a vibrat pe nivelul de conştiinţă 570, ulterior fiind nevoit să facă multe deplasări dintr-un stat în altul, şi tot aşa, deoarece se înfiinţaseră temple spirituale, Osho a scăzut către nivelul de 180 în perioada în care autorităţile americane l-au arestat, acuzându-l de tot felul de practici considerate periculoase. Sigur că era şi el o fiinţă umană şi într-un fel se temea la un moment dat în sinea sa, pentru propria siguranţă, deoarece sistemul american, deranjat de reţeaua esoterică pusă pe picioare de către Osho şi adepţii săi, se temea la rândul său ca nu cumva Osho să devină un inamic al statului american. Iar Osho se temea în sinea sa că nu-şi va putea îndeplini menirea sa spirituală. De altfel chiar Maestrul hindus, pe numele său Chandra Mohan Jain sau Baghwan Shree Rajneesh, spunea într-una din pledoariile sale spirituale, că Sistemul se teme de oamenii treziţi şi că acest Sistem nu va

accepta în structurile sale pe cei care cunosc adevărul şi se simt cu adevărat oameni liberi.

Însă dacă vom privi la aceste nivele ale Maeştrilor spirituali, constatăm că deşi uneori ei au scăzut ca manifestare a personalităţii către nivele inferioare, totuşi partea lor spirituală a rămas la nivelele de conştiinţă pe care le-au atins. Spre deosebire de Maeştrii Orientului, care încă de mici au învăţat să renunţe să se agaţe de factorii efemeri lumeşti, Discipolii occidentali deveniţi după mai mulţi ani Iniţiaţi, şi unii dintre ei chiar Maeştri spirituali, când se produc impacturile relaţionale negative cu alte persoane sau cu medii relaţionale unde există energii şi situaţii parazite, în funcţie de cum consideră ei, cad către nivelele inferioare de 200 şi uneori chiar 170, ajungând într-o asemenea situaţie chiar un pic mai negativ ca stare generală a lor decât erau atunci când o pornsieră pe calea spirituală, de la nivelul inferior unde se aflau. Personal am văzut cazuri când un Discipol care avea mult potenţial a decăzut din cauza propriului orgoliu, la o vârstă la care – 20 de ani avea la acel moment – beneficia deja de susţinerea din partea îndrumătorului său. Iar un alt Discipol care a trecut la rândul său prin câteva iniţieri majore, atingând doar primul stadiu, deci de început, al nivelului de Maestru,

datorită faptului că s-a lăsat influenţat de păreri neavizate ale altora referitor la stadiul său, ajunsese să dea vina pe îndrumătorul său şi singur s-a pus în situaţia de a se descalifica de la gradul atins de Maestru, chiar dacă era de abia la început, decăzând la nivelul de Discipol sau poate chiar ceva mai jos, imediat sub nivelul 200 unde se află Indiferenţa.

Ca să vă faceţi o idee despre cazul din urmă, de la nivelul de conştiinţă de 4,01 conform scalei oferite de mediumul Sal Rachele, acel Discipol menţionat mai sus care atinsese pragul de 4,80-5,00, datorită interferenţelor negative pe care le-a crezut şi le-a lăsat să lucreze în mentalul său luându-le de bune, nivelul său a revenit la 4,00 şi a continuat să scadă ajungând iar la 3,6-3,8 unde se afla înainte de a-şi descoperi spiritualitatea aşa cum i-a arătat-o îndrumătorul său. Deci spre deosebire de Maeştrii orientali care, chiar şi în cazul unor influenţe negative exterioare, reuşesc să-şi păstreze nivelul de conştiinţă în cele din urmă, cei occidentali nu prea pot reuşi o asemenea performanţă. Ca să vă dau un exemplu de raportare a acestor nivele la parametrii personalităţii, pot să vă spun că am avut posibilitatea să efectuez măsurători exacte cu ajutorul unui program numit Biospecter, care evaluează potenţialul personalităţii unui

individ uman. Printre parametrii existenţi în cadrul programului se află un indice specific numit Indice de transcendenţă, şi veţi vedea rolul său în ecuaţia Sine spiritual – Personalitate - Inteligenţa spiritului. Asemenea date sunt necesare pentru a înţelege rolul esenţialmente psihic la nivel individual, mai ales în privinţa Discipolilor şi a Maeştrilor, din perspectiva diferenţelor dintre cele două categorii. Căci aşa cum am spus sunt Discipoli ce ating nivelul de Iniţiaţi şi apoi ajung pe prima treaptă a nivelului de Maestru, şi sunt Maeştri care în actuala existenţă au trecut de pragul de 75% al formării lor ca Maeştri deplini, adică ajunşi la nivelele de la care pot alege să rămână aşa, adică Maeştri, ori pot continua către stadiul de Avatari. Întorcându-mă la programul Biospecter să continui expunerea acestei chestiuni care mie personal mi s-a părut extraordinar de interesantă, deoarece aşa am putut stabili nişte nivele de conştiinţă ale persoanelor care au solicitat o asemenea evaluare. Aici fac o scurtă paranteză spunând că Sinele spiritual se manifestă într-o anumită măsură prin intermediul propriei personalităţi, şi depinde de individul în cauză dacă reuşeşte cu timpul să-şi infuzeze suficient de mult personalitatea cu energia psiho-spirituală a Sinelui său ca să rămână la un nivel constant de conştiinţă. Evaluarea personalităţii pe partea Indicelui

de Transcendenţă, care reprezintă de fapt Inteligenţa Spirituală – aceasta fiind cel mai nou tip de inteligenţă descoperit de către cercetătorii în domeniul psihanalizei de aproximativ 3 ani încoace – pe care o putem accesa cu cât suntem mai conştienţi de ea, am reuşit să o echivalez cu ajutorul unui mic program auxiliar oferit de un domn inginer inventator, care s-a străduit prin măsurători să echivaleze nivelele de conştiinţă ale scalei Hawkins în indici ai Transcendenţei, şi căruia pe această cale îi aduc mulţumirile mele sincere. Astfel, am efectuat o serie de evaluări ale unor persoane de categorii şi pregătiri diferite, şi pot să vă spun că majoritatea se încadrau în prima scală a Indicelui de Transcendenţă, respectiv cea a Iniţierii – între 0-10.000 de unităţi măsurate. Desigur această Iniţiere din tabelul Indicelui de Transcendenţă nu este unul şi acelaşi lucru cu Iniţierea ca proces şi ca stare de transformare spirituală interioară. Şi ca să merg mai departe cu explicaţiile pot să vă spun că toate persoanele, cu excepţia uneia, s-au încadrat undeva până în limita a 7000 de unităţi. Excepţia de care vorbesc, în privinţa unei singure persoane, a fost că Indicele său de Transcendenţă se situase, la prima evaluare, în jurul valorii de 15.000, deci cu mult peste valorile celorlalte persoane evaluate. La o a doua evaluare a acestei persoane cu indicele de

15.000, acest Indice de Transcendenţă scăzuse undeva la valoarea de 3300, ceea ce indica un lucru foarte clar. Şi despre acest aspect vă explic imediat, pentru ca să puteţi înţelege cum funcţionează acest Indice de Transcendenţă, deoarece acesta este direct legat de starea spirituală permanentă manifestată de un individ uman. Am putut constata, conform cercetărilor mele în urma studiului acestor evaluări şi în raport cu o întrebare adresată persoanelor evaluate – „În ce măsură practicaţi o tehnică spirituală sau alta sau ceva similar?" – răspunsul era unul care ducea la realitatea concretă că acele persoane care solicitaseră evaluarea personalităţii lor nu mai practicau chiar concret o meditaţie, o rugăciune, ori tehnica reiki sau altceva similar, prin care să se ajute să-şi menţină acest Indice al Transcendenţei la o cotă suficient de mare. Deci acest Indice care pune în valoare Inteligenţa Spirituală se află în directă relaţie cu practica individuală zilnică, şi atunci am concluzionat că Inteligenţa Spirituală reprezintă în realitate nu câte cărţi esoterice - spirituale am citit noi la viaţa noastră, şi nici câtă informaţie spirituală am adunat de-a lungul anilor, ci cât aplicăm la modul practic din ce am adunat în acest sens. Şi spuneam în primul capitol că Discipolii occidentali nu prea au timp să practice, pentru a ajunge pe nivelul de Maestru, tocmai

din cauza timpului alocat unei asemenea chestiuni, care este prea puţin în raport cu timpul alocat treburilor zilnice. Căci am observat încă un lucru, şi anume că nu este de ajuns să trăieşti cu ideea că ai citit multe cărţi spirituale, şi că ţi-ai însuşit o tehnică sau alta, ori că frecventezi periodic seminarii de spiritualitate, ca să consideri că eşti spiritual şi că ai un nivel de Inteligenţă Spirituală suficient de dezvoltat. Dacă doar trăieşti cu o asemenea idee, şi nu aplici concret ceea ce ştii, pe tine însuţi sau ajutându-i pe alţii, Indicele de Transcendenţă – nivelul de conştiinţă rămâne scăzut. Ei, şi acum mai departe urmează să vă prezint concret echivalenţa dintre nivelele scalei Hawkins şi Indicele de Transcendenţă, ca să vedeţi în realitate pe ce nivele de conştiinţă se pot afla majoritatea oamenilor, chiar şi persoana care avea la un moment dat Indicele de Transcendenţă de 15.000. Programul auxiliar ce mi-a fost oferit transformă direct Indicele de Transcendenţă în nivelul de conştiinţă Hawkins. Aşadar nivelul de 15.000 al Indicelui de Transcendenţă, adică nivelul de Inteligenţă Spirituală, echivalează cu nivelul 350 din scala lui Hawkins, ale cărui caracteristici sunt Compasiunea, Acceptarea, Armonia şi Iertarea. Ulterior la cea de-a doua măsurătoare, după aproximativ câteva luni, acest Indice de Transcendenţă

scăzuse la 3300, ceea ce echivala cu nivelul de conştiinţă de 240 pe scala lui Hawkins, caracteristicile acestui nivel fiind Îngăduinţa, Satisfacţia, Neutralitatea şi Încrederea, deci oricum stări ceva mai scăzute ca atitudine personală faţă de propria persoană şi faţă de mediul social.

O altă persoană avea la momentul evaluării personalităţii Indicele de Transcendenţă de 7879, ceea ce arată un nivel de conştiinţă pe scala lui Hawkins de 298, ale cărui caracteristici sunt Optimismul, Disponibilitatea, Inspiraţia şi Atitudinea plină de speranţă. Un alt caz este cel al unei persoane care-şi conduce propria firmă cu o duzină de angajaţi, într-un domeniu al unor prestări de servicii, având Indicele de Transcendenţă de 3763, adică nivelul de conştiinţă 248 pe scala lui Hawkins – Îngăduinţă, Neutralitate, Încredere. Alt caz analizat este cel al unui copil cu vârsta de 9 ani, care avea la momentul evaluării Indicele de Transcendenţă de 7146, ceea ce corespunde nivelului de conştiinţă de 291 pe scala lui Hawkins. Deci vă daţi seama că pentru un copil de 9 ani să ai un asemenea nivel de conştiinţă, spre deosebire de un adult care îl are undeva ca medie pe la 250, e o mare diferenţă. Desigur că am putea continua cu asemenea exemple, însă să redăm doar câteva aspecte echivalente din perspectiva nivelului Maeştrilor enumeraţi anterior în

acest capitol, pentru a ne da seama de diferenţele între nivelele de Discipoli, Iniţiaţi-Maeştri şi Maeştri plini.

Yogananda de exemplu având nivelul de 540 pe scala Hawkins, ar fi avut Indicele de Transcendenţă de 85.000 de unităţi, înscriindu-se în coloana Ascetică a Indicelui. Mahatma Ghandi cu 760 pe scala lui Hawkins ar avea Indicele de 334.000 de unităţi, ceea ce se înscrie în scala Mistică a Indicelui deTranscendenţă. Confucius care avea nivelul de conştiinţă de 590, pe scala Hawkins, corespunde cu Indicele de Transcendenţă de 121.000 de unităţi din coloana Ascetismului, corespunzător palierului de transcendenţă spirituală. Lao Tsu la rândul său, cu un Indice de 520, echivalează cu 73.000 de unităţi la Indicele de Transcendenţă. Aceştia au fost Maeştri din secolele anterioare, şi ei nu au avut la dispoziţie mijloacele noastre moderne de informare, nici confortul şi posibilităţile existente în societate la ora actuală, şi cu toate acestea după cum puteţi vedea nivelul lor de Inteligenţă Spirituală era şi încă cu mult peste nivelul oamenilor, chiar şi al celor care trăiesc actualmente în epoca modernă. Îi putem numi pe bună dreptate Maeştri Spirituali autentici, deoarece unii dintre ei, cum au fost Confucius şi Lao Tse au pus bazele unor învăţături, la fel ca Buddha şi Iisus. De exemplu în cazurile lui Buddha şi Iisus, aşa cum s-au

efectuat măsurătorile pe scala Hawkins, aceşti doi Mari Maeştri au avut nivelul de conştiinţă foarte apropiat de 1000. Admitem că nu au atins pragul fix de 1000, ci undeva pe la 990, ceea ce conform cu echivalenţa în Indice de Trancendenţă ne dă cifra de 960.000 de unităţi, care se înscrie în coloana Mistică deja, deci foarte aproape de limita maximă ce poate fi măsurată. Vă daţi seama ce Inteligenţă Spirituală aveau Buddha şi Iisus? Ceva fenomenal, şi dacă reamintesc faptul că Inteligenţa Spirituală ţine de practica zilnică, atunci ne dăm seama că atât Buddha Sakyamuni, cât şi Iisus, trăiau zilnic acest mod de viaţă bazat pe Atitudine în acţiune, adică ei trăiau în Prezenţa despre care în esoterism se vorbeşte că reprezintă Unitatea Totului, iar o asemenea trăire ei o aveau bine ancorată în conştiinţa lor. Şi abia acum ne putem da noi seama ce voia Iisus să spună prin „...Eu sunt în această lume, dar nu sunt din ea...", adică trăia la modul unei detaşări complete şi profunde faţă de atracţia lumii materiale, chiar dacă mergea printre oameni, vorbea cu ei şi pe unii îi vindeca. Dar deja despre Buddha şi Iisus vom vorbi în următorul capitol, cel despre Avatari, căci cu adevărat au fost Avatari care au impulsionat lumea prin învăţăturile lor, identice şi complementare în acelaşi timp.

Aşa cum spuneam, acestea sunt exemple ale trecutului, ale unor Maeştri din secolele anterioare care au reuşit prin învăţăturile lor să creeze curente spirituale care au menţinut vie flacăra spiritualităţii în lume. Să vedem acum în cazul Maeştrilor din timpurile noastre, cum stau lucrurile, pentru a ne face o impresie despre modalitatea în care spiritualitatea s-a confruntat cu dezvoltarea socială – creşterea populaţiei pe glob – şi cea tehnico-ştiinţifică. Astfel ne vom da seama dacă factorul de spiritualitate a rămas cam acelaşi în lume sau a scăzut datorită impactului cu dezvoltarea societăţii în mai multe privinţe. Saytha Sai Baba a avut un nivel de conştiinţă, pe scala lui Hawkins, de 535, care corespunde unui Indice de Transcendenţă de 81.995 de unităţi, înscriindu-se în coloana Ascetică. Spre deosebire de el, Mahatma Ghandi care a avut nivelul de 760 pe scala Hawkins, se situase pe nivelul de 334.000 de unităţi Indice de Transcendenţă. El a fost considerat pe bună dreptate un sfânt al Indiei, însă a fost mai mult de atât, în realitate el situându-se la nivelul de Maestru spiritual pentru o populaţie care depăşea cu puţin 1 miliard de locuitori la vremea aceea, când India era încă una dintre coloniile britanice ce avea să-şi câştige indepedenţa mai târziu tocmai datorită lui Mahatma Ghandi. Deşi această independenţă a fost obţinută la 15

august 1947, pe vremea când la noi în România se pregătea eliberarea ţării de sub ocupaţia armatei germane, la sfârşitul acelui an în India izbucnea o revoltă a musulmanilor, chiar dacă Ghandi propovăduia principiul non-violenţei. Astfel că în la data de 30 ianuarie 1948 acest Maestru spiritual hindus a murit asasinat de către un fanatic religios hindus, care nu era mulţumit de faptul că Ghandi tolerase scindarea Indiei în două, respectiv între hinduişti şi musulmani.

Mergem mai departe comentând despre Deepak Chopra şi Eckart Tolle, doi dintre Maeştrii moderni care au polarizat benefic segmente întregi de societate, prin scrierilor lor clare şi pline de înţelepciune spirituală. Eckart Tolle, cu un nivel de 525 pe scala lui Hawkins, deci aproape de nivelul lui Sai Baba, a atins un Indice de Transcendenţă de 76.000 de unităţi înscriindu-se pe coloana Ascetică. Modalitatea în care el şi-a extins învăţătura a constituit un succes în masă, dovadă că foarte multă lume, în diferite ţări, i-a citit cărţile traduse în milioane de exemplare. Fiind un autor occidental, Eckart Tolle a adaptat învăţătura orientală prin prisma înţelegerii sale la nivel intelectual, conform nivelului său de spiritualitate. Faptul că el ţine de ani de zile seminarii, scrie cărţi şi consiliază pacienţi, arată gradul său de

elevare spirituală şi nivelul de conştiinţă atins. La rândul său, Deepak Chopra este fizician, scriitor şi orator de origine hindusă, născut în India în 1947 şi stabilit în Statele Unite după anul 1970. A studiat Ayurveda şi principiile de conexiune dintre conştiinţă şi trup. Nivelul său de conştiinţă pe scala lui Hawkins este de 500, aşa cum s-a stabilit conform măsurătorilor, iar echivalentul ca Indice de Transcendenţă este de 62.500 de unităţi. La fel ca şi Eckart Tolle, şi Deepak Chopra a scris mai multe cărţi cu subiecte spirituale, apreciate fiind de milioane de cititori din lumea întreagă. Ca şi alţi autori, şi Deepak Chopra şi-a găsit sursa de inspiraţie în vechile învăţături hinduse şi le-a grefat pe experienţa sa acumulată de-a lungul vieţii.

Dacă tot am vorbit despre Maeştri din secolele anterioare şi despre cei contemporani, cred că nu putem lăsa de-o parte analiza principalelor învăţături spirituale care s-au răspîndit în omenire de milenii încoace. Budismul, ca învăţătură lăsată omenirii de către Buddha, la ceva vreme după plecarea sa s-a scindat în câteva curente principale, apoi la câteva secole distanţă ulterior a cunoscut alte variante desprinse din filonul originar. Forma originală şi originară a budismului este Budismul Mahayana, care atinge cel mai înalt nivel ca informaţie

transmisă, respectiv 980 pe scala lui Hawkins, demonstrând că acest budism Mahayana a fost transmis nealterat în forma sa iniţială de către Maeştri cu o înaltă conştiinţă apropiată de a lui Buddha. Pentru că logica spune că doar un spirit întrupat cu o înaltă conştiinţă poate lăsa o învăţătură care aproape atinge nivelul său de conştiinţă sau plasat puţin mai jos, niciodată mai sus. Deci învăţătura lăsată de un Maestru spiritual va avea întotdeauna un nivel ceva mai scăzut, dar nu cu mult, faţă de nivelul Învăţătorului. Spre desoebire de budismul Mahayana, varianta budismului Zen are un nivel de 890, cea a budismului Hinayana 890, budismul Tantric scade la 515, iar budismul Tibetan la 490. Creştinismul – ca învăţătură lăsată de Iisus nouă – în forma sa originară în secolul 1 avea nivelul de 980, întocmai ca şi budismul originar. Apoi este cunoscut faptul că întocmai ca şi budismul, şi învăţătura creştină s-a scindat în mai multe curente de-a lungul următoarelor secole după Iisus. Apoi creştinismul papalităţii apărut ulterior după secolul 2 avea nivelul de 570, deci deja pierduse mult din vibraţia sa spirituală datorită oamenilor care nu înţelegeau esenţa acestei învăţături minunate şi o trecuseră prin filtrul îngust al minţii lor. Astfel ceea ce lăsase Iisus ca învăţătură spiritual-esoterică deja era mult deformat,

ceva mai târziu după Consiliul de la Nicea coborând şi mai mult la 485. Catolicismul modern al ultimelor două secole are nivelul de 440, ceea ce demonstrează o îngustare a capacităţii de înţelegere a învăţăturii moştenite de la Iisus. Creştinismul ordinului iezuiţilor, de exemplu, ordin catolic despre care se spune că se află în realitate în spatele catolicismului conducându-l din umbră, are acelaşi nivel de 440. Cu toate că la nivelul de 400 găsim valori ca Înţelegerea, Înţelepciunea şi Raţiunea, din multe documente secrete furate sau deconspirate de unii autori şi jurnalişti de investigaţie, se ştie că iezuiţii dirijează toate numirile politice din multe ţări ale lumii, strategia lor fiind la baza dezastrelor social-economice din multe ţări, îndeosebi unele europene. Astfel că ne vine cam greu să credem cât din valorile nivelului 400 folosesc iezuiţii în activităţile lor pe planetă. Cât despre alte curente creştine, cum ar fi penticostalii, evanghelиştii, puritanii sau gnosticii, acestea au nivelele situate între 310-205, în timp ce Martorii lui Iehova ca şi doctrină şi cult se situează la nivelul de 195, iar Adventiştii de ziua a 7-a imediat sub ei, la nivelul de 190. Este de aşteptat ca şi ortodoxia, chiar dacă ea a păstrat mai mult din esenţa şi învăţătura de bază a creştinismului lăsat de Iisus, prin propagarea idolatriei - pupatul de icoane şi de moaşte şi

altele - şi a unui fel de cult al fricii faţă de Dumnezeu, precum şi a îndoctrinării cu frică şi îndemn la a crede şi nu cerceta, nu poate avea un nivel mai mare de 300-350, adică Permisivitate, Afirmare, Consolidare şi Curaj. Şi la drept vorbind, să ne amintim că de-a lungul secolelor, totuşi spiritualitatea noastră ortodoxă a ţinut neamul unit în faţa vitegiilor şi a cotropitorilor, dar repet, creştinismul ortodox nu poate avea nu nivel mai mare de 350.

Deci după cum se poate vedea, aceste informaţii sunt extrem de folositoare pentru noi toţi, deoarece avem acum, poate pentru prima dată în istoria omenirii, date exacte în ceea ce priveşte reperele de orientare pentru fiecare dintre noi. Aşa este şi în matematică, dacă ai învăţat bine de exemplu ecuaţia de gradul 3, atunci toată viaţa o vei şti şi o poţi aplica, întocmai ca un mecanism care nu dă greş niciodată, întocmai cum 2+2=4. Un calcul simplu bazat pe o lege a Vieţii care nu va putea fi schimbat niciodată de nimic din acest Univers. De altfel ar trebui să vă spun că Dumnezeu poate fi descris prin matematică sub forma următoare: N^n – unde N este chiar Dumnezeu Creatorul, iar n reprezintă puterea sa infinită de creaţie. Evident că-l putem reprezenta pe Dumnezeu sub forma funcţiilor integrale din matematica de liceu şi a matematicilor superioare care se învaţă în facultăţile

lumii, dar nu acesta este subiectul cărţii de faţă. V-am dat un exemplu doar ca să înţelegeţi că avem mijloacele necesare şi chiar la îndemâna noastră pentru a putea cerceta Viaţa şi Universul - Creaţia prin cunoaştere aplicată. Şi ca să poţi ajunge la un asemenea stadiu este necesar să-ţi ridici nivelul de conştiinţă pentru a putea înţelege subtilităţile acestor mecanisme. Despre Maeştri aşa cum aţi citit în acest capitol, ne-am putut face o imagine clară şi integrală, înţelegând care este diferenţa dintre Iniţiaţii Maeştrii şi Maeştrii plini. Dar acum vă voi explica încă un lucru, care de asemenea a fost cercetat vreme îndelungată prin mii de măsurători şi verificat de tot atâtea ori, şi asta chiar luând modele care au existat în omenire, pentru a înţelege mecanismul prin care fiecare dintre noi poate contribui la ridicarea generală a nivelului de conştiinţă în omenire, şi prin asta la a aduce masa critică la punctul în care energiile benefice le vor surclasa definitiv pe cele negative adunate în societatea umană, pentru a începe redresarea planetară peste tot în lume. Conform măsurătorilor echipei doctorului Hawkins, se admite că o persoană care atinge un nivel de conştiinţă de 990-1000, aşa cum au fost Buddha Sakyamuni şi Iisus, poate influenţa în mod benefic existenţa întregii societăţi planetare, bineînţeles dacă îşi va duce misiunea la bun

sfârşit fără incidente grave, cum a fost în cazul lui Iisus. Budismul este unul dintre aceste exemple, mai ales că această învăţătură similară în principiile ei cu cea lăsată de Iisus, exista şi înainte de Buddha Sakyamuni, într-o formă mai rudimentară şi mai puţin cunoscută, însă acesta i-a dat impulsul necesar pentru a se răpândi în India, Tibet şi China, iar mai apoi în epoca noastră în multe alte ţări de pe glob.

Un om care reuşeşte să atingă nivelul de conştiinţă 700 – adică Maestru deplin - poate contrabalansa negativitatea unui număr de 70 de milioane de persoane care se află la nivelul 200 sau sub acest nivel, adică oamenii obişnuiţi aşa cum sunt ei, cu bune şi rele, cu apucături şi năravuri, emiţând astfel mai mult energii negative dect pozitive. În acest sens Mahatma Ghandi stă mărturie că a influenţat sute de milioane de hinduşi care i-au îmbrăţişat doctrina non-violenţei. Un om care atinge nivelul de conştiinţă 600 – nivelul Sfinţilor – aşa cum a fost Sri Aurobindo care a lăsat posterităţii o carte spirituală excepţională numită „Yoga Integrală", poate contrabalansa prin activitatea sa şi prin vibraţia sa energetică un număr de 10 milioane de oameni aflaţi la nivelul de 200 sau imediat sub acesta. Dacă cineva reuşeşte să atingă nivelul de conştiinţă de 500, poate

contrabalansa 750.000 de oameni care se află la nivelul 200 sau imediat sub acesta. La nivelul de conştiinţă de 300 se poate contrabalansa emisia negativă a unui număr de 90.000 de persoane aflate la nivelul 200 sau imediat sub acesta. Deci avem informaţii foarte clare acuma despre asemenea mecanisme de ajutor pe care le putem aplica în jurul nostru, în viaţa de zi cu zi. Şi tocmai de aceea este atât de important, aşa cum spuneam în primul capitol, să înţelegem că putem evolua spiritual, chiar şi ca Discipoli, având un serviciu, nişte prieteni, o relaţie personală de cuplu, nişte hobbyuri, dar peocupându-ne permanent să avem acel stil de viaţă care să ne menţină nivelul de conştiinţă la pragul pe care l-am câştigat prin eforturi personale. Vă amintiţi de exemplul acelei persoane care avea Indicele de Tramscendenţă de 15.000, respectiv nivelul de conştiinţă de 350? Ei bine, o asemenea persoană, dacă ar sta să se gândească mai bine, ar putea să pornească cu curaj la un drum spiritual, pregătindu-se să-şi fixeze aproape permanent stilul de viaţă pentru a rămâne la acest nivel şi astfel a ajuta la contrabalansarea energiilor negative a câteva zeci de mii de persoane. Vi se pare imposibil aşa ceva? Vă amintesc de enunţul esoteric-spiritual care spune că dacă două persoane îşi pun energia în comun, aceasta nu se

dublează, ci devine de patru ori mai mare. Există după cum puteţi să vă daţi seama, mecanisme care acţionează combinat şi în stil matematic, crescând progresiv sau exponenţial. Căci ce este Viaţa până la urmă, dacă nu un fel de matematică vie în mişcare? Măsurătorile efectuate spun că energia şi influenţa a 12 persoane care s-ar afla la nivelul de conştiinţă de 700 ar echivala cu prezenţa unui Avatar – acesta având nivelul de 1000. Şi dacă ne gândim că Iisus a avut nivelul 1000 sau cel puţin 990, având 12 Apostoli în jurul său, aceştia s-au încadrat, după ce i-a învăţat mai multe şi le-a predat Adevărata Învăţătură, între nivelele 900 – 920, şi acesta este motivul real pentru care învăţătura lui Iisus a reuşit să se răspândească în lume. Dacă Apostolii ar fi avut nivelele sub 700, învăţătura lui Iisus nu ar fi putut să cunoască o expansiune atât de rapidă şi de amplă. Însă la ora actuală în lume situaţia stă în felul următor: peste nivelul de 600 există şase persoane, dintre care trei sunt între nivelele 650-700, un al patrulea se află deja între 750-800, un altul între nivelele 800-900 şi un altul pe nivelele 950-980. Din punctul acesta de vedere este foarte clar că toate aceste 6 persoane nu sunt cunoscute lumii, cu atât mai puţin cel care se află la nivelul de 950-980 care deja este pe nivelul de Avatar în trup. Este foarte posibil ca această

persoană să fie întruparea Avatarului cunoscut în India cu numele de Babaji, o fiinţă umană, un Mare Maestru spiritual care a atins cu mii de ani în urmă iluminarea spirituală şi a ales să rămână pe Pământ, ca şi Iisus şi Buddha Sakyamuni şi alţi Mari Maeştri de altfel, pentru a ajuta omenirea să se ridice din zona gri a evoluţiei sale, să scape de egoisme, vicii, separatisme, divergenţe, şi de alte aspecte negative aruncate asupra omenirii de către Archoni. Acestea sunt spiritele rele, aşa cum explicam ceva mai devreme, şi despre antagonsimul dintre acestea şi Avatari ne vom ocupa în următorul capitol.

Ceea ce este şi rămâne foarte important de reţinut de către toată lumea, este că şi cei care se află pe nivelele de 250-300, dacă vor ştii despre aceste realităţi, cu certitudine din momentul în care vor lua la cunoştinţă despre adevărata lor valoare, vor începe să influenţeze benefic, fiecare în parte şi toţi împreună, fiecare acolo unde este, sute de mii de oameni. Aceasta este Trezirea de care avem nevoie! Acesta este Valul care va veni fără niciun dubiu! Fiecare este important în această operă de trezire, inclusiv TU, cel/cea care citeşti această carte! Să punem umărul cu toţii pentru ca tinerii să se trezească şi astfel Lumina va prevala asupra întunericului odată pentru totdeauna!

Partea a 3-a

Avatarii

Această carte a început să fie scrisă, ca idee pusă în practică, din necesitatea descifrării unor adevăruri fundamentale în privinţa fiinţei umane, pe care am considerat să vi le împărtăşesc în cuprinsul capitolelor de faţă. Este o necesitate impusă, cred eu, de tipicul vremurilor pe care le trăim, deoarece aşa cum am scris până acum, conform observaţiilor mele, s-au făcut destule greşeli, destule erori, personale şi colective, de interpretare a informaţiilor spirituale primite de-a lungul ultimelor două decenii prin mediumi de la entităţile de Lumină şi Iubire din alte lumi evoluate. Aşa cum aţi citit informaţiile oferite în prezenta lucrare, vorbim despre nivelele de evoluţie pe care omenirea în ansamblul ei, dar şi fiecare individ uman în parte, le-a putut accesa în raport cu nivelul de dezvoltare tehnico-ştiinţifică. În ţările dezvoltate ale lumii nivelul de trai nu reprezintă o mare problemă, aşa cum este în unele ţări care au făcut parte din fosta zonă de influenţă socialistă până în 1990. Însă în alte ţări, cum este şi România, nivelul de trai, puterea de cumpărare a monedei, factorii sociali şi economici, toate acestea au avut de suferit de pe urma unor planuri diabolice, puse la cale de către unele minţi diabolice. Să

ne amintim de dezmembrarea fostei Yuogoslavia, despre care am prezis încă din 1993 în cartea „Iad contra Rai sau Frontul Cosmic", scrisă împreună cu regretatul Ion Ţugui. Să ne amintim de dezmembrarea Cehoslovaciei, în Cehia şi Slovacia, prezisă de asemenea în 1993 în aceeaşi carte menţionată. Mai putem să ne amintim de pacea dintre Israel şi Palestina care era cât pe ce să fie încheiată în 1996 între cele două părţi, eveniment mediat de către preşedintele american de la acea vreme Bill Clinton. Dar pacea aceea nu s-a mai încheiat, acordul premergător fiind încălcat ulterior şi astfel s-a revenit la vechile animozităţi pe care şi astăzi le vedem că persistă, poate cu ceva ură şi răzbunare în plus faţă de deceniul 9 al secolului trecut. La fel şi acest eveniment, premergător atât de mult doritei păci dintre Israel şi Palestina, l-am prezis în aceeaşi carte scrisă în 1993. Şi au fost mai multe preziceri referitoare la unele ţări ale Europei, ale celor două Americi şi unele ţări ale Asiei, preziceri care au vizat statutul lor viitor din anii 90 înspre viitor. Şi multe dintre aceste preziceri s-au adeverit.

Astăzi asistăm la o nouă tactică a marilor puteri ale lumii de a-şi împărţi iarăşi zonele de influenţă. După acalmia aparentă din anii 90, în urma Războiului Rece dintre Est şi Vest, actualmente tensiunile dintre Rusia şi ţările occidentale, pe de-o parte, şi China şi alte state dezvoltate din punct de vedere economic, au crescut din nou şi din perspectiva anumitor profeţii străvechi, altele decât cele ale lui Nostradamus, se pare că ne aflăm

înaintea unui prag foarte important de evoluţie a omenirii. Dar înainte de a trece la descrierea esoterică a situaţiei prezentului şi viitorului apropiat, raportat la modul în care civilizaţia umană evoluează treptat către un stadiu mai bun, să revenim puţin la o realitate care se manifestă pe Pământ de mii de ani. Şi mă refer aici la spiritele rele numite în Biblie, şi în alte scrieri apocrife şi gnostice, demoni. Literatura esoterică şi spirituală a mileniilor şi secolelor anterioare, atât în Orient, cât şi în Occident – respectiv Europa şi mai târziu, înspre epoca modernă, şi în cele două Americi, au denumit aceste spirite demonice drept reptilieni, aşa cum au consemnat străvechi pergamente tibetane, hinduse, dar şi chineze şi incaşe, precum şi mayaşe şi vikinge. Este vorba despre una şi aceeaşi specie – reptilienii – sau îngerii decăzuţi despre care pomenesc cele mai vechi legende ale omenirii, şi în legătură cu care autori contemporani au efectuat multe cercetări, pentru a aduna informaţii concrete şi obiective, prin intermediul cărora să se poată demonstra societăţii planetare că există şi alte lucruri în spatele faţadei moderne a civilizaţiei noastre. Atunci când s-a produs căderea acestor reptilieni, a acestor îngeri decăzuţi, aceste fiinţe existau în lumi dimensionale superioare, deci ele nu existau în universul fizic, nu trăiau în cele trei dimensiuni. Iniţial au fost conştiinţe de grup, şi veţi vedea de ce este aşa, de aceea au căzut în grup, fiind exilate de către Fondatori la ordinul direct al Creatorului. Alungarea lor din dimensiunile superioare a determinat

trecerea lor prin dimensiunile inferioare, către densităţi din ce în ce mai mari, până în planul fizic. În acest fel acestor spirite decăzute li s-a permis să existe, ca un fel de pedeapsă, în tărâmul astral, mai exact în planul eteric. Deci în partea planului eteric-astral, unde şi-au stabilit locul de unde au început, din epoci imemoriale, să influenţeze zona aceasta de galaxie în care ne aflăm, provocând perturbări majore ca o încercare de a se răzbuna, ca replică la pedeapsa primită, pe Creaţia Divină din această parte de Univers. Cu alte cuvinte, chiar şi Biblia spune, deşi foarte vag, adică fără prea multe explicaţii, că îngerii aceştia decăzuţi au fost pedepsiţi şi alungaţi din ceruri. Ori cerurile acestea dacă le privim acum prin prisma fizicii cuantice, sunt chiar dimensiunile superioare celor trei ale universului fizic. Una dintre faţetele pedepsei primite a fost aceea ca, prin alungarea spiritelor reptiliene către dimensiunile mai dense ale Universului, acestora să li se reducă acele capacităţi spirituale de care dispuneau în starea lor naturală, în dimensiunile superioare, în lumile unde nu există barierele densităţii materiei. Şi pentru că au fost exilate spre dimensiunea fizică, în planul astral-eteric şi fizic, aceste capacităţi s-au restrâns, energia lor luminică şi psihică s-a pierdut, pentru că odată cu pedeapsa primită ele şi-au pierdut vibraţia de origine. Li s-a luat şi Scânteia Sacră din suflet, de aceea nu au lumină în ele, desigur figurativ vorbind, căci toate spiritele sunt făcute din Lumina Focului Divin, adică o formă aparte de plasmă luminică foarte

fină, ca o alveolă energetică cu o formă anume care arată ca un ovoid, ce străluceşte datorită conexiunii sale cu „bateria" – Scânteia Sacră. Deci au rămas fără această Scânteie, şi odată cu instalarea lor în planul astral-eteric, pe vremea când omenirea actuală încă nici nu apăruse pe Pământ, au început să influenţeze negativ câteva rase galactice pe care au pus stăpânire, şi prin intermediul cărora, în urmă cu milioane de ani, au trecut la cucerirea şi agresarea altor civilizaţii paşnice din partea noastră de galaxie, unde se află şi sistemul nostru solar.

Este necesar să menţionez aici că aceste spirite decăzute şi-au păstrat lumina, dar este o lumină rece, pentru că nu este alimentată de căldura Scânteii Sacre, pe care o aveau cândva în suflet, aşa cum o au oamenii de exemplu. Ca o paranteză pot spune că au existat multe cazuri când unele persoane, care invocau spiritele înalte ale luminii, se trezeau, undeva în anii 90, că erau contactate de către „spirite de lumină" care aveau totuşi o lumină rece, şi care deseori imitau înfăţişarea fie a lui Iisus, fie a lui Buddha sau a altor spirite cunosucte din religiile mari ale lumii. Persoanele care invocau asemenea entităţi aveau norocul că erau vegheate de către îngerii lor păzitori, care le scoteau imediat din vibraţia aceea înşelătoare.

Ceea ce este mai neplăcut în privinţa existenţei reptilienilor îl constituie faptul că această specie este împărţită în două categoriii, respectiv Draconienii – care sunt un fel de elită a lor, cum sunt familiile regale şi

nobilimea la noi pe Pământ, şi reptilienii propriu-zişi care şi aceştia la rândul lor, ca nişte executanţi dintr-o firmă, au supus mai târziu rasa micilor Cenuşii cu care guvernul american avea contacte pentru schimb de tehnologie. În timp ce Draconienii au rămas în planul astral inferior, unele dintre aceste spirite fiind Archonii de care vorbeam mai devreme în cartea aceasta, reptilienii au invadat tărâmul eteric al Pământului aproximativ cu 500.000 de ani în urmă, provocând schisme între tărâmurile mitice din legende – cele ale zânelor, creaturilor mitice, piticilor şi a altor creaturi fabuloase din străvechime. Acest lucru s-a petrecut, dacă ţinem seama de ceea ce am scris în prezenta lucrare, cu mult înainte de a începe faza ultimei glaciaţiuni. Aşa cum am spus, pe durata eepocii de gheaţă oamenii au rămas răzleţiţi pe Pământ, fiind adunaţi mai mult în zona transilvană, unde clima era ceva mai blândă decât în exteriorul arcului carpatic. Apoi după glaciaţiune şi-au făcut din nou apariţia încercând să influenţeze iarăşi evoluţia oamenilor. Şi precum am descris, s-au infiltrat printre conducătorii de regate, întocmai cum a menţionat Hermes-Thot în scrierile sale, luând înfăţilarea acestora deoarece ADN-ul lor le permite asemenea posibilităţi. Şi cine ar fi ştiut, dintre oamenii vreunei cetăţi, de exemplu, că regele lor nu mai era un rege uman, ci unul reptilian cu înfăţişare de om? De aceea au rămas în foarte multe legende, inclusiv în cele din zona Asiei Centrale la chinezi, acele personaje fabuloase, dar cu caracter negativ, care deşi apăreau ca oameni, puteau oricând să-şi transforme

înfăţişarea redevenind demonii care erau iniţial. De altfel folclorul mitic chinezesc este plin de astfel de poveşti, care mai de care mai extravagante, frumoase, dramatice şi pline de aventură, încât nici nu mai este necesar să punem întrebări despre faptul dacă au existat sau nu reptilienii pe Pământ. În literatura spirituală orientală, la hinduşi de exemplu, zeul Indra care era în realitate unul dintre Marii Maeştri din străvechime, considerat conducătorul Zeilor în panteonul hindus, întocmai cum era Zeus la traci. În realitate, şi aici împingem puţin aceste informaţii către o latură mai reală, toţi aceşti Maeştri şi Mari Maeştri făceau parte, conform cu regiunile unde ei se aflau, din grupurile Confederaţiei Galactice care îi trimiseseră în misiune civilizatoare pentru a avea grijă de noua rasă umană, mult prea tânără pentru a-şi putea purta singură de grijă. Şi vedem astfel că întregul Pământ a fost gestionat de grupuri de Maeştri Spirituali, împărţiţi pe zone şi popare, fiecare grupare fiind în relaţie cu poporul cu care se afla în compatibilitate de vibraţie.

Aşa cum atestă unele străvechi scrieri din temple tibetane, vizitate de unii exploratori în secolele anterioare şi copiate pentru a fi răspândite ulterior în lumea occidentală, în urmă cu aproximativ 60.000 de ani se spune că s-a purtat ultima mare bătălie între reptilieni – zeii cei răi sau demonii din vechime şi Maeştrii Spirituali grupaţi în Shamballa. Dacă luăm în calcul faptul că în urmă cu 60.000 de ani aproape întreaga emisferă nordică era acoperită cu gheaţă, ne putem întreba unde a avut loc

o asemenea luptă? În zone acoperite de zăpadă? La temperaturi mult sub 0 grade? Era Asia acoperită şi ea de zăpadă? Cu certitudine că da! Mai ales că munţii Himalaya, care au o vechime de aproximativ 45 de milioane de ani, cu siguranţă erau şi ei plini de gheţuri şi zăpadă în urmă cu 60.000 de ani. Însă aşa cum demonstrează şi ştiinţa modernă la ora actuală, de-a lungul unei ere glaciare pot exista intervale de câteva zeci până la câteva sute de ani de vreme mai blândă, cu temperaturi în jurul valorii de 0 grade, ceea ce permite existenţa şi manifestarea formelor de viaţă. Şi este un lucru la fel de cert că în urmă cu 60.000 de ani vremea în Europa şi Asia a fost mai bună, reptilienii profitând de acest aspect pentru a invada civilizaţia umană. Desigur că la temperaturi de câteva grade peste 0, este evident că viaţa se poate derula doar cu măsuri stricte, vânatul fiind puţin, iar zonele pentru păşunat, în cazul triburilor de oameni care se ocupau cu agricultura, să zicem, fiind şi ele destul de restrânse datorită erei glaciare. Şi asemenea locuri erau totuşi destule în anumite zone continentale, şi ştiţi de ce? Datorită eforturilor unora dintre Maeştri care, la un moment dat, au urcat pe nivelul de Avatari, de la care au avut posibilitatea de a translata unele zone, cum erau cele cu păşuni şi vegetaţie, din zonele glaciare – unele erau ca nişte oaze în mijlocul gheţurilor – în alt segment vibraţional de timp şi spaţiu. Aşa au reuşit Maeştrii să realizeze o lume paralelă, de atunci încoace, denumită Shamballa, unde doar oamenii cu vibraţie

ridicată şi pozitivă pot intra. Astfel, în colaborare cu civilizaţiile lor, din care făcea parte fiecare grup al Maeştrilor, aceştia au avut permisiunea de a crea lumea Shamballei, cu câteva capitale importante, în amintirea acelor civilizaţii anterioare care existaseră pe Pământ. Datorită vibraţiei ridicate a acestei lumi paralele, Maeştrii deveniţi Avatari – 7 la număr – într-o lume populată cel mai probabil de vreo câteva zeci de milioane de oameni răspândiţi la vremea aceea pe suprafaţa planetei, au avut prilejul să mute toată cunoaşterea pe acest segment de timp şi spaţiu unde reptilienii nu pot ajunge pentru că vibraţia lor joasă nu le permite. Şi o asemenea mutare nu este deloc imposibilă, fizic şi tehnic vorbind, deoarece mulţi călători din secolele anterioare, care au reuşit datorită menirii lor să viziteze Shamballa, au spus că deşi înainte de a ajunge acolo se aflau în zona himalayană plină de gheţuri şi zăpezi, traversând unele pasaje prin interiorul muntelui, ca nişte portaluri, au ieşit pe partea cealaltă unde au văzut un cu totul alt peisaj, respectiv o regiune plină de verdeaţă, cu climă blândă şi caldă. La fel descria şi amiralul Byrd într-una din faimoasele sale incursiuni către Polul Nord, unde după ce a trecut de Cercul Polar de Nord a observat o imensă deschizătură prin care a intrat apoi cu avionul său, ajungând într-o regiune sau tărâm cum i-am spune noi unde îl aşteptau deja mai mulţi oameni blonzi cu ochi albaştri, înalţi şi foarte binevoitori. Deci mărturii despre această realitate paralelă există!

Odată ce Avatarii au conlucrat la stabilirea acestei lumi paralele, planul de supraveghere a omenirii putea fi dus mai departe fără probleme, cel puţin din perspectiva faptului că reptilienii nu mai puteau ajunge în tărâmul Shamballei. Însă pericolul continua să existe în lumea oamenilor, unde au rămas în lume Maeştrii Spirituali care ţineau legătura cu fraţii lor Avatarii. Asta se întâmpla cu 60.000 de ani în urmă. Între timp şi ulterior a avut loc decăderea Atlantidei, care aproximativ jumătate era acoperită de gheaţă, iar cealaltă jumătate era favorizată de clima emisferei sudice, neafectată de era glaciară. Vă daţi seama cum trăiau majoritatea atlanţilor, cu jumătate din continentul lor inutilizabil. Cu 12.500-12.800 de ani în urmă, aşa cum atestă toate sursele străvechi care au consemnat câte ceva despre Atlantida, această civilizaţie s-a scufundat cu tot cu continentul pe care trăia, datorită folosirii cristalelor în scopuri egoiste. Adevăratul motiv, dacă este să punem cap la cap asemenea informaţii – adică era glaciară terminată în urmă cu 12.000 de ani, Potopul şi analiza ştiinţifică – găsim cea mai plauzibilă explicaţie pe care niciun autor de lucrări referitoare la Atlantida nu a luat-o în calcul! Şi asta pentru simplul motiv că nu s-au gândit la asta! Sacerdoţii atlanţi, care erau Iniţiaţi spre stadiul de Maeştri pregătiţi de către Maeştrii Spirituali, cu câteva decenii înainte de catastrofă s-au scindat pe motive ideologice, deoarece aşa cum spuneam reptilienii au interferat din nou cu civilizaţia umană. Şi Atlantida urma să se dividă în două imperii,

dintre care unul a fost format în partea de nord a continentului, în zona respectivă aflându-se acei sacerdoţi care pe lângă Artele Albe, au îmbrăţişat şi Artele Negre aduse de reptilieni. Dar pe partea lor de continent era frig şi gheaţă şi traiul nu avea cum să fie ca cel din jumătatea sudică, favorizată de curenţii calzi ai Atlanticului dinspre Africa şi America de Sud. Şi astfel au încercat să topească partea de calotă de gheaţă aflată în nordul continentului, cu ajutorul Ştiinţei Cristalelor. O intenţie total greşită, deoarece aşa cum spune şi legenda, continentul-insulă a fost înghiţit de ape în mai puţin de două zile. Sacerdoţii neascultători, care apelaseră la Artele Negre adică magia întunecată, au procedat cum fac astăzi cei care cred că prin dispozitivele HAARP pot controla vremea. Aşa au procedat şi sacerdoţii din partea nordică a continentului, doar că ei folosind acele cristale uriaşe, au provocat distorsionarea liniilor de curenţi telurici ai scoarţei continentului, acest fenomen ducând la dislocări. Restul este cunoscut din pergamentele care au rămas, cu menţiunea că în partea sudică a continentului domnea pe atunci Hermes-Thot care regrupând pe Maeştri, în jurul populaţiei care a mai putut fi salvată, i-a dus mai întâi pe continentul sud-american cu câteva luni înainte de a surveni catastrofa, iar o altă parte a călăuzit-o pe continentul african unde, mult mai târziu, sacerdoţii şi populaţia supravieţuitoare au trăit în zona unde astăzi este Sahara. Spuneam că ştiinţa a detectat cu ajutorul sateliţilor că sub Sahara există vegetaţie şi un imens râu

similar cu Nilul ca lungime. De ce actualmente există un imens deşert de pe coasta vestică până în Egipt? Răspunsul la o asemenea întrebare poate fi doar unul singur. Catastrofă produsă artificial! Hermes i-a dus pe unii supravieţuitori ai Atlantidei pe coasta vestică a Africii, unde în urmă cu aproximativ 8800-9000 de ani a fost întemeiată o nouă cultură umană, printre dune de nisip, vegetaţie bogată şi apă din abundenţă. Cercetările moderne arată că Sahara ca deşert are o vechime de cel puţin 50.000 de ani, însă cu certitudine în acele vremuri deşertul nu era atât de întins cum îl ştim astăzi. Datorită faptului că odată cu trecerea timpului suprafaţa deşertului s-a tot extins, siliciul din dunele de nisip fiind în realitate atrase de anomalia electromagnetică rămasă în urma continentului atlant, Hermes i-a condus mai departe pe supravieţuitorii care între timp fondaseră o nouă comunitate, către nord-estul Africii, unde este astăzi Egiptul. Acolo au întemeiat o dinastie, cea a Faraonilor, iar istoria deja are suficientă documentaţie despre derularea acestor dinastii astfel încât nu insistăm cu informaţiile despre ele. Doar mai menţionăm că şi în această nouă cultură s-au infiltrat reptilienii, producând o degenerare a Religiei lui Unu, cum era denumită pe atunci spiritualitatea ca doctrină referitoare la legătura cu Creatorul. Ştim din istorie că dinastiile au impus apoi, infiltrate fiind de către reprezentanţii reptilienilor, religia politeistă, cultul lui Ra fiind înlocuit cu panteonul zeităţilor reptiliene, care cereau sacrificii. Totuşi, până să fie

infiltrată ulterior de către reptilieni, cultura şi civilizaţia egipteană veche a construit piramidele, ca elemente de conexiune energetică cu Shamballa, cu Sfinxul din Bucegi, cu centrul Maeştrilor din America de Sud de la Tiahuanaco şi cu nucleele de civilizaţie de pe continentul nord-american unde se aflau pieile roşii, alţi descendenţi ai atlanţilor, precum şi mayaşii cu piramidele lor de Chichen Itza. Printre toate aceste valuri migratoare ale celor care au supravieţuit acestor evenimente, v-aţi putea întreba: şi Avatarii, unde erau? Avatarii se aflau în două centre: Carpaţi şi Asia Centrală-Himalaya. Misiunea lor, aşa cum le fusese încredinţată din partea unor mari fiinţe de Lumină şi Iubire din Confederaţia Galactică şi din planurile dimensionale 8 şi 9, era aceea de a coordona evoluţia de tip Yin-Yang a întregii civilizaţii umane, de după glaciaţiune şi înspre viitorul timpurilor prezente.

Fiind deja pe vibraţiile nivelelor de conştiinţă 800 către 1000, Avatarii care erau 7 la număr, precum am spus, au coordonat din cele două centre, care deja erau translatate pe alte coordonate de spaţiu şi timp, evenimentele care au impulsionat mereu dezvoltarea civilizaţiei lui Homo Sapiens, în ciuda tuturor acestor interferenţe negative din partea spiritelor Draconienilor şi reptilienilor. La un asemenea nivel, şi voi descrie ceva mai încolo unele caracteristici ale acestui stadiu de conştiinţă, Avatarii puteau produce miracole, puteau să se deplaseze printre oameni fără să fie percepuţi, datorită vibraţiilor lor foarte ridicate, puteau să observe şi să dea acele

impulsuri necesare în multe domenii, aşa cum o fac şi astăzi, fără ca oamenii să perceapă asemenea intervenţii divine. Desigur că Avatarii respectă înainte de toate Legea Liberului Arbitru, de aceea ei acţionează indirect trimiţând fluxuri de inspiraţie divină în care sunt conţinute tot felul de idei, de la invenţii şi creativitate, până la cele mai neobişnuite circumstanţe sociale prin intermediul cărora întreaga societate poate să înveţe multe lucruri.

Aceşti 7 Avatari sunt împărţiţi la rândul lor în două grupe, cum am menţionat, trei fiind în Asia Centrală, trei fiind în zona Carpaţilor româneşti, iar al 7-lea avându-şi locul undeva între cer şi pământ, cum s-ar zice, existând într-o formă mult mai diafană decât ceilalţi 6. S-ar putea spune că al 7-lea este ca şi Christos, coordonându-i în întreaga activitate pe ceilalţi 6, pentru ca întregul plan al ajutorării civilizaţiei umane să decurgă după cum a fost prevăzut, inclusiv cu toate interferenţele posibile din partea reptilienilor. Al 7-lea Avatar este elementul de legătură între Frăţia Luminii de pe Pământ, reprezentată de Avatari, Marii Maeştri, Maeştri şi Iniţiaţii lor, şi reprezentanţii direcţi ai Creatorului pe care îi putem numi Fondatori, aşa cum mediumul american Sal Rachele i-a denumit în cărţile sale. De-a lungul epocilor astrologice, Avatarii s-au întrupat în acele zone unde era necesară ridicarea nivelului de conştiinţă de la stadiul relativ barbar şi decăzut al triburilor, multe dintre ele fiind aflate sub influenţa reptilienilor deghizaţi în regi, şi misiunile au constat în eliberarea oamenilor de sub influenţa negativă

vibraţională instaurată de reptilieni prin mesagerii lor. Asemenea misiuni sunt destul de dificil de realizat de către Avatari şi de către Marii Maeştri, nu pentru că nu ar reuşi ei în cursul misiunii, ci tocmai datorită Liberului Arbitru pe care reptilienii nu-l respectă, în ceea ce priveşte amestecul lor în deciziile zilnice ale oamenilor. Iar aspectul acesta se petrece de mii de ani, încât din cauza unor astfel de chestiuni care au loc zilnic în planul subtil al omenirii, s-a format în timp un fel de grilă foarte consistentă de energii negative, emanate de oameni datorită fricilor de tot felul, ca efect al influenţei negative din partea spiritelor rele. Privită problema prin prisma unei asemenea realităţi, este foarte clar că Avatarii, împreună cu Marii Maeştri şi cu Maeştrii răspândiţi prin lume, au creat de-a lungul epocilor astrologice câmpuri protectoare de energie, în interiorul cărora ei îşi pot îndeplini activitatea fără a interfera direct cu reptilienii, aşa cum se întâmplase cu zeci de mii de ani în urmă.

Dacă Maeştrii Spirituali au nivelele de conştiinţă între 600-800, Marii Maeştrii se ridică între 850-900, iar Avatarii ating 990-1000. Considerând lucrurile acestea prin prisma elementelor moderne, înţelegem faptul că există nişte nivele vibraţionale foarte ample, care pot determina dinspre Avatari către omenire anumite fenomene. Ceea ce este însă mai puţin ştiut este că civilizaţia noastră modernă a ajuns să fie atât de îmbâcsită de vibraţii negative, încât intervenţia vreunui Mare Maestru sau Avatar nu doar că este dificilă din

acest punct de vedere , deoarece existând diferenţe foarte mari între vibraţia lor şi vibraţia omenirii, nu Marii Maeştri sau Avatarii sunt cei care ar avea de suferit – deoarece ei pot să acţioneze venind în mijlocul omenirii fiind protejaţi de propriul câmp energetic – ci oamenii ar putea fi afectaţi datorită unei realităţi concrete, şi anume că vibraţia lor fiind atât de scăzută faţă de Marii Maeştri, ca să nu mai spunem de cea a Avatarilor, oamenii ar putea simţi un disconfort îngrozitor în aura lor. Ca să înţelegeţi cam cum acţionează o asemenea diferenţă, luaţi un om, oricare, care stă în casa lui la 23 de grade Celsius, şi teleportaţi-l, să zicem brusc, în deşertul Sahara sau undeva unde pe timpul zilei temperatura atinge 60-70 de grade! Categoric în secundele următoare deja corpul său va începe să simtă disconfortul provocat de diferenţa dintre temperatura unde se aflase cu doar câteva clipe înainte şi temperatura din deşert. Aşa este şi în cazul Marilor Maeştri şi al Avatarilor, ei pot face foarte repede lucruri extraordinare pentru oameni, dar le-ar cauza mari neplăceri energetice, şi la asta se adaugă o altă chestiune. Dacă oamenilor li s-ar face de către Marii Maeştri toate treburile grele, din viaţa de zi cu zi, ce ar mai învăţa oamenii? Şi cum ar mai învăţa ei să evolueze? Cu atât mai mult în cazul Avatarilor!

Şi pentru că tot vorbim de Avatari, avem în istoria omenirii două exemple clare, cunoscute la ora actuală de toată omenirea: Buddha Sakyamuni şi Iisus Christos. Desigur că un alt Avatar a fost şi Hermes Trismegistul –

Thot Atlantul, unul şi acelaşi spirit care a traversat epocile ajutând omenirea, întocmai ca şi Zamolxe al strămoşilor noştri geto-daci. Aceste mari spirite au avut nivelul de conştiinţă de cel puţin 950, la nivelul spiritului lor, însă este important de remarcat un aspect ce are legătură cu misiunea fiecăruia dintre ei. Câtă vreme aceşti Avatari au existat printre oameni, nivelul lor de conştiinţă, care se manifesta prin propria personalitate, acţiona la un nivel mai scăzut de 950, pentru ca cei din jurul lor să-i poată înţelege. Tocmai dintr-un asemenea considerent Iisus obişnuia să transmită învăţătura sa nu prin informaţii esoterice sau explicaţii ştiinţifice, ci mai mult prin pilde şi parabole, ca nişte poveşti. Căci atunci când le transmiţi oamenilor adevărul ca pe o poveste, ei îl pot asimila mai uşor. Acesta este motivul pentru care basmele noastre româneşti sunt pline de asemenea aspecte.

De pe vremea lui Buddha Sakyamuni sau Gautama Buddha cum i se mai spunea atunci, nu avem atât de multe informaţii referitoare la activitatea sa. Se ştie că la vârsta de 29 de ani a avut parte de câteva întâmplări care l-au pus pe gânduri: a întâlnit în ieşirile sale din palat patru ipostaze, desigur în zile diferite, respectiv un bătrân suferind din cauze lumeşti, un alt om care era bolnav, un trup de om părăsit într-o margine de drum care era în descompunere şi un ascet. În urma acestor momente, Buddha Gautama decide să părăsească familia şi tot ceea ce era lumesc, dedicându-se complet iluminării. Pornind pe această cale spirituală a eliberării de suferinţă,

Gautama a reuşit, după o noapte întreagă de meditaţie sub un smochin, să atingă stadiul de eliberare de sub influenţa celor lumeşti, cu toate că în aceeaşi noapte el a fost vizitat şi ispitit de mai multe ori de către demonul Mara, considerat în esoterismul oriental drept diavolul, cum îl numim noi în Occident. Apoi realizând starea de iluminare spirituală, a predicat timp de 40 de ani prin India învăţătura sa, în cele din urmă trecând dincolo în starea de Nirvana – Pacea Interioară. De altfel Gautama Buddha nu ar fi reuşit să atingă iluminarea dacă nu ar fi avut deja nivelul de conştiinţă cu care venise la întrupare, la fel ca şi Iisus. Este posibil ca până la momentul atingerii iluminării, Gautama să fi avut nivelul de 400-500, datorită influenţelor lumeşti, deşi nivelul său de bază era 900 minim. El a fost considerat un Avatar datorită faptului că a demonstrat că a atins stadiul de Eliberare de sub toate influenţele lumeşti. Bineînţeles că acest stadiu de Boddhisattva, aşa cum se numeşte nivelul de Avatar în budism, presupune ca înţeles acelaşi lucru cu Christ sau Christos – Conştiinţa Divină, Scânteia Divină din om, Focul Sacru Psihic de care vorbeşte Învăţătura Ancestrală provenită din partea civilizaţiilor foarte evoluate. Acest Foc Sacru Psihic există la toţi oamenii, spiritele reptiliene nu îl mai au şi acesta este motivul pentru care spiritele rele tot încearcă să fure o asemenea putere divină de la oameni. Întorcându-ne la Gautama Buddha, este evident că îi era menit să ajungă la nivelul de Avatar, deoarece el era deja ca spirit un Avatar, aşa cum şi Iisus era ca spirit

deja un Avatar. Totuşi a trebuit să parcurgă cei 30 de ani lumeşti din prima parte a vieţii sale ca să poată înţelege natura dualităţii care produce suferinţele şi neajunsurile de tot felul.

La rândul său Iisus s-a născut tot ca un Avatar, în spirit în primul rând. Şi conform legilor evoluţiei, la fel şi pe Pământ există legi ale vieţii ce trebuie respectate – creşterea fizică, dezvoltarea emoţională, intelectuală, sufletească etc. ce duc la stadiul de formare al fiecărui om. Desigur că în funcţie de ce spirit eşti, poţi atinge un nivel de conştiinţă foarte ridicat de-a lungul vieţii, mai ales dacă decizi să-ţi dedici existenţa acestui ţel spiritual. La fel ca şi Gautama Buddha, şi Iisus a fost ispitit de-a lungul dezvoltării sale spirituale, deoarece era în misiunea sa să devină Avatar fiind în trup. Căci aşa cum spuneam, era şi încă este un lucru dificil să fi Avatar în trup printre oameni, deoarece necesită coborârea vibraţiei spirituale proprii pentru a-ţi putea realiza misiunea atâta vreme cât te afli printre oameni. Având posibilitatea de a se dezvolta spiritual, în toată structura sa subtilă, de-a lungul anilor, Iisus a atins pas cu pas nivelele de conştiinţă superioare. Cu certitudine, aşa cum l-au descris sursele istorice ale vremii sale, ca şi copil şi apoi tânăr adolescent, Iisus deja se afla pe nivelul de conştiinţă de 400, deci cu mult deasupra chiar şi a preoţilor de la templul din Ierusalim. El ştia însă că trebuia să acceadă la un nivel mult mai mare, pentru a putea să-şi îndeplinească misiunea pentru care venise. În acest moment al cărţii

este foarte important să vă spun că, odată cu misiunea lui Iisus, în lumile dimensionale divine s-a luat decizia de a demara proiectul de Ascensiune spirituală cu tot cu trup, un experiment cu totul nou şi care nu a mai fost făcut nicăieri în galaxia noastră înainte. Ascensiunea spirituală fără trup era deja un proces pe care alte civilizaţii, şi puţini Maeştri de pe Pământ, îl obţinuseră de multă vreme, din epoci uitate de timp. Însă noul proiect, Ascensiunea spirituală cu tot cu trupul fizic, presupune o complexitate mai mare. Iisus ajunsese la momentul începutului misiunii sale, la vârsta lumească de 30 de ani, asemănător cu vârsta la care Buddha Gautama începuse misiunea sa spirituală, şi la momentul respectiv nivelul său de conştiinţă, datorită pregătirii sale perseverente, ajunsese la nivelul de 680-700. În cei trei ani ai pelerinajului său prin regiunile ţării în care se născuse, Iisus a urcat până la nivelul de 900, stârnind admiraţia oamenilor prin vindecările făcute şi prin învăţătura dată. Nici Biblia şi nici alte scripturi nu ne explică ce făcea el în intervalul de timp când nu mergea printre oameni şi făcea vindecări ori ţinea predici, dar ne putem face o idee. Pentru ca să poţi urca de la nivelul 700 la 900, în primul rând este necesar să aloci timp aproape zilnic meditaţiei, curăţării energetice proprii şi practicii în slujba semenilor. Am putea spune folosind scala Fondatorilor că Iisus deja era pe nivelul de conştiinţă 6,50 care aţi citit ce înseamnă. În primul rând la acest nivel existenţa proprie este dedicată binelui general, iar prin capacitatea spirituală

proprie există posibilitatea de a realiza multe lucruri în folosul comunităţii, de care să beneficieze toată lumea. Deci am putea spune că în cei trei ani Iisus a urcat de la 700 la 900 datorită implicării în transmiterea învăţăturii, a vindecărilor şi a predicilor, formând astfel în zonă un câmp energetic specific. Astfel urcând către nivelul de 950-980, el a avut posibilitatea de a se uni cu unul dintre cei 7 Avatari, cel mai mare ca vibraţie, care-i coordona pe ceilalţi. Procesul de fuziune energetică-spirituală cu principalul Avatar i-a oferit lui Iisus posibilitatea de a deveni ireversibil, în trup, la rândul său, un Avatar. Din acest punct de vedere, învăţătura sa a influenţat sute de milioane de oameni de-a lungul vremurilor, creştinismul – ca derivată a învăţăturii sale, fiind cea mai răspândită dintre religiile lumii la ora actuală cu un număr de aproximativ 2.200.000.000 de persoane. Prin fuziunea cu Avatarul principal Iisus a putut accesa direct ceea ce noi numim Conştiinţa Christică, devenind astfel Iisus Christos, aşa cum i-a rămas numele în istoria omenirii.

Faptul că învăţătura sa, chiar dacă ulterior a fost deformată şi transformată apoi în religie, în numele căreia oamenii au măcelărit alţi oameni în foarte multe războaie, arată că într-adevăr este efectul stadiului de Avatar pe care l-a atins. Doar învăţătura unui spirit Avatar întrupat rămâne peste secole şi este folosită de sute de milioane sau chiar miliarde de oameni pe planetă. După ce şi-a îndeplinit misiunea, Iisus şi-a luat corpul cu el, acest eveniment fiind momentul în care, în linia de

dezvoltare a omenirii, s-au pus efectiv bazele procesului de Ascensiune spirituală cu tot cu corpul fizic. În mod normal nu ar fi trebuit să se producă răstignirea, însă acest lucru a constituit o parte din misiune, un fel de plan de rezervă, în cazul în care Archonii treceau la acţiune în intenţia de a zădărnici derularea misiunii lui Iisus. Şi s-a constatat, aşa cum istoria a şi consemnat de altfel, că s-a ajuns la răstignire, dar oricum Iisus era pregătit şi pentru varianta aceasta de rezervă, chiar dacă era mai greu de realizat, căci ştim cum s-au desfăşurat lucrurile, din noaptea în care gărzile romane au venit în grădina Ghetsimani şi până în momentul răstignirii de pe Golgota. Şi cu toate represaliile fizice şi psihice aruncate de către Archoni asupra lui, prin intermediul romanilor şi al preoţilor din templu, Iisus şi-a îndeplinit misiunea alchimizându-şi corpul – acesta deja era alchimizat cu mult înainte de răstignire – având posibilitatea de a-i trasmuta nivelele atomice de la carbon la siliciu sau altfel spus să-şi activeze Corpul de Cristal, Corpul Christic, deoarece el deja avea conexiunea prin Scânteia sa Divină cu Christul din Avatarul principal din cei 7. Dar ar fi interesant să punem o întrebare: de ce au vrut Archonii să se ajungă la răstignire? Era Iisus un inamic atât de teribil pentru ei? Categoric da! Şi dacă ar fi să comentez puţin despre demonstrarea de către Iisus a modului în care orice om îşi putea transmuta corpul, aşa cum a făcut-o el, este logic şi simplu de înţeles în acelaşi timp că Iisus era perfect conştient că oamenii acelor vremuri nu

aveau cum să realizeze o asemenea performanţă spirituală. Acei oameni de atunci de abia îşi duceau viaţa de azi pe mâine, dar să mai şi poată realiza ceva asemănător cu ce a reuşit Iisus. Cu toate că el însuşi a spus că toţi oamenii pot face ce a făcut el, şi că dacă oamenii ar cunoaşte adevărul, ar deveni cu adevărat liberi, iar prin credinţa lor, fie şi cât un bob de muştar, ar muta şi munţii din loc. Altul ar fost motivul pentru care Archonii au fost deranjaţi de misiunea lui Iisus. În afară de faptul că nu l-au înţeles că el venise chiar în calitate de Mesia, preoţii de la templu au uneltit împotriva lui deoarece printre ei erau câţiva clarvăzători care şi-au dat seama că Iisus ştia ce făceau ei pe ascuns. Şi ce făceau oare acei preoţi de la templu, pe ascuns? În subsolurile locaţiei unde se afla templul, o parte dintre preoţi practicau cultul întunericului, fiind slugile reptilienilor, iar intenţiile lor, procedând astfel, nu erau nicidecum să elibereze poporul semit de sub dominaţia romanilor, ci doar să se îmbogăţească ei cât puteau pe seama bieţilor locuitori ai Ierusalimului. Iisus ştia ce făceau ei în subsolurile templului, sacrificând animale, şi uneori şi oameni, pentru a îndupleca spiritele Archonilor. Aceştia au văzut în Iisus inamicul care-i putea elibera pe semiţi din starea în care se aflau, cel puţin spiritual, de sub influenţa apăsătoare şi nefastă a preoţilor de la templu. Şi atunci au decis provocarea şi combatarea lui Iisus, în calitate de Mesia şi Fiu al lui Dumnezeu Tatăl, într-un proces batjocoritor şi plin de dispreţ. Ce a urmat, ştim...

Că Iisus a fost şi este cu adevărat ce a spus el că este, nici nu mai încape vreo îndoială, şi de atunci încoace şi el a evoluat către alte nivele de evoluţie, devenind chiar una cu Dumnezeu Tatăl.

Dacă ar fi să evaluăm nivelul de conştiinţă al lui Iisus pe scala Fondatorilor, atunci cu siguranţă acest nivel a fost la vremea aceea, pe vrema când avea 33 de ani, în urmă cu 2000 de ani, de cel puţin 7,50 dacă nu chiar de 8,00, aşa cum descrie mediumul Sal Rachele în cărţile sale nivelele de conştiinţă în raport cu nivelele dimensionale. Şi la naştere, aşa cum am explicat, ca spirit, Iisus deja avea nivelul de conştiinţă de minim 5,50. Dar şi alte surse mediumice confirmă acelaşi lucru, şi anume că Iisus ca spirit, actualmente, se află în dimensiunea a 8-a ca loc de proveniență, şi am putea considera că atunci când a venit, în urmă cu 2000 de ani, spiritul său deja se afla în dimensiunea a 7-a, deci deja era pe planurile Maeştrilor Înălţaţi. Aşa cum susţin şi confirmă tot mai multe surse – persoane care fac channeling cu entităţi de lumină şi iubire din dimensiunile superioare – spiritul lui Iisus este o parte din Spiritul Bază numit Sananda, adevăratul nume al acestei entităţi fiind Sai Ananda. În sanscrită cuvântul „sai" înseamnă „Domnul" sau „Maestrul", iar „ananda" are semnificaţia de binecuvântare, fericire, bucurie. Deci am putea spune că Sananda înseamnă Domnul Fericirii sau Conştiinţa Fericirii, în accepţiunea nivelelor de conştiinţă. Conform cu informaţiile din ultimele două decenii, atât Iisus, cât şi Sananda – care este aspectul

superior al lui Iisus, acţionează deja la nivelul planetei prin unele spirite întrupate, care se află în pregătire aşa cum prevede misiunea lor de grup şi a fiecăruia în parte.

Acum trăim vremuri moderne, când evenimentele petrecute în urmă cu 2000 de ani, precum şi mai înainte în epoci şi mai vechi, par nişte amintiri ce devin poveşti pe care omenirea încă este captivată să le asculte, să le studieze şi să le înţeleagă. Ca să facem o trecere coerentă în explicaţiile de faţă, între epocile de acum 2000-3000 de ani, către vremurile prezente, să amintim că teritoriul în care locuiau strămoşii noştri geto-daci – vechea Dacie – avea unele regiuni cu denumiri aparte, cum sunt acestea: Moesia Inferior şi Moesia Superior. Aceste două regiuni erau la sud de Dunăre, vecine cu teritoriul locuit de geto-daci. Dar o asemenea reprezentare teritorială a fost admisă mult după ce Marele Regat Geto-Dac se risipise în grupări mai mici care şi-au împărţit zonele regatului în mod egal şi pacifist. Deci marele Regat Geto-Dac se întindea mult înspre greci, incluzând şi formaţiuni zonale trace, căci dacii, tracii, geţii, massageţii şi alte neamuri erau rude între ele cum s-ar zice, vorbind aceeaşi limbă şi având aceleaşi tradiţii şi obiceiuri. De asemenea se întindea de-a lungul lanţului muntos carpatic ce ieşea prin partea de nord-vest a României de astăzi, către Carpaţii cehoslovaci. Deci neamul geto-dac, o ramură a neamului trac aşa cum a rămas consemnat în scrierile istorice despre această mare etnie, era direct implicat în felul în care evoluau celelalte neamuri trace, datorită sacerdoţilor

lui Zamolxe care erau cunoscuţi de către toate neamurile trace în zona peninslulei Balcanice. Întorcându-ne la numele celor două provincii, Moesia Inferior şi Moesia Superior, denumirea lor a provenit de la grupul sacerdotal de elită a lui Zamolxe, Bătrânii cum şi se spunea printre neamuri, care umblau periodic prin Dacia şi prin zonele învecinate pentru a vedea cum merg lucrurile. Căci această grupare avea şi rolul de a-i sfătui pe cei care se aflau în calitate de regi la conducerea marilor cetăţi. Ori aceşti Bătrâni erau înzestraţi cu mari calităţi spirituale, fiind în realitate oameni care nu erau bătrâni ca şi vârstă biologică, ci ca spirite bătrâne întrupate, având nivelul de conştiinţă de 6,50- 7,00, unii dintre ei chiar aflându-se pe nivelul 8,00 sau altfel spus pe scala Hawkins se situau pe nivelele 700-800. La aceste nivele iluminarea şi accesul la capacităţile divine depline se face direct, întocmai cum au făcut Buddha Gautama, Iisus şi Zamolxe. Aceşti Bătrâni, în calitatea lor de Mari Maeştri ce deja atinseseră deplinătatea puterilor spirituale, aveau grijă ca vremea să fie bună, ca recoltele să crească frumos şi sănătos, ca oamenii să fie în armonie, echilibraţi şi mulţumiţi, sfătuind şi coordonând anumite lucruri şi situaţii acolo unde se cerea. Astfel multe neamuri trace erau prospere, viaţa lor era fericită, nu existau conflicte majore, ceea ce atrăsese atenţia spiritelor Archonice. Povestea Troiei nu a fost doar un mit inventat, dovadă că arheologul german Heinrich Schliemann a descoperit anticul oraş, unde legenda spune că s-a purtat o bătălie epocală între troieni şi ahei. Însă

aşa cum au demonstrat ulterior de-a lungul deceniilor trecute şi alte săpături arheologice, troienii erau neamuri trace, deci descendenţi ai pelasgilor şi deci fraţi prin alianţă cu geto-dacii. Vechimea Troiei a fost stabilită la aproximativ 7000 de ani, deci contemporani cu cultura geto-dacă de la Gumelniţa şi Cucuteni, ceea ce ne duce la ideea că între daci şi troieni se purtau dese schimburi comerciale pe mare, aşa cum făceau şi grecii cu strămoşii noştri şi cu troienii. Troia se afla poziţionată la iesirea la Marea Mediterană, pe coasta vestică a Turciei de azi. Însă cercetătorii au descoperit un oraş şi mai vechi decât Troia, ceva mai sus în zona coastei vestice a Turciei, lângă strâmtoarea Dardanele. Descoperirea a fost făcută de către profesorul arheolog Rustem Aslan în 2011 şi dată publicităţii. Iar vechimea acestui oraş a fost stabilită ca fiind cu aproximativ 2000 de ani mai mult decât în cazul Troiei. Deci în acele vremuri neamurile trace, descendente ale pelasgilor, erau răspândite peste tot în bazinul mediteranean, şi avem toate motivele să credem că Bătrânii – sacerdoţii lui Zamolxe, adică Marii Maeştri, călătoreau periodic spre aceste zone pentru a menţine gradul de civilizaţie şi bunăstare, în măsura în care se putea face acest lucru. Tocmai de aceea esenienii, aşa cum s-au descifrat pergamentele de la Qumran, erau înrudiţi spiritual cu sacerdoţii lui Zamolxe, cu aceşti Bătrâni mai ales, de la care preluaseră foarte multe învăţături spirituale extrem de preţioase. Şi mai mult de atât, prin faptul că erau aşa de răspândiţi în arealul

balcanic şi mediteranean, tracii ca neamuri erau mult mai numeroşi decât grecii. Despre romani ca imperiu nici nu putem vorbi, deoarece în urmă cu 7000 de ani acest imperiu nici nu exista. De abia în anii 750 înainte de Christos se poate discuta despre apariţia Republicii Romane care mult mai târziu, prin 745 devenea Imperiul Roman. Iar fondarea Romei, ca şi capitală a Republicii Romane, a fost realizată de urmaşii celor care au luptat la Troia în 1182 înainte de Christos, aşa cum spune legenda şi alte documente aprocrife ale vremurilor. Enea este cel care i-a călăuzit pe urmaşii troienilor către Italia de azi, şi dacă ei erau traci, atunci primii locuitori ai Romei erau tot de sorginte tracă, respectiv fraţi de neam cu geto-dacii. Dar întemeirea Romei a fost făcută de abia cu 438 de ani după căderea Troiei, deci în anii 745-744 înainte de Christos, când deja în zona Daciei strămoşii noştri aveau cultură şi civilizaţie. Şi culmea, întemierea Romei a fost făcută cu foarte puţin înainte de eclipsa de Soare din data de 25 iunie – deci imediat după solstiţiul de vară din anul 745 înainte de Christos, ceea ce ne duce la ideea că acea întemeiere a avut la bază ajutorul unor sacerdoţi care cunoşteau mersul stelelor – astronomia şi astrologia - şi fenomenele de tipul eclipselor, ca semnificaţie spirituală-energetică. Există documente care atestă că la solstiţii mai ales se efectuau, şi încă se practică şi la ora actuală, ritualuri spirituale foarte puternice pentru bunăstare şi armonie cu natura, dar şi cu scopuri mai puţin benefice în cazul unor situaţii cu conotaţii lumeşti, sociale şi politice.

Şi unde se găseau sacerdoţii? Doar în Geto-Dacia!! Aşa că geto-dacii şi toate celelalte neamuri trace erau cum se zice un fel de rude prin alianţă de neamuri cu romanii. Şi când Imperiul Roman a început să se dezvolte, şi devenind o ameninţare către secolul 1 înainte de Christos pentru toate celelalte neamuri trace ce locuiau în zona balcanică-mediteraneană, atunci ne putem punem întrebarea: cine a determinat ca un neam înrudit cu tracii, provenit chiar din aceste neamuri, devenind romani aşa cum s-au denumit ei înşişi atunci, să se ridice împotriva fraţilor lor? Se ştie că romanii au cultivat sclavia şi războiul, dar şi orgiile şi spectacolele acelea groaznice între gladiatorii proveniţi dintre sclavi, doar pentru aşa zisul deliciu al mai marilor cetăţii? Un asemenea cult nu putea proveni decât de la reptilieni. Apoi romanii în lăcomia lor s-au îndreptat către Egipt, apoi către Asia Mică, şi înspre Dacia. Erau vremuri când Bătrânii se retrăseseră într-o oarecare măsură dintre oamenii de rând. Motivul? Precum spuneam în această carte, nici spiritele reptiliene nu stăteau degeaba, influenţând ici-colo multe neamuri şi incitându-le la agresiuni unele împotriva altora prin tot felul de tertipuri şi vicleşuguri. Aşa s-a întâmplat în cazul Troiei, cu Elena răpită de tânărul Paris. Dacă Elena ar fi făcut parte din neamurile trace, conflictul nici nu ar fi existat, s-ar fi purtat unele discuţii mai aprinse şi s-ar fi făcut schimb de metale şi pietre preţioase şi alte lucruri şi totul s-ar fi întors la normal. Dar Elena era de sorginte greacă, deci din altă cultură ca provenienţă, şi aici vorbim

despre deosebirile în ADN între greci şi traci, ceea ce a făcut ca părţile să nu poată să se înţeleagă datorită atitudinii. Se ştie la ora actuală graţie cercetărilor moderne că atitudinea şi temperamentul diferă dacă oamenii provin din etnii diferite. Aşa a fost şi în cazul conflictului dintre greci şi tracii troieni. Am făcut acest comentariu ca să fie înţeleasă chestiunea sacerdoţilor care proveneau din zona Daciei, din regiunea celor două provincii Moesia. Căci acest nume este unul compus, şi dacă ne raportăm la termenul de Mesia de mai târziu, aşa cum îl cunoaştem din scrierile vechi şi din Biblie, putem să avem o imagine mai clară asupra acestui termen ce desemna o poziţie spirituală a unei persoane, respectiv importanţa sa ca apariţie acolo unde este nevoie de o asemenea intervenţie. Literatura esoterică face referire la apariţia câte unui Mesia atunci când şi acolo unde, datorită decăderii spirituale, populaţia din zona respectivă are nevoie de ajutor. Acest lucru, consemnat în scrierile vechi drept eveniment profeţit, seamănă izbitor de mult cu ceea ce spune literatura esoterică hindusă, şi anume că venirea unui Avatar se produce atunci când într-o zonă anume a lumii nivelul de spiritualitate scade dramatic, ceea ce face necesară intervenţia divinităţii printr-o formă întrupată. Bătrânii din Geto-Dacia, respectiv Marii Maeştri, au pornit în fiecare secol spre multe destinaţii cu scopul de a ajuta acele neamuri care aveau o situaţie precară din punct de vedere spiritual. Mesia ca şi cuvânt seamănă foarte mult cu Moesia şi

considerăm că au aceeaşi rădăcină. Acest cuvânt sau nume Moesia desemnează în realitate un calificativ spiritual, care prin pronunţie puţin deformată în timp a dus la numele de Mesia. Iar dacă stăm să analizăm puţin înţelesul cuvântului Moesia, acesta fiind compus aşa cum spuneam, are la bază două aspecte: Moe – un cuvânt arhaic străvechi care înseamnă „Eu", şi Sia care se referă la „A fi". De altfel dacă ne uităm la derivatele acestui cuvânt, Moe, în timp vom vedea că el s-a transformat în „moi" în franceză care înseamnă „Eu" , în „me" din engleză care înseamnă tot „Eu" şi în italianul „me" care înseamnă tot „Eu". La noi la români, la sate, s-a păstrat prin timp forma de exprimare „Eu Îs" – o formă arhaică a lui „Eu Sunt" folosit de către esoterişti în privinţa procesului de conştientizare spirituală a propriei fiinţe. Deci Mesia provine din Moesia ca origine şi semnificaţie, iar această regiune era cea unde aveau loc periodic adunări ale Marilor Maeştri, sacerdoţi zamolxieni răspândiţi printre toate neamurile trace. Dacă lucrurile stau aşa, atunci putem considera de asemenea că Iisus în calitate de Mesia era un Avatar, era întruparea prezenţei „Eu Sunt" despre care se vorbeşte atât în scripturile străvechi, cât şi cărţile editate azi de diverşi autori. Căci „Eu Sunt" desemnează prezenţa Creatorului în propria fiinţă, dar până a ajunge la acest nivel, sunt de parcurs mai multe trepte, de la nivelul de Discipol, trecând prin Discipolul – Iniţiat, prin stadiul de Iniţiat – Maestru, apoi Maestru complet ceea ce oferă posibilitatea de a accede

pe nivelul următor de conştiinţă - Mare Maestru spiritual, următoarea etapă fiind cea a devenirii ca Avatar. S-ar putea spune chiar, de exemplu, că toţi cei care plecau din Moesia cu misiuni spirituale erau consideraţi ca fiind Mesia, Salvatori sau Avatari.

Aţi citit pe parcursul cărţii de faţă că o fiinţă umană, odată ce reuşeşte să ajungă pe nivelele de conştiinţă 700-800, conform scalei Hawkins, dispune de capacitatea de a influenţa benefic între 70 de milioane de oameni şi câteva sute de milioane, aşa cum a reuşit Mahatma Ghandi. Desigur că aici intervine o problemă legată de integritatea corpului fizic, pe care o voi explica imediat şi pe înţelesul tuturor. Sal Rachele a transmis că la ora actuală pot exista pe planetă persoane care să aibă nivelul de conştiinţă 6,00 pe scala Fondatorilor, asta poate însemna undeva între 650-800 pe scala Hawkins, fiind vorba de puterea spirituală proprie radiată în jur ca şi influenţă benefică asupra oamenilor. Însă aşa cum menţionam pe parcursul cărţii, şi trupul unei asemenea persoane, întocmai ca trupul lui Iisus, trebuie să respecte legile divine pentru lumea Pământului. Fondatorii ne informează asupra faptului că şi în cazul unor persoane cu nivel de conştiinţă 6,00 şi chiar 7,00, trupul fizic al unor astfel de persoane nu poate vibra mai sus de 4,99-5,00 aşa cum îi este structura bazată pe atomul de carbon. Şi atunci, ca să poată să-şi ia trupul cu el, în procesul de Ascensiune spirituală cum explicam mai devreme, este necesară transmutarea energetică a nivelelor atomului de

carbon. Acest lucru l-a făcut Iisus când li s-a arătat Apostolilor într-o strălucire care aproape că-i orbea. Era în realitate un proces cuantic realizat prin fuziunea spiritului său, cu Conştiinţa Christică, cu ajutorul celui de-al 7-lea Avatar din cei 7 despre care am spus în cartea de faţă. Aceşti 7 Avatari conduc omenirea din Shamballa şi fiecare coordonează câte o rază de energie, respectiv un atribut al puterii divine care este apoi impulsionat în omenire. În acest fel au loc periodic invenţii, revoluţii în ştiinţă şi medicină, în domeniul ideilor de avangardă şi aşa mai departe.

Dar ce înseamnă oare că până şi trupul unui Mare Maestru spiritual nu poate depăşi nivelul de conştiinţă de 4,99? Vorbim aici de diferenţa dintre vibraţia spiritului, emisă prin structura aurei proprii, şi vibraţia pe care o poate emite corpul fizic alcătuit din atomii de carbon, cu toate procesele sale. Cu cât vibraţia spiritului este mai înaltă, cu atât corpul de carbon devine mai instabil şi nu poate suporta încărcătura energetică provenită de la nivelul spiritului. Ca urmare, în conştiinţa Maestrului spiritual trebuie să se producă o schimbare de înţelegere a realităţii sale interioare ca fiinţă, pentru a putea să se desprindă treptat de ideea corpului său care l-a slujit până în acel moment. Desigur că nu mă refer aici la a părăsi corpul, ci a-l transforma treptat cu ajutorul puterii spirituale interioare, astfel încât la un moment dat acel Maestru spiritual să fie capabil să-şi ia cu el corpul. Şi dacă un Maestru spiritual poate face asta, cu cât mai

mult poate face un Avatar? Este explicabil astfel tot ceea ce a realizat Iisus, căci de la nivelul 800 încep procesele naturale, dar superioare ca manifestare şi înţeles faţă de cele normale şi cunoscute, de la nivelul 800 în sus fiind denumite miracole. O altă faţetă a nivelului de conştiinţă 800 este cea a capacităţii de control a elementelor naturii, precum Iisus a potolit marea şi furtuna atunci când s-au dus să pescuiască în larg. Unii dintre voi v-aţi putea întreba: bine, dar corpul, dacă atomul de carbon nu mai suportă vibraţia atât de înaltă a spiritului, ce se întâmplă cu el? Moare? Nu, deoarece are loc o reacţie la nivel atomic pe straturile de electroni ale tuturor atomilor, se produce o mare eliberare de energie şi luminozitatea creşte, datorită acestui efect de eliberare de energie. Practic electronii se mută de pe straturile pe care erau, cum se află aşa aşezaţi în configuraţia atomului de carbon, pe alte straturi, determinând transformarea în alt element, respectiv siliciul organic, adică siliciu viu. Acesta intră apoi în rezonanţă cu corpurile astral, mental, cauzal, sufletesc şi spiritual, deja infuzate de energia spiritului, a Scânteii Divine interioare trezite, şi astfel devine un corp nou. Un asemenea proces se produce dincolo de ceea ce înţeleg chimiştii în cursul experimentelor lor de laborator, pentru că aici vorbim despre Inteligenţa Spiritului care poate determina transformarea. Iar la interfaţa dintre acest nou corp organic de siliciu şi cele subtile se formează Corpul de Cristal sau Corpul Christic, ce dispune de capacităţile pe

care Iisus le-a dovedit de atâtea ori. Şi pentru că la nivel organic întregul corp se modifică, siliciul fiind mult mai bun conducător de energii spirituale decât carbonul, capacităţile spirituale, cărora noi le spunem paranormale, intră în funcţiune şi putem să le folosim pentru binele tuturor celorlalţi. În plus la aspectul corpului cel nou, deşi rămâne aceeaşi înfăţişare, se poate remarca totuşi o schimbare, aşa cum a fost şi în cazul lui Iisus după răstignire, când Maria Magdalena l-a văzut pe drumul către grota unde trupul Învăţătorului fusese depus, dar văzându-l sub noua înfăţişare, nu l-a recunoscut imediat. Şi asta deoarece aşa cum am spus ceva mai înainte, transformarea de la nivel celular către exterior produce un fel de întinerire, de înnoire a înfăţişării. Şi dacă ne mai referim la versurile care în toată ortodoxia se cântă în noaptea de Paşte, respectiv „...cu moartea pe moarte călcând", semnificaţia acestei fraze se referă chiar la procesul de transformare a celulei de carbon în cea de siliciu, deşi dacă v-aţi uita la corpul unui Avatar aţi avea impresia că tot din carne şi sânge este alcătuit. Şi da, şi nu. Celula de carbon cere să fie hrănită cu materie din planul 3D – tridimensional, pentru a putea să-şi întreţină metabolismul şi a ţine organismul în viaţă în parametrii sănătoşi. Pe când celula de siliciu are nevoie doar de energie, pe care o ia nu din planul fizic ci direct prin respiraţie din aer şi mai ales prin conştiinţă din planurile subtile ale dimensiunilor superioare, unde există sorii energetici. De aceea se spune, cum se arată în unele

poveşti despre unii Mari Maeştri spirituali, că aceştia nu mai mănâncă aproape nimic, dar sunt la fel de vii ca toţi ceilalţi semeni ai lor, iar aspectul lor demonstrează că parcă ceasul biologic al vârstei lor s-a oprit.

Aşa este şi în cazul unui alt Avatar care există la ora actuală pe planetă, toţi cei ce studiază spiritualitatea cunoscându-l azi sub numele de Babaji. Această fiinţă sublimă a rămas pe Pământ pentru a ajuta omenirea şi se presupune că este unul dintre cei 7 Avatari din planul subtil care ajută omenirea. De multe ori acest Avatar le-a apărut unor Mari Maeştri spirituali, în perioadele în care aceştia erau în formare în stadiul de Maeştri spirituali. Un exemplu în acest sens este cel al lui Yogananda, Maestrul hindus despre care am vorbit în cartea de faţă, şi care atunci când era tânăr, având-l drept Maestru spiritual pe Sri Yukteswar, şi-a dorit să-l poată întâlni măcar odată în viaţa sa pe Babaji. Şi această întânire este descrisă chiar de către Yogananda, pe atunci un adolescent curios şi puţin cam neastâmpărat, în cartea sa „Autobiografia unui yoghin". Una dintre afirmaţiile lui Yogananda, considerat ulterior un Avatar aşa cum am explicat în cuprinsul cărţii, referitoare la Babaji, este următoarea: „Iisus Cristos a fost cel care i s-a arătat lui Babaji în Munţii Himalaya şi l-a rugat să transmită Occidentului acest mesaj: «Adepţii mei fac treabă bună, dar uită de comuniunea interioară cu Dumnezeu. Să trimitem împreună pe cineva în Occident să-i înveţe arta meditaţiei». Din acest motiv am fost trimis eu." Aceasta este afirmaţia lui Yogananda, din care

desprindem foarte clar ideea că Iisus lucrează împreună cu Babaji, şi cu certitudine şi cu alte mari spirite - alţi Avatari – pentru ca lumea Occidentului, atât de plină de tot felul de produse ale ştiinţei şi tehnicii moderne, să se poată spiritualiza treptat. Iar această luptă continuă, aceste forturi neobosite ale Avatarilor sunt purtate contra acţiunilor insidioase, ascunse şi perfide ale Archonilor, care profitând de toate aceste elemente moderne, încearcă să ţină mintea oamenilor într-o ceaţă şi într-o confuzie menită să nu le permită accesul la propriile capacităţi spirituale. Să revenim puțin la exemplul concret al tinerilor care vor să înceapă să evolueze spiritual. Spuneam în prima parte a cărţii că foarte mulţi dintre ei ajung la un nivel de conştiinţă de 250-300 – pe scala Hawkins - şi dovedesc curaj şi deschidere către a accepta ghidarea din partea persoanelor care deja au un nivel de Maestru, ceea ce din acest punct de vedere putem spune că sunt extrem de puţine persoane cu un asemenea nivel de Maestru spiritual, probabil şi cel puţin aici la noi în România 1 la vreo 800.000 de persoane. Şi tânărul respectiv primeşte ghidare, se străduieşte să practice pentru a i se deschide unele capacităţi în stadiul iniţial, dar încă, în mintea sa, doreşte să mai cocheteze cu barurile, cluburile, cu gaşca de prieteni ici-colo, pierzând din vedere faptul că se întâmplă exact cum e vorba noastră din popor: „doi paşi înainte, şi unul înapoi". Dar Discipolul crede, că aşa gândeşte în mintea sa, că poate să umble pe mai departe în mediile pe care le frecventa,

deoarece dacă practică spiritualitatea va deveni oarecum imun la influenţele acelor medii cu vibraţii joase. Aceşti tineri nu-şi dau seama că se întâmplă un fenomen similar cu cel descris anterior despre procesul de transformare a corpului. Adică dacă ai vibraţii tot mai înalte, treptat, şi vrei să frecventezi în continuare mediile cu vibraţii joase, se pot întâmpla următoarele: corpul Discipolului va resimţi agresarea aurei sale de către energiile joase, şi pe moment nu le conştientizează, deşi după ce se întoarce acasă are tot felul de stări ciudate: confuzie, dezorientare, apatie, ori plictiseală, fără să înţeleagă de ce apar asemenea stări. Este din caza impactului dintre vibraţia crescută a spiritului său şi energiile de vibraţie joasă ale mediilor frecventate. Şi acesta este un factor de risc pentru că Discipolul nu are nivelul spiritual al Maestrului ca să poată respinge automat orice influenţă negativă pe unde merge. Discipolul nu-şi dă seama că absoarbe practic în aura sa energiile joase ale locurilor pe care le frecventează împreună cu grupul său de prieteni, şi are impresia că este vorba de cu totul alte chestiuni. Pe când în cazul Maestrului spiritual şi cu atât mai mult al unui Avatar, o astfel de situaţie nu se poate întâmpla tocmai datorită virbaţiei foarte ample şi foarte înalte a energiei sale.

Asemenea aspecte sunt cunoscute de către Archoni şi pot să vă spun din experienţă proprie că există destule situaţii de acest gen, când tinerii Discipoli deviază de la calea spirituală, aşa cum explicam fie abandonând, fie

luând-o pe cont propriu, în multe cazuri ei abandonând legătura spirituală şi de ghidare avută cu Maestrul care-l îndruma. Şi aceste situaţii sunt determinate de influenţele negative pe care tinerii Discipoli le văd zilnic la televizor sau pe internet, în materie de băuturi răcoritoare, sex, distracţie, îndemnuri la tot felul de atitudini care mai de care mai teribiliste sau mai extravagante. Pentru că există noţiunea Liberului Arbitru, nici Maestrul spiritual, şi nici un Avatar care s-ar afla în spatele acelui Maestru ca un al treilea element de conexiune, nu vor influenţa decizia Discipolului dacă acesta decide, chiar dacă este greşită decizia, să abandoneze. Este în realitate o lege spirituală fundamentală pe care Maeştrii spirituali şi Avatarii o respectă, în ciuda faptului că Archonii fac exact invers. Şi mai ales că aceştia dirijează prin reprezentanţii lor, din marile companii transnaţionale, toate acele influenţe negative care sunt îndreptate asupra minţii oamenilor, cu precădere asupra Discipolilor. De ce asupra lor mai ales? Pentru că Archonii în perfidia lor cunosc destul de bine faptul că Maeştrii spirituali nu-şi pot îndeplini misiunile lor pentru omenire dacă nu vor avea Discipoli, şi vedem deci că bătălia este amplă şi pe multe fronturi. Atunci când Discipolul abandonează, influenţat fiind de gânduri care nu sunt ale lui, ci trimise de către Archoni, acest proces agresează practic Liberul Arbitru al Discipolului, iar Maestrul nu-l poate proteja energetic dacă Discipolul nu cere acest lucru, de o asemenea agresiune. Cum se produce acest fenomen? Vă explic imediat! Liberul Arbitru

înseamnă Voinţa proprie cu care decidem, şi decidem mai ales în cunoştinţă de cauză. Deci se poate spune că Liberul Arbitru este Intenţie şi Acţiune pe care permanent le manifestăm. Când Liberul Arbitru este influenţat negativ, şi mai ales în mod perfid şi insidios, adică fără să ne dăm seama, voinţa noastră slăbeşte, nu mai avem chef de a face ceva care până la acel moment îl consideram important pentru viaţa noastră, interesul în acest sens se micşorează foarte mult, nu mai avem iniţiativă în ceea ce priveşte propriile noastre acţiuni şi intenţii, practic devenim o persoană lipsită de puterea de a decide. Astfel dacă cineva vine şi ne cere ceva, chiar dacă ar fi o chestie negativă sau nepotrivită pentru noi, nu ne împotrivim şi suntem dispuşi să facem aşa cum ni se sugerează. S-ar putea spune în altă ordine de idei că discernământul, îndeosebi cel spiritual, scade foarte mult, şi ce era benefic pentru Discipol, devine ceva de care are impresia că trebuie să se debaraseze, ca şi când i-ar face rău. Deci Archonii lucrează cu inversarea valorilor făcându-i pe unii Discipoli să înceapă să gândească invers. În acest fel se destramă conexiunea Discipol – Maestru, cu consecinţe nefaste uneori pentru primul, deoarece fiind în planul său de viaţă, în programul sufletului său să întâlnească Maestrul şi să continue evoluţia spirituală sub îndrumarea acestuia, Discipolul prin faptul că abandonează îşi atrage consecinţe karmice negative care nu erau prevăzute în destinul său. În foarte puţine cazuri, chiar dacă Discipolul abandonează calea spirituală, spiritul său rămânând

totuşi în sfera planurilor subtile ţinând legătura cu partea pământească din trup, Maestrul spiritual îl poate ajuta de la distanţă prin a-i trimite mereu energie benefică şi compasională, formând un câmp protector în câmpul de energie karmică al Discipolului, care să contrabalanseze influenţa negativă de la nivelul său mental exercitată de vechile sale obiceiuri. Vedem că există în continuare o bătălie pentru sufletele oamenilor între Maeştrii spirituali pe de-o parte, şi Archoni pe de altă parte. Aparent spiritele reptiliene ar da impresia că ar câştiga teren, datorită elementelor moderne de care se folosesc tinerii. Însă Maeştrii lucrează cu Avatarii din planurile subtile şi cu alte fiinţe umane aflate acum pe nivelele de conştiinţă între 800-990, iar la asta se adaugă ajutorul civilizaţiilor evoluate din dimensiunile superioare şi din alte lumi, care trimit spre Pământ, către civilizaţia noastră fluxuri imense de compasiune, iubire şi lumină din spiritele lor.

Unul dintre puţinii factori prin intermediul cărora Archonii mai pot influenţa şi deturna Discipolii, care la ora actuală sunt cu sutele de mii în Occident, de cei orientali nu mai spunem deoarece sunt mai conştiincioşi, este cel al materialităţii. Prin acţiunea lor de degradare continuă a condiţiilor sociale şi economice, în unele ţări unde spiritualitatea s-a păstrat la cote destul de bune, Archonii urmăresc prin interpuşii lor, aflaţi în multe posturi de decizie importante, ca să reducă posibilităţile nivelului de trai astfel încât şi Discipolii care vor să înceapă să meargă pe Cale să se lovească de un asemenea obstacol. Dacă

economia unei ţări, cum este şi cum s-a întâmplat la noi în România, este degradată suficient de mult încât oamenii să fie foarte îngrijoraţi pentru ziua de mâine, atunci un Discipol care vrea să pornească pe drumul evoluţiei sale spirituale, care se întâmplă să mai aibă şi un serviciu pentru că trebuie să-şi asigure propria existenţă din punct de vedere material-financiar, nu va avea şansa de a ajunge prea departe în acest sens, deoarece influenţele Archonilor aruncate asupra societăţii determină starea precară a cetăţenilor. Însă dacă Discipolul, în ciuda unor dificultăţi de ordin material, financiar sau de altă natură, îşi ascultă Maestrul spiritual şi are răbdare şi continuă să persevereze în practica spirituală, atunci va putea urca treptat de pe un nivel de conştiinţă pe altul, iar dorinţele sale de a avea prosperitate şi de a putea ajuta pe cei din jur, în ideea binelui comun, se vor îndeplini de la o etapă la alta. Însă tot acest proces de evoluţie spirituală, care duce în cele din urmă la eliberarea de condiţionările planului lumesc, trebuie să înceapă cu conştientizarea noţiunii de „Eu Sunt", pentru ca Discipolul să reuşească să trăiască tot mai mult, procentual vorbind, această realitate interioară a sa, până când, ajuns la stadiul de Maestru, să fie el însuşi o parte importantă a acestei prezenţe „Eu Sunt" în acţiune. Altfel spus, dacă Discipolul meditează la înţelesul frazei „Eu Sunt" ca principiu al vieţii ce-i străbate corpul şi fiinţa, atunci el va reuşi să-şi extindă tot mai mult conştiinţa. În altă ordine de idei, expansiunea conştiinţei, ca proces spiritual, seamănă cu

un balon care devine din ce în ce mai mare, şi cu cât este mai mare, cu atât încap mai multe informaţii în el. Este atât de simplu de înţeles! Este un proces pur fizic, precum au constatat şi parapsihologii în ultimele două decenii, iar cercetătorii au fost de acord cu opinia parapsihologilor, şi anume că toate fenomenele considerate paranormale sunt bazate strict pe legile fizicii!

Cu cât Discipolul meditează în mod constant asupra propriei existenţe şi a fiinţei sale interioare, acest „Eu Sunt", cu atât mai mult îşi va deschide pas cu pas capacităţile latente. Desigur la început s-ar putea să fie necesari câţiva ani până să reuşească asta, şi în acest interval de timp este binevenită prezenţa Maestrului spiritual, acesta îl poate ajuta pe Discipol chiar şi fără să fie nevoie de prea multă practică împreună, doar prin simpla sa prezenţă prin care emite vibraţii înalte care treptat îi transformă Discipolului aura şi atitudinea către elevarea sa spirituală. Pentru a înţelege concret care sunt caracteristicile principale ale acestor segmente specifice nivelelor de conştiinţă, iată în continuare o reprezentare grafică piramidală care descrie stările pe care Discipolul, în drumul său către stadiul de Iniţiat şi apoi Maestru, le poate parcurge şi obţine, şi de ce nu, la un moment dat în viaţă dacă perseverează suficient de mult, poate atinge chiar stadiul de Avatar. Observaţi că nivelele de conştiinţă sunt împărţite conform cu unele atitudini şi ţeluri pe care Discipolul, dar şi Maestrul la rândul său, şi le propune spre a fi atinse de-a lungul vieţii pământene, pentru că trebuie

spus că, deşi Maestrul spiritual poate îndruma mai mulţi Discipoli, la rândul său evoluează către stadii superioare.

Valoarea logaritmică	*Nivelul de conştiinţă*	*Manifestări specifice*
1000		
600	*Pace*	*Sincronicităţi şi întâmplări*
540	*Recunoştiinţă*	*extraordinare*
500	*Iubire*	
400	*Înţelegere*	*Performanţe de vârf fără stress*
350	*Iertare*	
310	*Optimism*	*Bună dispoziţie şi performanţă*
250	*Încredere*	
200	*Curaj*	
175	*Mândrie*	
150	*Furie*	*Hiperactivitate, agitaţie, mare consum de*
125	*Dorinţă*	*energie cu randament scăzut*

După cum puteţi observa, între nivelele 200-399 sunt situate buna dispoziţie şi productivitatea, ceea ce înseamnă că la acest palier de conştiinţă deja încep să funcţioneze randamentul în orice privinţă, în viaţa de zi cu zi, precum şi capacitatea de a discerne într-o mai mare măsură acele elemente folositoare de cele nefolositoare, îndeosebi în sensul spiritual. Între 400-500 se poziţionează starea de a reuşi performanţe fără niciun fel de stres, asta însemnând că Discipolul capătă acea abilitate de a realiza lucrurile fără efort, pentru că începe să înţeleagă că a urmări rezultatele eforturilor sale, ca recompense,

reprezintă de fapt un obstacol în calea realizării sale spirituale. Cum spun în felul lor Maeştrii, a renunţa să mai ai aşteptări, indiferent ce faci şi despre ce este vorba. Fă-ţi treaba şi fi mulţumit cu asta că poţi fi de ajutor în acest mod! Astfel Discipolul devine Iniţiat pentru că înţelege natura lucrurilor care acţionează în viaţa sa. Următorul nivel este cel de la 500-590 specific acelor situaţii de care vorbesc autorii contemporani în cărţile lor, respectiv fenomenele de sincronicitate şi întâmplări cu caracter extraordinar, ca efect al alinierii Iniţiatului la energiile divine ce încep să curgă prin el într-un flux constant şi continuu. Desigur că trăind în mijlocul societăţii, nu este uşor la ora actuală pentru un om să ajungă la un asemenea nivel, dar cu răbdare şi perseverenţă asemenea nivele pot fi dobândite. Acele situaţii denumite miracole încep să se manifeste în viaţa Discipolului devenit Iniţiat şi dacă el continuă să persevereze în eforturile sale spirituale, odată de atinge nivelul 600 se poate considera eliberat de aproape toate condiţionările lumeşti, chiar dacă trăieşte în mijlocul societăţii şi are pe mai departe un serviciu pentru a-şi asigura propria existenţă materială. Asta ar fi varianta modernă a frazei pe care a spus-o Iisus: „Eu sunt în această lume, dar nu sunt din ea", prin asta el a vrut să spună că orice om, dacă doreşte cu adevărat, poate urca treptele elevării spirituale proprii, trecând prin stadiul de Discipol, Iniţiat, Maestru şi chiar Avatar dacă se dedică total propriei evoluţii, astfel încât să dovedească faptul că se poate să te şi ocupi să-şi

asiguri existenţa materială, şi în acelaşi timp să te ocupi şi de propria evoluţie spirituală, făcându-ţi datoria în plan socio-profesional şi asta doar ca un scop secundar, şi având drept acest unic ţel în viaţă, desăvârşirea spirituală personală, în drumul pe care-l parcurgi înapoi către Dumnezeu, înapoi către Acasă, acolo de unde cândva ai venit aici pe Pământ, pentru a trăi una dintre cele mai frumoase şi extraordinare călătorii şi experienţe posibile în această galaxie şi acest univers, călătoria şi experienţa de a fi OM...

Şi pentru a încheia această carte într-o notă optimistă, să mai spunem că la ora actuală în lume există 6 fiinţe umane întrupate care se află peste nivelul de conştiinţă 600 pe scala Hawkins. Trei dintre acestea au nivelul între 650-700, una dintre ele se află pe nivelele 700-800, o alta este pe nivelele 800-900, iar cea de-a şasea este pe nivelele de 950-1000 adică nivelul de Avatar. Oricum şi celelalte sunt şi ele foarte aproape de nivelul de Avatar, ceea ce prin raportare la toată informaţia din carte, la evoluţia omenirii şi la disperatele acţiuni ale Archonilor asupra umanităţii, ne duce la o singură concluzie: bătălia cu întunericul este deja câştigată! Să ne bucurăm pentru noi şi pentru urmaşii noştri de pe întreaga planetă! Specia noastră va trăi un viitor extraordinar după ce se vor stinge toate ecourile urâte ale secolelor anterioare...

GLORIA IN EXCELSIS DEO!

În editura Sananda au apărut:

Legile Belagine comentate – autor Contele Incappucciato
Cum am devenit Maestru vol.1 – autor Arhatan
Cristalul Viu – autor Contele Incappucciato
Cum am devenit Maestru vol.2 – autor Arhatan
Bucuria vieţii - stil de viaţă şi sănătate - autor Marilena Moldovan
Tezaur medical oriental – autor Al. Husar
Astrologia arhetipurilor – autor Contele Incappucciato
Esenţa Fericirii – autor Octavian C. Chirac
Discipoli, Maeştri, Avatari – autor Contele Incappucciato

În pregătire:
Ascensiunea şi desăvârşirea – autor Contele Incappucciato